

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	504
Land:	Afghanistan
Kilde:	Dansk Flygtningehjælp
Titel:	Landeprofil 2013
Udgivet:	December 2013
Optaget på baggrundsmaterialet:	9. januar 2014

AFGHANISTAN

Senest opdateret december 2013

Dansk Flygtningehjælps landeprofiler er et uddrag af aktuelle, asylrelevante baggrundsoplysninger om et enkelt land. Landeprofilerne er baseret på oplysninger indsamlet af andre aktører og er således ikke et udtryk for Dansk Flygtningehjælps egne oplysninger eller holdninger. Dansk Flygtningehjælp er en privat, humanitær organisation, der arbejder med flygtninge og fordrevne i mere end tredive lande samt med rådgivning af asylansøgere i Danmark.

Indhentelse af oplysninger afsluttet i december 2013

1. GENERELLE OPLYSNINGER OM GEOGRAFISKE OG DEMOGRAFISKE FORHOLD	4
2. HISTORISK UDVIKLING I HOVEDTRÆK	5
3. SIKKERHEDS- OG MENNESKERETTIGHEDSSITUATIONEN.....	8
3.1 CENTRALREGERINGENS MULIGHED FOR AT UDØVE SIN MYNDIGHED	10
3.1.1. Hær	11
3.1.2. Politi	12
3.1.3. Retsvæsen	14
3.3 YTRINGSFRIHED	16
3.4 FORSAMLINGS- OG FORENINGSFRIHED.....	17
3.5 RELIGIONSFRIHED.....	18
4. SÆRLIGT UDSATTE GRUPPER.....	19
4.1 ETNISKE GRUPPER.....	19
4.2 KVINDER.....	22
4.3 LGBTI (LESBIAN, GAY, BISEXUALS, TRANSGENDER AND INTERSEX).....	30
4.4 BØRN.....	31
4.5 RELIGIØSE MINDRETAL OG UISLAMISK ADFÆRD	36
4.6 PERSONER I KONFLIKT MED DE NUVÆRENDE MAGTHAVERE.....	40
4.7 PERSONER I KONFLIKT MED OPRØRSGRUPPER.....	42
4.7.1 <i>Tvangsbervning</i>	48
4.8 JORDKONFLIKTER	50
4.9 PERSONER I RISIKO FOR BLODHÆVN OG ÆRESFORBRYDELSER.....	52
4.10 JOURNALISTER.....	54
5. INTERNT FLUGT ALTERNATIV - IFA.....	56
5.1 SIKKERHEDSSITUATIONEN I KABUL	56
5.2 FORSKELLIGE GRUPPER AF FORFULGTE.....	57
5.3 NETVÆRK.....	60
5.4 DEN HUMANITÆRE SITUATION	61
6. INTERNT FORDREVNE	64
7. DANSK ASYLPRAKSIS.....	67
7.1 OVERBLIK	67
7.2 FLYGTNINGENÆVNETS PRAKSIS	68
7.2.1 <i>Religion</i>	68
7.2.2 <i>Kønsrelateret forfølgelse</i>	72
7.2.3 <i>Tvangsbervning til Taleban og andre oprørsgrupper</i>	76
7.2.4 <i>Opposition til Taleban</i>	78
7.2.5 <i>Privatretlige konflikter</i>	81
7.2.6 <i>Etniske oprindelse</i>	83
7.2.7 <i>Politisk aktivitet, herunder tilknytning til tidligere magthavere</i>	83
7.2.8 <i>Internal Flight Alternative</i>	85
7.2.9 <i>Udelukkelse fra beskyttelse, herunder Taleban-soldater samt sager om tålt ophold grundet udvisningsdomme</i>	87
8. UDSENDELSE.....	89
8. KILDER.....	91

1. Generelle oplysninger om geografiske og demografiske forhold

Afghanistan dækker 652.230 km² og grænser op til Turkmenistan, Usbekistan og Tadsjikistan mod nord, Kina og Pakistan mod øst, Pakistan mod syd og Iran mod vest. Landet er bjergrigt, og tre fjerdedele af landet er højland. Lavlandet udgøres primært af dale (flodlejer) mod nord og nogle ørkenområder mod syd og sydvest.

Landets indbyggertal oplyses meget forskelligt, men er i *CIA - The World Factbook* opgjort til 31,108,077 millioner¹. 42,6 procent af befolkningen er samme sted opgjort til at være under 15 år. De største byer er Kabul (hovedstaden), Kandahar, Herat, Mazar-e-Sharif, Jalalabad og Kunduz. Størstedelen af befolkningen bor dog uden for de større byer².

Befolkningen er sammensat af flere etniske grupper. Pashtunerne udgør ca. 42 % af befolkningen. Tadsjikerne udgør ca. 27 %, hazaraerne 9 %, usbekerne 9 %, og Aimaker 4% af befolkningen. Andre mindre etniske grupper, herunder turkmener og belucher udgør den resterende befolkningsandel. Den gennemsnitlige levealder i Afghanistan er 50, 11 år.³

Den officielle religion (og i praksis den eneste religion) er islam. De fleste indbyggere er sunnimuslimer (ca. 80 %). Omkring 19 % er shiamuslimer. 1 % af befolkningen skønnes at tilhøre andre religionsgrupper⁴.

Dari (50 %) og pashto (35 %) er begge officielle sprog i hele Afghanistan. Dari tales som førstesprog af mere end en tredjedel af befolkningen og tjener som lingua franca for størstedelen af afghanerne. Pashto tales i de pashtunske områder i det østlige og sydlige Afghanistan, mens tadsjikisk og tyrkiske sprog er udbredte i nord. Derudover tales 30 andre sprog og mangfoldige dialekter over hele landet. I henhold til artikel 16 i den afghanske forfatning skal sprogene usbekisk, turkmensk, baluchi, pashai og nuristani være officielt tredjesprog i de områder, hvor et af disse sprog tales af flertallet⁵.

---

¹ CIA World Fact-book, opdateret 9. december 2013.

² Ca. 23 procent af befolkningen bor i byerne, jf. CIA World Fact-book, opdateret 9. december 2013

³ CIA World Fact-book, opdateret 9. december 2013

⁴ CIA World Fact-book, opdateret 9. december 2013

⁵ Constitution of Afghanistan, 3 January 2004, available at: <http://www.refworld.org/docid/404d8a594.html> [anvendt 16. december 2013]

2. Historisk udvikling i hovedtræk

Afghanistan var - med kortere afbrydelser - et monarki fra 1893 til 1973, hvor landet overgik til at være en republik. En forfatning blev vedtaget i 1977.

Efter et marxistisk kup i 1978 blev forfatningen ophævet, republikken blev omdøbt til Den demokratiske Republik Afghanistan, og et revolutionsråd styrede landet. People's Democratic Party of Afghanistan (PDPA) var herefter det eneste lovlige parti i landet. I 1979 gik sovjetiske tropper ind i Afghanistan for at støtte deres allierede. De sovjetiske tropper var til stede i Afghanistan indtil 1989, hvor de blev tvunget til at trække sig tilbage efter at have lidt et nederlag til guerilla tropper, støttet af USA. I 1985, under præsident Babrak Karmal, blev en ny forfatning vedtaget til erstatning for de provisoriske "Grundlæggende Principper for Den demokratiske Republik Afghanistan", som var blevet vedtaget af Revolutionsrådet i 1980. I 1987 indførte den sovjetstøttede regering under præsident Najibullah en ny forfatning, som gav præsidenten omfattende beføjelser og indførte indirekte valg af præsidenten for syv år ad gangen samt en lovgivende forsamling med to kamre. Valg til begge kamre blev afholdt i 1988.

Efter Najibullah var blevet tvunget til at træde tilbage som præsident i april 1992, kom et midlertidigt islamisk Jihad-råd til magten. Dette råd bestod af mujahedin og religiøse ledere. I maj 1992 blev forfatningen revideret, idet man reducerede landets socialistiske orientering og indførte større politisk frihed, herunder større pressefrihed, og gav samtidig islam en mere fremtrædende rolle. Under interne kampe mellem mujahedinerne blev Burhanuddin Rabbani valgt til ny præsident i december 1992. I juni 1993, efter at de største mujahedin-fraktioner havde undertegnet en fredsaftale, blev en midlertidig regering under premierminister Gulbuddin Hekmatyar indsat. Generelt omtales de fraktioner, som havde magten - eller delte den - i perioden 1992-96, som Den Nordlige Alliance. I de første år efter 1992 var der voldsomme kampe mellem disse grupper. Store dele af Kabul blev ødelagt i den forbindelse, og mange civile blev dræbt.

I 1994 vandt Taliban kontrollen over de sydlige dele af Afghanistan. Efter at have tilegnet sig magten i landet i september 1996 udpegede Taliban et midlertidigt Ministerråd, den inderste Shura, som var ledet af Mullah Mola Mohammad Omar og havde sæde i Kandahar. I provinserne udpegedes lokale shuraer. Fra 1998 og frem til Talibans fald i efteråret 2001 var der kampe mellem Taliban og krigsherrer med tilknytning til grupperinger under Den Nordlige Alliance.

Som respons på angrebet på USA den 11. september 2001 gik en USA-ledet koalitionsstyrke i oktober 2001 ind i Afghanistan for at styrte Talibanregimet og ødelægge den saudisk militante oprører Osama bin Ladens terroristnetværk, Al-Qaeda⁶.

I december 2001 udarbejdedes den såkaldte Bonn-aftale (The Agreement on Provisional Arrangements in Afghanistan pending the Re-establishment of Permanent Government Institutions). Bonn-aftalen lagde en plan for genskabelsen af det repræsentative demokrati i Afghanistan⁷. Som et resultat af aftalen blev en overgangsregering nedsat og i juni 2002 blev *loya jirga* (samling af repræsentanter) ekstraordinært nedsat under FN's observation. Denne loya jirga udpegede en Transitional Administration (TA), der skulle lede landet de næste 2 år. Den midlertidigt udpegede leder Hamid Karzai vandt stemmerne fra mere end 80 procent af de delegerede og blev præsident og formand for TA.

I januar 2004 blev Afghanistans nye forfatning ratificeret. Forfatningen beskrev Afghanistan som en islamisk republik med en præsident og et nationalt parlament (National Assembly) med to kamre. Senere samme år, blev Afghanistans første præsidentvalg i mere end 30 år afholdt. Hamid Karzai blev valgt med 55 procent af stemmerne og dannede herefter regering.

I september 2005 afholdtes parlamentsvalg og valg til provinsrådene. Valgene forløb forholdsvis roligt, men en stor del af de valgte parlamentsmedlemmer var, ifølge Freedom House, krigsherrer og andre involverede i organiseret kriminalitet og menneskerettighedskrænkelser⁸.

I september 2015 afholdes nyt valg til parlamentet og på baggrund af en landsdækkende undersøgelse foretaget af en international konsulentvirksomhed, Democracy International (DI), anslås det, at op mod 70 procent af afghanerne vil stemme til valget⁹. Valget i september 2010 til parlamentet – Wolesi Jirga – var præget af en lav valgdeltagelse samt anklager om snyd. Parlamentet blev indviet i januar 2011.

---

⁶ Freedom House, Freedom in the World 2013 Afghanistan, i afsnittet "Overview"

⁷ Human Rights Watch, Afghanistan's Bonn Agreement One Year Later: A Catalog of Missed Opportunities, 6. december 2002

⁸ Freedom House, Freedom in the World 2013 Afghanistan, i afsnittet "Overview"

⁹ UNAMA, Featured News, Majority of Afghans intend to take part in upcoming elections, survey reveals, 15. april 2013

Den 31. oktober 2012 fremlagde den uafhængige valgkommission sin tidsplan for det kommende præsident- og provinsvalg. Præsident- og provinsvalget afholdes den 5. april 2014 og det anslås, at op mod 76 procent af afghanerne vil stemme til valget.¹⁰

Ved provins- og præsidentvalget den 20. august 2009 vandt Hamid Karzai en anden 5-års periode som præsident. Valget blev dog stærkt kritiseret både i Afghanistan og af internationale aktører for at have været præget af udbredt svindel.

Den 8. juli 2012 mødtes over 70 donorlande i Tokyo for at fastlægge, hvordan den økonomiske hjælp til Afghanistan skal se ud efter den militære tilbagetrækning i 2014. Der har været fremsat bekymring om, at bistanden vil falde drastisk, når det militære engagement fosvinder – en erfaring, der er gjort i andre konflikter. 90 procent af den afghanske stats reelle budget i øjeblikket er donormidler og der er så godt som ingen mulighed for, at Afghanistan selv kan fylde hullet i statskassen inden for de næste 10-15 år¹¹. På konferencen forpligtede Afghanistan sig til at leve op til krav om god regeringsførelse, korruptionsbekæmpelse og overholdelse af menneskerettigheder, særligt kvinders rettigheder. Til gengæld har det internationale samfund lovet at yde finansiel bistand på 16 mia. frem mod 2015¹².

Siden november 2012 har den amerikanske regering været i forhandlinger med den afghanske regering om indgåelsen af en bilateral sikkerhedsaftale. Hvis aftalen indgås, vil den træde i kraft den 1. januar 2015. Den såkaldte sikkerhedspagt vil tillade, at amerikanske soldater forbliver i Afghanistan efter 2014. Formålet med den militære tilstedeværelse efter 2014 vil først og fremmest være fortsat kapacitetsopbygning af det afghanske militær, men også målrettet terrorbekæmpelse.¹³ Forhandlingerne om sikkerhedspagten har trukket ud, da sikkerhedspagten indeholder en række kontroversielle krav, som parterne endnu ikke er nået til enighed om.¹⁴ Den 24. november 2013 godkendte flertallet af *Loya Jirga* sikkerhedspagten. På trods af *Loya Jirgas* godkendelse, har præsident Karzai efterfølgende fremsat nye krav til USA.¹⁵ USA har tilkendegivet, at såfremt der ikke opnås enighed om sikkerhedspagten inden udgangen af 2013, vil USA være nødsaget til at iværksætte en fuld militær tilbagetrækning af både amerikanske såvel som NATO-

---

¹⁰ UNAMA – United Nations Assistance Mission in Afghanistan, Featured News: Majority of Afghans intend to take part in upcoming elections, survey reveals, 15. april 2013

¹¹ Information, Afghanistan styrer mod den økonomiske afgrund, 6. juli 2012

¹² Udenrigsministeriet, En ny kontrakt for Afghanistan, offentliggjort 8. juli 2012 på Udenrigsministeriets hjemmeside

¹³ Department of Defense, Report on Progress toward Security and Stability in Afghanistan, november 2013, s. 13-14

¹⁴ Fra amerikansk side har det været et krav, at amerikanske soldater tildeles immunitet for retsforfølgelse i Afghanistan, mens det fra afghansk side har været et krav, at amerikanske styrker respekterer afghanerne og derfor fremover afstår fra at foretage ransagninger i afghanske hjem (night raids).

¹⁵ Al Jazeera, Karzai softens stand on US security deal, 27. november 2013

styrker. Både Taleban og Hezb-e-Islami er imod sikkerhedspagten og har truet med angreb mod alle, der støtter op om sikkerhedspagten.¹⁶

3. Sikkerheds- og menneskerettighedssituationen

Det internationale samfund har siden januar 2002 bistået den afghanske regering med at stabilisere Kabul og provinserne. Dette gøres gennem den internationale styrke ISAF (International Security Assistance Force), der siden 2003 har været ledet af NATO.

De afghanske styrker er begyndt at overtage ansvaret for sikkerheden i mange dele af landet og den fulde transition af ansvaret for sikkerheden fra ISAF til de afghanske styrker forventes at være afsluttet i slutningen af 2014.¹⁷ Hvis den bilaterale sikkerhedsaftale mellem Afghanistan og USA indgås, vil udenlandske styrker imidlertid forblive i landet i yderligere 10 år.¹⁸

Den politiske og sikkerhedsmæssige situation i 2013 har haft konsekvenser for beskyttelsen af civile samt opretholdelsen og implementeringen af menneskerettigheder. Den gradvise overgang af sikkerhedsansvaret fra de internationale styrker til de afghanske styrker sammenholdt med lukningen af de internationale styrkers militære baser er blevet mødt med et øget antal angreb fra regeringsfjendtlige oprørsgrupper. Angrebene har været rettet mod de afghanske nationale sikkerhedsstyrker og har blandt andet fundet sted ved checkpoints, strategiske motorveje, områder som de afghanske styrker har overtaget sikkerhedsansvaret for samt i distrikter, der grænser op til nabolandene.¹⁹

Hvert forår annoncerer Taleban, hvad der vil være årets fokus for den traditionelle forårsoffensiv. I 2013 erklærede Taleban, at det primært er et mål for organisationen at rette angreb mod de fremmede magter: "The Taliban indicated that the attacks would focus primarily on the "foreign invaders," or Coalition forces operating under the command of the International Security Assistance Forces. The Taliban stressed that they would use "special military tactics" and "collective martyrdom operations," a reference to suicide assaults, and "insider attacks," or green-on-blue attacks, in which Afghan security forces attack ISAF personnel."²⁰

Ifølge visse kilder er de afghanske styrker sammen med den afghanske regering i højere grad blevet et mål for de afghanske oprørsgrupper. Center for Strategic and International Studies (CSIS) skriver i sin rapport

---

¹⁶ The Daily Beast, Taliban Slams Loya Jirga Bilateral Security Agreement, 26. november 2013

¹⁷ Freedom House, Freedom in the World 2013 Afghanistan, i afsnittet "Overview"

¹⁸ Department of Defense, Report on Progress toward Security and Stability in Afghanistan, november 2013, s. 13-14

¹⁹ UNAMA, Afghanistan Mid-Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict, juli 2013, s. 1-2

²⁰ The Long War Journal, Taliban promise suicide assaults, 'insider attacks in this year's spring offensive', 27. april 2013

Afghanistan: Measures of "Progress" in Afghanistan in the Spring of 2012: "The key opponent of the various insurgent groups has ceased to be US or ISAF, and become the mix of Afghan government and ANSF capabilities that will exist after 2014. The most practical and rational primary objective for insurgents during the period before 2014 has become the ability to undercut the Afghan government and ANSF, and restore and expand political influence in the field, and the means are a combination of selective military and political warfare – not taking pointless losses by directly attacking superior foreign forces."²¹

Der er en stigning i antallet af tilskadekomne blandt afghanske sikkerheds- og politistyrker. I andet kvartal af 2013 er flere end 3500 personer i ANSF enten blevet dræbt eller såret: "With Afghan security forces conducting most operations, the number of casualties they endure has risen considerably. During the second quarter of 2013, over 3,500 Afghan service personnel were reportedly wounded or killed in action. On 1 July, the Ministry of the Interior reported that 299 police officers were killed in the Afghan month of Jawza (mid-May to mid-June), a 22 per cent increase over the same period in 2012."²²

Ifølge tal fra Afghanistan NGO Safety Office er voldsniveauet eskalerende og det vurderes, at oprørsstyrker såsom Taleban vil iværksætte flere angreb fremover: "...we assess that the current re-escalation trend will be preserved throughout the entire season and that 2013 is set to become the second most violent year after 2011. The incident volumes also confirm that the downturn noted last year was not reflective of a permanently degraded AOG capability, but rather linked to the opposition adopting an operational pause – perhaps linked to the harsh 2011-2012 winter – which has since come to an end".²³

Civile rammes fortsat i et meget højt antal. UNAMA skriver i sin rapport fra juli 2013, at den væbnede konflikt i Afghanistan i løbet af det første halvår har medført en stigning i antallet af civile tilskadekomne: "Escalating deaths and injuries to Afghan children, women and men led to a 23 percent resurgence in civilian casualties in the first six months of 2013 compared to the same period in 2012"²⁴.

Mellem 1. januar og 30. juni 2013 var konflikt-relateret vold årsag til 3852 civile tilskadekomne, fordelt på 1319 dræbte og 2533 skadede. I perioden er der sket en stigning på 23 procent i det samlede antal af civile tilskadekomne sammenlignet med det første halvår af 2012. Ifølge UNAMA er regeringsfjendtlige aktører ansvarlige for 74 procent af de civile tab, mens 9 procent tilskrives pro-regeringsstyrker og 12 procent tilskrives sammenstød mellem regeringsfjendtlige aktører og pro-regeringsstyrker. De sidste 4 procent kan

---

²¹ Center for Strategic & International Studies, Afghanistan: Measures of "Progress" in Afghanistan in the Spring of 2012, maj 2012, s. 10-11

²² UN General Assembly, Report by the UN Secretary-General on political developments and security situation since 13 June 2013, 6. september 2013

²³ Ruttig, Thomas: After the 'operational pause': How big is the insurgents' 2013 spring offensive?, 2. juni 2013

²⁴ UNAMA, Afghanistan Mid-Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict, juli 2013, s. 1

UNAMA ikke fastlægge ansvaret for, men det formodes at de hovedsageligt skyldes sprængstofsrester fra tidligere krige.²⁵

US Department of State beskriver følgende som de mest markante menneskerettighedsproblemer i Afghanistan: ”The most significant human rights problems were credible reports of torture and abuse of detainees by Afghan security forces; widespread violence, including armed insurgent groups’ killings of persons affiliated with the government and indiscriminate attacks on civilians; pervasive official corruption; and endemic violence and societal discrimination against women and girls.”²⁶

3.1 Centralregeringens mulighed for at udøve sin myndighed

Tre ministerier har ansvaret for at sørge for sikkerhed i landet. ANP (Afghan National Police) under Indenrigsministeriet har primært ansvaret for den indre orden, men har i stigende grad bekæmpet oprørsgrupper. ANA (Afghan National Army) under Forsvarsministeriet har ansvaret for den eksterne sikkerhed. NDS (National Directorate of Security) fungerer som det afghanske efterretningsvæsen og har ansvaret for at undersøge sager vedrørende national sikkerhed.²⁷ Foruden centralregeringens nationale og lokale politistyrker findes også væbnede grupper og militser, der af civilbefolkningen omtales som ’Arbaki’.²⁸²⁹

Samtlige kilder beskriver en svag central regering, der er præget af korruption og magtmisbrug.

Freedom House skriver vedrørende myndighedernes kontrol over landet: “Despite tens of thousands of additional U.S. and allied troops, and the ongoing development of the Afghan army, Afghanistan largely remained under the sway of local military commanders, tribal leaders, warlords, drug traffickers, and petty bandits. Meanwhile, the resurgent Taliban increased their attacks on the government and international forces, and steadily extended their influence over vast swaths of territory, particularly in the southern provinces of Kandahar and Helmand, but also in previously quiet areas of the north and west.”³⁰

---

²⁵ UNAMA, Afghanistan Mid-Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict, juli 2013, s. 1

²⁶ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 1

²⁷ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 7-8

²⁸ Human Rights Watch, *Just Don’t Call It a Militia*, september 2011, s. 1

²⁹ Arbaki har ingen direkte oversættelse. Ved ’Arbaki’ forstås almindeligvis lokale militser eller letbevæbnede landsby-baserede forsvarsstyrker. Traditionelt har Arbaki haft til opgave at sikre gennemførelsen af Jirga beslutninger, opretholdelsen af lov og orden, men Arbaki har med tiden i nogle områder udviklet sig til at være regulære militser. Arbaki i flertal benævnes ’arbakai’. Se Human Rights Watch, *Just Don’t Call It a Militia*, september 2011, s. 13.

³⁰ Freedom House, Freedom in the World 2013 Afghanistan, i afsnittet ”Overview”

Ifølge det danske Udenrigsministerium lider stats- og provinsadministrationen generelt under stærkt begrænset kapacitet, uafklarede kompetenceforhold, svag ledelse, dårlig aflønning, korruption og magtmisbrug. Den afghanske offentlige sektor har ca. 350.000 ansatte og er dermed forholdsvis lille i forhold til indbyggertallet.³¹

Transparency International, en organisation der måler hvor korrupt et samfund bliver opfattet, har i 2013 rangeret Afghanistan, sammen med Nord-Korea og Somalia, på sidstepladsen af de målte lande. Afghanistan klassificeres her som ”highly corrupt”³²

Udenrigsministeriet skriver ligeledes: ”Afghanistan er et af de mest korrupte lande i verden, og der har udviklet sig en korruptionskultur, som det vil tage mange år at gøre op med. Foruden en svag stat og svigtende politisk vilje til at tage et direkte opgør med korruptionen, udgør den magtfulde narkotikaøkonomi et helt særligt problem for god regeringsførelse.”³³

I forhold til de regionale regeringers mulighed for at kontrollere deres områder, skriver Freedom House: “Lingering doubts about the Karzai administration’s legitimacy, combined with the continued deterioration in security, posed a major challenge to the central and provincial governments as they struggled to control areas under their jurisdiction, deliver basic services, and engage in vital reconstruction efforts.”³⁴

US Department of State skriver: ”Reports indicated corruption was endemic throughout society, and flows of money from the military, international donors, and the drug trade continued to exacerbate the problem. Corruption and poor governance continued to enable the Taliban to extend its reach into the east-central part of the country (the five provinces surrounding Kabul) and maintain influence in some parts of the southern provinces.”³⁵

Taleban har etableret skyggeregeringer i 33 af Afghanistans 34 provinser³⁶.

3.1.1. Hær

Den afghanske hær er blevet fremhævet som en sjælden succes i et konfliktfyldt land og hæren har nu en eller anden form for tilstedeværelse i de fleste af Afghanistans 34 provinser, men ifølge bl.a. det amerikanske Congressional Research Service er der stadig områder, der kontrolleres af oprørerne fremfor hæren eller efterretningstjenesten.³⁷

---

³¹ Udenrigsministeriet, *Statsopbygningens udfordringer*, anvendt 10. december 2013.

³² Transparency International, Corruption Perceptions Indeks, 2013

³³ Udenrigsministeriets hjemmeside, *Statsopbygningens udfordringer*, anvendt 10. december 2013

³⁴ Freedom House, Freedom in the World 2013 Afghanistan, i afsnittet ”Overview”

³⁵ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 29

³⁶ Congressional Research Service, Afghanistan: Post-Taliban Governance, Security, and U.S Policy, oktober 2013, s. 22

³⁷ Congressional Research Service, Afghanistan: Post-Taliban Governance, Security, and U.S Policy, oktober 2013, s. 8

Den afghanske hær lider dog under en forholdsvis høj dessertionsrate på ca. 34 procent³⁸ i 2013, dårlig ledelse og korruption³⁹. Herudover er mange officerer analfabeter og dårligt motiverede⁴⁰. Der er væsentlige mangler i hærens udstyr⁴¹ og mange rekrutter tager på lange rejser hjem til deres familier for at aflevere penge.⁴²

Det danske udenrigsministerium skriver, at hæren fortsat mangler at få etableret mere udviklede funktioner og at der ligesom i opbygningen af politiet hidtil har været fokus på kvantitet (mange soldater) frem for kvalitet (gode soldater). Det betyder, at den nuværende hær hovedsagelig består af menige soldater med kort uddannelse⁴³.

3.1.2 Politi

Det nationale afghanske politi (ANP) har ansvaret for intern lov og orden i Afghanistan, men bliver ifølge US Department of State i stigende grad brugt til at bekæmpe oprørere⁴⁴. Opbygningen af det afghanske politi fortsætter. US Department of Defense skriver dog: "ANP training lags behind that of the ANA. With more than 19,000 untrained patrolmen within the fielded force of 152,000, the ANP has lower quality patrolmen and less professional units. The police currently have some of the highest casualty rates in Afghanistan."⁴⁵

Ifølge det danske Udenrigsministerium er uddannelsesforløbet for politibetjente i 2011 blevet forlænget fra 6 til 8 uger.⁴⁶

I 2010 etableredes et nyt afghansk lokalpoliti "Afghan Local Police" (ALP). Det lokale politi skal bidrage til at øge sikkerheden i særligt udsatte områder, hvor hverken de afghanske sikkerhedsstyrker (hær og politi)

---

³⁸ USDOD – US Department of Defense, Report on Progress Toward Security and Stability in Afghanistan, november 2013, s. 46

³⁹ USDOD – US Department of Defense, Report on Progress Toward Security and Stability in Afghanistan, november 2013, s. 3

⁴⁰ USDOD – US Department of Defense, Report on Progress Toward Security and Stability in Afghanistan, november 2013, s. 54

⁴¹ USDOD – US Department of Defense, Report on Progress Toward Security and Stability in Afghanistan, november 2013, s. 46

⁴² Congressional Research Service, Afghanistan: Post-Taliban Governance, Security, and U.S. Policy, oktober 2013, s. 31

⁴³ Udenrigsministeriet, *uddannelse af militær og politi*, anvendt 10. december 2013

⁴⁴ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 7-8

⁴⁵ USDOD - US Department of Defense, Report on Progress Toward Security and Stability in Afghanistan, november 2013, s. 61

⁴⁶ Udenrigsministeriet, *Uddannelse af militær og politi*, anvendt 11. december 2013

eller de internationale styrker er til stede.⁴⁷ Det lokale politi er tilstede i 119 distrikter i 29 provinser og pr. november 2013 var der 24.000 ansatte.⁴⁸

Selv om forfatningen forbyder det, er der udbredte indberetninger om at politiet begår overgreb. USDOS skriver: "NGO, UNAMA, and media reports alleged that Kandahar Provincial Chief of Police Abdul Raziq facilitated the torture of detainees and extrajudicial killings. The Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC) found multiple individuals detained by the Afghan National Police (ANP) in Kandahar who claimed mistreatment and torture while in ANP custody. Detainees were reportedly tortured at official and unofficial locations, including ANP check posts, ANP headquarters, and other ANP facilities in Kandahar. Methods of torture included beatings with kicks, fists, electric and wire cables; choking; electric shock; and squeezing of testicles."⁴⁹

US Department of State videre: "There were reports of official impunity and a lack of accountability throughout the year. Observers believed that ALP and ANP personnel were largely unaware of their responsibilities and defendants' rights under the law. According to UNAMA, accountability of NDS and ANP officials for torture and abuse was weak, not transparent, and rarely enforced. There was limited independent, judicial, or external oversight of the NDS and ANP as institutions and of crimes or misconduct committed by NDS and ANP officials, including torture and abuse".⁵⁰

MOWA (Ministry of Womens Affairs) og NGOer rapporterer, at politiet voldtager kvindelige indsatte. Der foreligger endvidere rapporter om, at personer med forbindelser til ANP har voldtaget børn uden at blive straffet for det.⁵¹

Det lokale politi (ALP) bliver i udpræget grad kædet sammen med menneskerettighedskrænkelser. UNAMA skriver: "In 2012, ALP members were directly involved in human rights violations including practices of *baad* ('giving away' girls and women as compensation for criminal acts, such as rape and murder, with impunity), rape, torture of detainees, ill-treatment, property-seizure and forced labour. Despite measures taken by the Ministry of Interior and US Special Forces to address such violations, accountability for ALP violations at the local level remained weak and inadequate."⁵²

Tiltroen til det lokale politi svækkes af beretninger om politiets forbindelser til væbnede grupper, såsom Arbaki. UNAMA beskriver magtmisbrug særligt i de nordlige provinser: "The continued 'blurring of lines' between Government and non-Government affiliation of armed groups in the north and northeast regions contributed to unchecked proliferation of abusive practices and reduced protection for civilians. In these regions this situation emerged due to widespread recruitment of armed group members into ALP ranks. In Faryab province in particular, communities reported that

---

⁴⁷ Udenrigsministeriet, *Uddannelse af militær og politi*, anvendt 11. december 2013

⁴⁸ USDOD – US Department of Defense, Report on Progress Toward Security and Stability in Afghanistan, november 2013, s. 69

⁴⁹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 3

⁵⁰ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 8

⁵¹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 4

⁵² UNAMA, Afghanistan Annual Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2012, februar 2013, s. 44

some armed group members were recruited as ALP, while others fought alongside ALP and ANSF against the Taliban. This practice contributed to communities' fear of reporting abuses to Government authorities, and to authorities not taking action to investigate and prosecute such abuses.”⁵³

US Department of State om Arbakai involvering i menneskerettighedskrænkelser: ”There were credible reports of abuses of power by “arbakai” (untrained local militia) commanders and their followers. These included accounts of murder, rape, assault, the forcible levy of informal taxes, and the traditional practice of “baadh,” the transfer of a girl or woman to another family to settle a debt or grievance. In September a group of arbakai reportedly killed 11 civilians in a reprisal for a Taliban killing of one of their militia members in Kunduz Province.”⁵⁴

Forholdene under fængsling i Afghanistan kan udgøre en overtrædelse af artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. UK home office skriver: “Overall prison conditions in Afghanistan are severe and taking into account the levels of overcrowding, poor sanitation, prevalence of disease and absence of medical facilities, lack of food and the high incidence of torture, are likely to reach the Article 3 threshold.”⁵⁵

Under den danske fact-finding mission til Afghanistan i 2012 er UNHCR er blevet spurgt om muligheden for at søge beskyttelse hos myndighederne i forbindelse med en konflikt. UNHCR udtaler, ifølge rapporten: “UNHCR stated that the common perception of the police is negative in Afghanistan. In general, people consider the police to be corrupt and weak and it would be the last resort for people to seek protection with the police and other law enforcement agents. Asked if the situation would be different in the big cities, UNHCR replied that the corruption is even higher in the cities than in the country side. UNHCR emphasized that people seek protection within their communities and ethnic groups. In local areas, they will turn to the shuras/jirgas for assistance, but the shuras/jirgas are very rarely in Kabul and the only protection available is the protection given by one's own ethnic group.”⁵⁶

3.1.3 Retsvæsen

Retssystemet i Afghanistan består af domstole på distrikts-, provins- og nationalt plan. Den nationale ret (Supreme Court) har det overordnede ansvar for resten af retssystemet.

Lovgivningen sikrer formelt et uafhængigt retssystem, men i praksis er retsvæsenet underbemandt, underbemandet og underlagt politisk indflydelse og korrupsion. Domstolenes upartiskhed bliver truet af

---

⁵³ UNAMA, Afghanistan Mid Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2013, juli 2013, s. 55-56

⁵⁴ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 4

⁵⁵ UK Home Office, Operational Guidance Note, juni 2013, s. 49

⁵⁶ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 8-9

bestikkelse, korruption og pres fra embedsfolk, stammeledere, familier til anklagede og personer fra oprørsgrupperne.⁵⁷

US Department of State skriver: “ The judicial system continued to lack the capacity to handle the large volume of new and amended legislation. A lack of qualified judicial personnel hindered the courts. Some municipal and provincial authorities, including judges, had minimal training and often based their judgments on their personal understanding of Sharia, tribal codes of honor, or local custom”.⁵⁸

Ifølge samme kilde er flertallet af dommere uddannet på madrassas eller er trænet i sharia lovgivning. Meget få dommere er uddannet på jurastudiet. Derudover er der mangel på dommere, især i de usikre områder.⁵⁹

Fordi det formelle juridiske system ofte ikke er til stede i landområderne er det lokale ældre og *shuras*, der bilægger stridigheder både i civile- og straffesager.⁶⁰

Det danske Udenrigsministerium skriver: ” Det anslås at 80% af tvister og forbrydelser behandles af uformelle retsinstanser, som f.eks. ældreråd i landsbyer eller religiøse overhoveder. Ingen af disse kender lovene. Ligeledes kender de officielle anklagere i provinserne ofte ikke landets love. Der er ingen tradition for at bruge forsvarsadvokater, og de bliver ofte afvist ved retssagerne..”⁶¹

US Department of State skriver om retssikkerheden ved disse *shuras*: “Sometimes the shuras did not respect the constitutional rights of--and sometimes violated the rights of--women and minorities.”⁶²

I områder, der ligger uden for regeringens kontrol har Taliban gennemtvunget et parallelt juridisk system baseret på en streng fortolkning af sharia-lovgivning.⁶³

De internationale standarder for retfærdig rettergang (fair trial) er således langt fra opfyldt. I henhold til afghansk lov, har alle borgere i princippet ret til at være underlagt en formodning om uskyld og ret til at være til stede under retssagen og til at appellere en dom, men disse rettigheder bliver ikke altid overholdt.⁶⁴

---

⁵⁷ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 12

⁵⁸ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 12

⁵⁹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 12

⁶⁰ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 13

⁶¹ Udenrigsministeriet, *Danmark i Afghanistan, Retsvæsen og retssikkerhed*, anvendt 10. december 2013

⁶² USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 13

⁶³ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 13

⁶⁴ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 13

Retssystemet er generelt diskriminerende overfor kvinder. Kvinder har således ingen retsbeskyttelse mod voldtægter, tvangsægteskaber, æresdrab og lignende (se også afsnit 4.2). US Department of State skriver:

”Local practices were discriminatory against women in some areas, particularly in parts of the country where courts were not functional or knowledge of the law was minimal. Judges in some remote districts acknowledged wide influence by tribal authorities in preempting cases from the formal justice system. In the informal system, elders relied on interpretations of Sharia and tribal customs, which generally discriminated against women.”⁶⁵

3.3 Ytringsfrihed

I henhold til artikel 34 i den afghanske grundlov er der ytrings- og pressefrihed i Afghanistan⁶⁶, men flere kilder rapporterer, at regeringen indskrænker disse rettigheder i praksis.⁶⁷

I 2009 blev den kontroversielle medielov vedtaget. Medieloven er blevet kritiseret for at indeholde formuleringer, der åbner for fortolkninger, som kan indskrænke ytrings- og pressefriheden: ”The 2009 Media Law includes a broadly-worded provision prohibiting production, reproduction, print, and publishing of works and materials contrary to the principles of Islam or offensive to other religions and sects.”⁶⁸

I 2012 udarbejdede regeringen et udkast til en ny medielov: ”Local and international analysts roundly criticized the draft, arguing that it would increase government control over media and introduce new restrictions on press freedoms such as special courts. In September, after conducting a referendum, a revised draft was released, which media observers generally recognized as an improvement to the May draft. However, the draft still contained vague language that sought to prohibit material in violation of “provisions of Islam” and did not recognize the internet as a form of media.”⁶⁹ Udkastet er endnu ikke blevet vedtaget.

Selvom det officielt er Ministeriet for Information og Kultur (MOIC), der er autoriseret til at regulere pressen og medierne, beretter kilder om, at der er andre aktører, der forsøger at kontrollere indholdet i det, der sendes og udgives. USSD skriver: ”While the MoIC legally is responsible for regulating media, in practice the country’s council of religious scholars (the Ulama Council) had considerable influence over media affairs. In February, responding to pressure from conservative scholars and MPs, the MoIC announced a new policy requiring female television broadcasters to wear headscarves and avoid wearing excessive makeup. Commentators noted that nearly all female television

---

⁶⁵ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 38-39

⁶⁶ Constitution of Afghanistan, 3 January 2004, available at: <http://www.refworld.org/docid/404d8a594.html> [tilgået/anvendt 5 December 2013]

⁶⁷ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 19

⁶⁸ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 28

⁶⁹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 19

presenters already wore headscarves, and some suggested the move was intended to pander to the Taliban to promote the reconciliation process.”⁷⁰

Senest har religiøse lærde i Ulama Council i december 2013 udtalt, at tv-programmer er mere skadelige for det afghanske samfund end selvmordsbomber: “The suicide attackers take people’s lives, but the programmes of some media outlets destroy the faith of the Afghan people.”⁷¹

Medlemmer af pressen oplever chikane, trusler og vold fra regeringen, Taleban og forskellige oprørsgrupper (se også afsnit 4.11 om journalister).

US Department of State skriver: “Authorities regularly used threats, violence, and intimidation to silence opposition journalists, particularly those who spoke out about impunity, war crimes, government officials, and powerful local figures. In March a government statement personally attacked a Wall Street Journal reporter for writing an article alleging military complicity in drug smuggling.”⁷²

Og om ytringsfriheden generelt: “Authorities used pressure, regulations, and threats to silence critics. Politicians, security officials, and others in positions of power arrested, threatened, or harassed a growing number of journalists as a result of their coverage.”⁷³

3.4 Forsamlings- og foreningsfrihed

Den afghanske forfatning sikrer formelt forsamlings- og foreningsfrihed⁷⁴, dog underlagt visse begrænsninger⁷⁵. Forsamlingsfriheden overholdes ikke i alle provinser⁷⁶. Freedom House rapporterer om, at politiet og sikkerhedsstyrkerne undertiden gør brug af overdreven magtudøvelse når de konfronteres med demonstrationer eller protester⁷⁷.

Politiske partier er forpligtede til at registrere sig ved justitsministeriet og partierne er derudover forpligtede til at forfølge formål, der er i overensstemmelse med islam. Loven gør det besværligt for partier at blive registrerede, idet de skal have mindst 10.000 registrerede medlemmer.⁷⁸ Foreningsfriheden kom

---

⁷⁰ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 21

⁷¹ IWPR – Institute for War and Peace Reporting: Afghan Clerics Denounce Media, 02 December 2013 (available at ecoi.net)

⁷² USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 19-20

⁷³ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 19

⁷⁴ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 23

⁷⁵ Freedom House, Freedom in the World 2013 Afghanistan, i afsnittet ”Political Rights and Civil Liberties”

⁷⁶ Freedom House, Freedom in the World 2013 Afghanistan, i afsnittet ”Political Rights and Civil Liberties”

⁷⁷ Freedom House, Freedom in the World 2013 Afghanistan, i afsnittet ”Political Rights and Civil Liberties”

⁷⁸ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 23

under pres i 2012, da den afghanske regering støttede op om at forbyde og retsforfølge et politisk parti efter at partiet havde foreslået, at mistænkte krigsforbrydere – herunder nuværende embedsmænd – skulle retsforfølges for deres forbrydelser.⁷⁹

3.5 Religionsfrihed

Artikel 2 i den afghanske forfatning erklærer, at tilhængere af andre religioner end islam frit kan udøve deres tro og udøve deres religiøse ritualer inden for rammerne af loven.⁸⁰ Formelt er der således religionsfrihed for ikke-muslimer og regeringen respekterer officielt denne frihed.

Religionsfriheden begrænses dog både i praksis og af den afghanske forfatning.

Artikel 3 i den afghanske forfatning slår fast, at islam er den officielle statsreligion og at ingen love kan være i modsætningsforhold til den hellige religion islam.⁸¹ Desuden forbyder artikel 149 i forfatningen enhver lovmæssig ændring, der vil være i strid med de grundlæggende elementer i den hellige religion islam.⁸² Artikel 130 i den afghanske forfatning understreger, at forhold, der ikke er omtalt i forfatningen eller straffeloven – såsom konvertering og blasfemi – skal bedømmes i overensstemmelse med Hanafi Sharia (islamisk) retslære.⁸³ Domstolene gør brug af islamisk retslære, selv hvor disse fortolkninger er i strid med Verdenserklæringen om menneskerettigheder og FNs konvention om borgerlige og politiske rettigheder⁸⁴.

I praksis bliver ikke-muslimer udsat for diskrimination og forfølgelse, herunder fængsling og død. Ikke-muslimer vælger således i stort omfang ikke at praktisere deres religion åbent.⁸⁵

Retten til at konvertere respekteres hverken i lovgivningen eller i praksis. Konvertering anses som frafald fra religionen og dermed strafbart med døden, ifølge visse fortolkninger af islamisk lov i landet. (Se afsnit 4.5)⁸⁶.

---

⁷⁹ USDOS - US Department of State, 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan 20 May 2013, s. 23

⁸⁰ USDOS - US Department of State, 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan 20 May 2013, s. 2

⁸¹ USDOS - US Department of State, 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan 20 May 2013, s. 3

⁸² USCIRF 2013 Annual Report, s. 214

⁸³ USCIRF 2013 Annual Report, s. 214

⁸⁴ USDOS - US Department of State, 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan 20 May 2013, s. 3

⁸⁵ USDOS - US Department of State, 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan 20 May 2013, s. 1

⁸⁶ USDOS - US Department of State, 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan 20 May 2013, s. 1 og 4

United States Commission on International Religious Freedom skriver om religionsfriheden i Afghanistan: "Conditions for religious freedom are exceedingly poor for dissenting members of the majority faith and minority religious communities. Individuals who dissent from the prevailing orthodoxy regarding Islamic beliefs and practices are subject to legal actions that violate international standards. The threat of violence by the Taliban and other armed groups is an increasing reality, as the Afghan government increases its responsibility of providing security nationwide, yet remains unable to protect citizens against violence and intimidation."⁸⁷

4. Særligt udsatte grupper

Udvælgelsen af særligt udsatte grupper, der behandles nedenfor er baseret på UNHCR's seneste guidelines for Afghanistan samt dansk praksis.

4.1 Etniske grupper

Officielt garanterer Afghanistans forfatning lighed for og mellem alle etniske grupper og stammer⁸⁸. I praksis kan personer, der tilhører etniske minoriteter i et givent område dog være i risiko for forfølgelse på baggrund af deres etnicitet ligesom statslig diskrimination af etniske minoriteter også finder sted⁸⁹. Afghanistan rangerer som det tredje mest farlige land i verden for etniske minoriteter som følge af det høje antal af målrettede angreb rettet mod etniske og religiøse minoriteter⁹⁰. Minority Rights Group fremhæver hazaraer, pashtunere, tajikker, uzbeker, turkmen og balucher, som særligt udsatte etniske grupper.⁹¹

UNHCR skriver i sine seneste guidelines: "International protection needs based on ethnicity/race may overlap with those based on religion and/or (imputed) political opinion. Due consideration should also be given to whether the person exhibits other risk factors outlined in these Guidelines. In light of the strong ethnic divisions that persist in Afghanistan, due consideration should also be given to the potential deleterious impact on inter-ethnic relations of the security transition and ongoing political processes in the country."⁹²

Pashtunere er den største etniske gruppe i Afghanistan. Pashtunere taler Pashtu og den sociale struktur blandt pashtunere er baseret på Pashtunwali (eller Pukhtunwali), som er en blanding af et æreskodeks og

---

⁸⁷ USCIRF 2013 Annual Report, s. 9

⁸⁸ Artikel 6 i Afghanistans forfatning, 3. Januar 2004

⁸⁹ UNHCR, august 2013, p. 67

⁹⁰ Minority Rights Group International, State of the World's Minorities and Indigenous Peoples 2013, The Peoples under Threat Index, Reference

⁹¹ Minority Rights Group International, State of the World's Minorities and Indigenous Peoples 2013, The Peoples under Threat Index, Reference

⁹² UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 70

lokale fortolkninger af islamisk lov. Majoriteten af pashtunere er sunni-muslimer.⁹³ Det er en gammel skik blandt pashtunere at bidrage med en mand, der har den rette alder til at indgå i kamphandlinger (Lashkar) når krævet, og pashtunske familier har i flere tilfælde været tvunget til at respektere denne tradition af Taleban.⁹⁴ EASO skriver: "There are some Pashtun tribal traditions active in the recruitment process that can involve tribal pressure or even coercion on individuals or families".⁹⁵

Hazaraer udgjorde engang den største etniske gruppe i Afghanistan, men repræsenterer i dag omkring 9 procent af den afghanske befolkning. Hazaraerne taler en dialekt af dari, der hedder Hazaragi og størstedelen af dem er shiamuslimer. En stor del følger den ismailitiske bevægelse, mens en mindre del af hazaraerne er sunnimuslimer.⁹⁶

Ifølge US Departement of State udsættes hazaraerne for diskrimination på baggrund af deres klasse, race og religion. Diskriminationen foregår i form af: "...extortion of money through illegal taxation, forced recruitment and forced labor, physical abuse, and detention."⁹⁷ Det rapporteres videre, at "The predominantly Shia Hazara community accused the government of providing preferential treatment to Sunni Pashtuns and of ignoring minorities, especially Hazaras".⁹⁸

Hazaraer udsættes fortsat for chikane, intimidering og drab i hænderne på Taleban og andre anti statslige enheder. Etniske spændinger mellem hazaraer og pashtunere er stadig et problem for stabiliteten: "Local government officials expressed concerns about the spectre of a cycle of ethnically motivated violence, and about threats by Pashtuns to turn their weapons against the Government if justice were not done in relation to the murders."⁹⁹ Og videre: "Jealousy of Hazara advancement could have been a factor in the December 6, 2011, bombings of Hazaras in three cities, killing 60, while they were visiting their mosques to celebrate the Shiite holy day of Ashura. Pakistan-based militant group, Lashkar-i-Jhangvi—generally allied to the almost purely Pashtun Taliban, claimed responsibility—possibly in an effort to stir up sectarian conflict in Afghanistan".¹⁰⁰

Flere kilder rapporterer om begyndende etniske sammenstød mellem hazaraer og tajikker.¹⁰¹

---

⁹³ Minority Rights Group International, World Directory of Minorities, Hazaras, anvendt 5. januar 2013

⁹⁴ EASO, COI Report Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment, juli 2012, s. 31

⁹⁵ EASO, COI Report Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment, juli 2012, s. 31

⁹⁶ Minority Rights Group International, World Directory of Minorities, Hazaras, anvendt 5. januar 2013

⁹⁷ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 45

⁹⁸ USDOS - US Department of State, 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan 20 May 2013, s. 9

⁹⁹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 68

¹⁰⁰ Congressional Research Service, Afghanistan: Politics, Elections and Government Performance, 30. november 2012, s. 4

¹⁰¹ HRW – Human Rights Watch: World Report 2013 – Afghanistan, 31 January 2013, Congressional Research Service, Afghanistan: Politics, Elections and Government Performance, 30. november 2012, s. 4

Kuchi betyder nomade på dari. Kuchifolket er fra det sydlige og østlige Afghanistan og udgør i højere grad en social end etnisk gruppe¹⁰², om end kuchifolket deler de samme karakteristika, som pashtunere og dermed tilhører denne etniske gruppe.¹⁰³

Den afghanske forfatning forpligter regeringen til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forbedre livsvilkårene for kuchifolket, men den afghanske menneskerettighedskommission rapporterer, at regeringen ikke overholder sine forpligtelser i praksis. Resultatet er, at kuchifolket har meget begrænset adgang til sundhed og uddannelse.¹⁰⁴

Kuchifolket har i flere tilfælde været i voldsom konflikt med andre lokale beboere omkring retten til græsning af deres dyr. Lokale beboere klager endvidere over, at kuchifolket brænder og plyndrer deres marker. Konflikterne mellem kuchifolket og lokale beboere har forårsaget drab, skade og fordrivelse: "The problem unfortunately reemerged in 1390 (2011) in Nahor district of Ghazni province, causing such losses as the burn-down of 36 villages, escape of 782 families, and pillaging of their properties".¹⁰⁵

Konflikten mellem kuchi og hazara folket beskrives også i Udlændingestyrelsens seneste fact-finding mission til Afghanistan. Heraf fremgår bl.a., at der har været fremsat beskyldninger om, at Taliban har støttet kuchi-folket, men at dette ikke er dokumenteret. Det fremgår videre, at flere kilder fremhæver, at selv om denne konflikt fremstår lokal har den en tilknytning til det politiske liv i Kabul.¹⁰⁶

Den etniske gruppe **Jat**, som dækker over Jogi, Chori Frosh og Gorbat, tilhører en af de mest marginaliserede grupper i Afghanistan og lider under en institutionel diskrimination, som blandt andet betyder, at de ikke kan få udstedt det nationale identitetskort, *taẓkira*. Som følge heraf, har personer, der tilhører den etniske gruppe Jat, en begrænset adgang til sociale ydelser, statslig undervisning, beskæftigelse samt ejendomsret til jord¹⁰⁷.

Vedrørende etniske minoriteter skriver UNHCR i sine seneste guidelines, at: "...UNHCR considers that individuals who belong to one of Afghanistan's (minority) ethnic groups, particularly in areas where they do not constitute an

---

¹⁰² Minority Rights Group International, World Directory of Minorities, Kuchi, 20. december 2013

¹⁰³ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 67

¹⁰⁴ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 67

¹⁰⁵ UK Border Agency, Country of Origin Information, februar 2013, s. 215

¹⁰⁶ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 46-48

¹⁰⁷ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, p. 68

ethnic majority, may be in need of international refugee protection on the basis of their nationality or ethnicity/race, depending on the individual circumstances of the case.”¹⁰⁸

For så vidt angår etniske majoriteter fremhæver UNHCR, at: “Individuals who belong to one of Afghanistan’s dominant ethnic groups may also be in need of international refugee protection on the basis of their nationality or race, depending on the individual circumstances of the case.”¹⁰⁹

4.2 Kvinder

UNHCR skriver i sine seneste guidelines generelt omkring afghanske kvinders behov for beskyttelse:

”Depending on the individual circumstances of the case, UNHCR considers that women falling under the following categories are likely to be in need of international refugee protection: a) victims and those at risk of sexual and gender-based violence, b) victims and those at risk of harmful traditional practices; and c) women perceived as contravening social mores. Depending on the individual circumstances of the case, they may be in need of international refugee protection on the grounds of their membership of the particular social group defined as women in Afghanistan, their religion, and/or their (imputed) political opinion”.¹¹⁰

Den afghanske menneskerettighedskommission (AIHRC) og UNAMA rapporterer om en stigning i vold mod kvinder i 2013.¹¹¹

UNAMA rapporterer, at der ligeledes er en lille stigning i antallet af anmeldelser om vold mod kvinder, men understreger samtidig, at det kun er en lille andel af de mange sager om vold mod kvinder, der handles på: ”UNAMA highlights that most incidents of violence against women still remain largely underreported, especially in rural areas, due to social norms and cultural restraints, discrimination against women (leading to wider acceptance of violence against them), fear of social stigma or exclusion and, at times, fear of reprisals and threat to life. Those incidents that reach law enforcement and judicial authorities or receive public attention represent only a small percentage of thousands of incidents of violence against women throughout the country”.¹¹²

US Department of State skriver, at internationale kønseksperter anser Afghanistan for et særdeles farligt land for kvinder.¹¹³

---

¹⁰⁸ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 70

¹⁰⁹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 70

¹¹⁰ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 57

¹¹¹ UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Violence against women on the rise in Afghanistan: Deputy Minister, 7 January 2013, available at: <http://www.refworld.org/docid/5124f1fa2.html> [accessed 12 December 2013]

¹¹² UNAMA – A Way to Go: An update on Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2013, s. 4

¹¹³ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 33

I juli 2009 trådte en lov i kraft, der gælder for det shiamuslimske mindretal. Loven giver, ifølge menneskerettighedsorganisationen Human Rights Watch, en mand ret til at nægte sin hustru basale fornødenheder, såsom mad, hvis hun ikke indfrier hans seksuelle krav. Loven giver videre fædre og bedstefædre førsteret til børnene, pålægger kvinderne at få mandens tilladelse, hvis hun vil søge arbejde samt giver en voldtægtsforbryder mulighed for at undgå retsforfølgelse ved i stedet at betale ”blodpenge” til ofret¹¹⁴.

EVAW (Law on Elimination of Violence against Women) trådte i kraft i 2009. Denne lov kriminaliserer vold mod kvinder, herunder voldtægt, ydmygelser, tæsk og nægtelsen af mad. Kriminalisering af voldtægt omfatter dog ikke voldtægt begået inden for ægteskab. US Department of State skriver om betydningen af denne lov i praksis: ”The law, which was implemented by presidential decree, had limited support in parliament. The law was not widely understood, as some in the public and religious community deemed the law un-Islamic. Og: ”...there was limited political will to implement the law, and a lack of its successful and proper enforcement continued.” Videre: ”There were reports that women who sought assistance under the EVAW law in a case of rape were subjected to virginity tests and in some instances had their cases converted into adultery cases. Interpretations of Sharia also impeded successful prosecution of rape cases.”¹¹⁵

Ifølge Congressional Research Service (CRS) vækker en række udtalelser bekymring for EVAW lovens betydning i praksis. CRS skriver: ”The optimism that greeted the EVAW law was further reduced on March 2, 2012, when the Ulema Council issued a pronouncement saying women should be forced to wear the veil and be forbidden from traveling without a male chaperone. The pronouncement did reiterate support for the rights of women to inherit and own property, and to choose their marital partners. On March 6, 2012, Karzai endorsed the Ulema Council statement.”¹¹⁶

Retssystemet er diskriminerende overfor kvinder. Et lovforslag fremsat i 2013 af en arbejdsgruppe under det afghanske justitsministerium har som forslag, at stening som straf for utroskab genindføres i Afghanistan og indskrives i den afghanske straffelov. Det var også med i overvejelserne at straffe røveri, alkoholkonsumtion og udenomsægteskabelige forhold i henhold til sharia. Lovforslaget er af donorlande og det internationale samfund blevet stærkt kritiseret for at tilbagerulle de fremskridt, der er sket siden Taleban-styrets fald. I november 2013 har præsident Karzai udtalt, at Afghanistan ikke vil genindføre

---

¹¹⁴ Human Rights Watch, Afghanistan: Law Curbing Women’s Rights Takes Effect, august 14 2009. USAID har offentliggjort en oversættelse af loven, se oversættelsen <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4a24ed5b2.pdf>

¹¹⁵ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 33.

¹¹⁶ Congressional Research Service, Afghanistan: Politics, Elections and Government Performance, 30. november 2012, s. 59

stening.¹¹⁷ Lovforslaget er endnu ikke vedtaget.¹¹⁸ Et andet lovforslag har indeholdt et forbud mod at vidne mod pårørende. Kritikere fremhæver, at lovforslaget vil umuliggøre retsforfølgning i sager om hustruvold, da familiemedlemmer, der har været vidne til vold i hjemmet vil blive afskåret fra at vidne.¹¹⁹

Voldtægter, tvangsægteskaber og æresdrab behandles ofte ikke af retssystemet som kriminelle handlinger. Måden sharia fortolkes på lokalt forhindrer en vellykket retsforfølgelse i voldtægtssager.

Der foreligger rapporter om, at kvinder der søgte om hjælp under EVAW i sager vedrørende tvangsægteskaber eller voldtægter blev underlagt mødomsprøver.¹²⁰

Mænd anklaget for voldtægt hævder ofte, at kvinden samtykkede, hvilket resulterer i en anklage om utroskab mod kvinden.¹²¹

Kvinder, der forsøger at flygte fra tvangsægteskaber og lignende, er i nogle tilfælde endt i fængsel, dømt for f.eks. utroskab og der er forekommet episoder, hvor politiet selv har begået handlinger i strid med EVAW-lovgivningen. I praksis er kvinders adgang til at søge hjælp gennem retssystemet særdeles begrænset, og myndighederne er ikke i stand til - eller villige til - at yde kvinder den fornødne beskyttelse.

Ifølge US Department of State har flere af MOWAs kontorer i forskellige provinser, sendt kvinder der flygter fra vold i hjemmet tilbage til deres familier.¹²²

I områder, hvor det formelle strafferetlige system ikke er til stede eller ikke fungerer, vil klager over vold i hjemmet blive henvist til traditionelle tvistbilæggelsesordninger, såsom shuraer eller de lokale ældre¹²³:

"While some progress has been noted in the application of the EVAW law by prosecutors and primary courts, the vast majority of cases, including instances of serious crimes against women, are still being mediated by traditional dispute resolution mechanisms rather than prosecuted as required by the law. UNAMA reports that both the ANP and prosecutors' offices continue to refer numerous cases, including serious crimes, to jirgas and shuras for advice or resolution, thereby undermining

---

¹¹⁷ Human Rights Watch, News: Afghanistan: Reject Proposal to Restore Stoning, 25. november 2013

¹¹⁸ RFE/RL – Radio Free Europe/Radio Liberty: Karzai: No Restoration Of Stoning, 29 November 2013 (available at ecoi.net)

¹¹⁹ Human Rights Watch, Escalating Setbacks for Women, 16. Juli 2013

¹²⁰ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 37

¹²¹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 34

¹²² USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 40

¹²³ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 52

the implementation of the EVAW law and reinforcing harmful traditional practices. Decisions of these mechanisms place women and girls at risk of further victimization.”¹²⁴

Shuraers beslutninger vil oftest være baseret på en kombination af traditioner, variende fortolkninger af islamisk lov og lokale magtforhold i lokalsamfundet. De er i visse tilfælde både i strid med loven og religiøse principper: “Decisions of these mechanisms were observed to often be shaped by powerful men in local areas applying different procedures and making decisions based on a mix of tradition, varying interpretations of Islamic law and local power relations sometimes contrary to law and religious principles. As a result, vulnerable segments of society, especially women and children sometimes faced further victimization”.¹²⁵

Ifølge US Department of State sympatiserer politiet ofte med genrningsmændene og politiets reaktion på anmeldelser om vold i hjemmet er dermed begrænset: “Police response to domestic violence was limited, in part due to low reporting, sympathetic attitudes towards perpetrators, and limited protection for victims. There were reports of government officials’ complicity in violations of the EVAW law.”¹²⁶ Politiet har endvidere været tilbageholdende med at arrestere magtfulde personer eller personer, der kan betale bestikkelse: “The report noted patterns of reluctance by police to arrest perpetrators of violence against women connected to armed groups affiliated with Anti-Government Elements, or Pro-Government Militias, Arbaki, Afghan Local Police (ALP), influential persons from in or outside the Government or those who could pay bribes”.¹²⁷

I områder under Talebans effektive kontrol, risikerer kvinder anklaget for umoralsk adfærd endvidere at blive stillet for Talebans parallelle domstole, hvor de straffes med piskning eller døden.¹²⁸

Vold mod kvinder og piger er særdeles udbredt. US Department of State skriver: “Women continued to suffer abuse at the hands of their husbands, fathers, brothers, armed individuals, parallel legal systems, and institutions of state such as police and justice systems. A UN women’s commission report released in January found that 87 percent of women were victims of domestic violence.... Killing, assault, and sexual violence against women commonly involved family members as suspects.”¹²⁹

I december 2011, blev 20-årige Gulnaz, der var offer for voldtægt benådet sammen med sin 8 måneder gamle søn efter internationalt pres og pres fra menneskerettighedsaktivister. Gulnaz aftjente 2 ½ år af en

---

¹²⁴ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 50-51

¹²⁵ UNAMA - Still a Long Way to Go, Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2012, s. 4

¹²⁶ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 35

¹²⁷ UNAMA - Still a Long Way to Go, Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2012, s. 4

¹²⁸ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 56

¹²⁹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 34

dom på 12 år for ”utroskab ved tvang”. Domstolene havde som udgangspunkt givet hende valget imellem at gifte sig med sin overgrebsmand eller aftjene den fulde dom.¹³⁰

Tvangsægteskaber og **børneægteskaber** er fortsat meget udbredte i Afghanistan. Ægteskaber er oftest arrangerede mellem familier, uden at kvinden har nogen indflydelse herpå. Det forekommer også, at kvinder bliver udsatte for ”salgsægteskaber”. Det vil sige piger, der indgår ægteskab i bytte for en bestemt mængde varer, kontanter eller som afvikling af familiens gæld. Traditionelle former for tvangsægteskaber er *baad dadan*, hvor en pige gives til en anden familie som betaling for en gæld og *baadal*, hvor to familier udveksler piger for at minimere omkostningerne ved ægteskab.¹³¹

EVAW lovgivningen kriminaliserer tvangsægteskaber eller ægteskaber mellem mindreårige samt *baad*. US Department of State skriver dog, at: “An estimated 70 percent of marriages were forced, and despite laws banning the practice, a majority of brides were younger than the legal marriage age of 16 (or 15 with a guardian’s and a court’s approval). In December a 15-year-old woman in Baghlan province was rescued by police after being locked in a basement bathroom, having her finger nails pulled out, and being forced into prostitution by her 30-year-old husband and in-laws. The husband escaped arrest, but her mother-in-law and sister-in-law were in jail at year’s end.”¹³²

En undersøgelse af gifte kvinder mellem 20 og 24 år fandt, at 39 procent var blevet gift før 18-års alderen. Meget få ægteskaber er registrerede, hvilket betyder, at tvangsægteskaberne er svære at gøre noget ved juridisk.¹³³

Kvinder, der ikke følger de traditionelle normer risikerer at blive udsat for vold i hjemmet og andre former for straf. UNHCR skriver i sine guidelines, at: ”Detention for breaches of customary or Sharia law disproportionately affects women and girls, including detention on the ground of perceived “moral crimes,” such as being improperly unaccompanied, refusing marriage or “running away” from home (including in situations of domestic violence).”¹³⁴

UNHCR rapporterer, at æresdrab sker med straffrihed i Afghanistan.¹³⁵

Zina er et forbud i islamisk retslære mod seksuelt samvær uden for ægteskabet. Zina er kriminaliseret i artikel 426 og 427 i den afghanske straffelov¹³⁶. Zina er hverken defineret eller nærmere beskrevet i de to

---

¹³⁰ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 34

¹³¹ UNHCR, eligibility guidelines, august 2013, s. 54-55

¹³² USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 37

¹³³ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 37

¹³⁴ UNHCR, eligibility guidelines, august 2013, s. 56

¹³⁵ UNHCR, eligibility guidelines, august 2013, s. 53

¹³⁶ UNAMA – A Way to Go: An update on Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2013, s. 22 og fodnoter 77

bestemmelser.¹³⁷ I praksis er det dermed muligt at retsforfølge en bred vifte af handlinger, såsom at løbe væk hjemmefra, flygte fra tvangsægteskaber eller fra vold i hjemmet som zina eller som 'forsøg på zina'.¹³⁸ Forsøg på zina er ikke hjemlet ved lov og enhver anholdelse, retsforfølgelse og domfældelse for forsøg på zina sker på grundlag af en bred fortolkning af den afghanske straffelov: "In Afghanistan, the practice of arresting and charging women and girls who leave home with a Ta'zir crime is based on Articles 427 and 29 of the Afghan Penal Code which, when interpreted together, form the basis for the charge of "attempted zina" or the "intent to commit zina." These two articles are interpreted and used together by Afghan authorities to charge women and girls with the intent to initiate the actual crime of zina".¹³⁹

Domfældelser for zina eller forsøg på zina baseres oftest på indicier om at den sigtede kvinde har haft til hensigt at begå zina: "UNAMA observed through field monitoring that Afghan authorities' determination of "intent" in zina cases is often subjective usually based on circumstantial evidence and often centered on the views of a specific prosecutor or police officer".¹⁴⁰

Ifølge US Department of State sigtes og anholdes kvinder for forsøg på zina på opfordring fra familiemedlemmer: "Police often detained women for zina at the request of family members. There were reports of cases in which judges converted rape cases into zina cases even when the police and prosecutor found the case to be rape".¹⁴¹

Kvinder, der mistænkes for at begå zina, kan kun undtagelsesvist tilbagevise anklager herom: "In most cases, unless a woman or girl is able to prove that she left her house to escape violence and went to an institution deemed appropriate (i.e, a DoWA), she is suspected of "attempted zina".¹⁴²

Ifølge UNAMA vil kvinder, der ikke straks flygter til en institution eller et shelter, der af myndighederne skønnes som passende, udsætte sig selv for yderligere stigmatisering og forfølgelse: "However, Approval No. 527 also states that if a woman or girl goes to a stranger's house, she exposes herself to adultery and other associated offences that are illegitimate under Shari'a and thus prohibited and punishable as "attempted zina".¹⁴³

---

¹³⁷ Human Rights Watch, *I Had to Run Away*, marts 2012, s. 36

¹³⁸ UNAMA – A Way to Go: An update on Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2013, s. 22 og fodnoter 77 og Congressional Research Service, *Afghanistan: Politics, Elections and Government Performance*, 30. november 2012, s. 58

¹³⁹ UNAMA – A Way to Go: An update on Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2013, s. 23

¹⁴⁰ UNAMA – A Way to Go: An update on Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2013, s. 23

¹⁴¹ USDOS - US Department of State, *Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan*, 19 April 2013, s. 10

¹⁴² UNAMA – A Way to Go: An update on Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2013, s. 23

¹⁴³ UNAMA – A Way to Go: An update on Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2013, s. 23

De shelters eller institutioner, som myndighederne anser for at være passende for kvinder, der flygter fra vold i hjemmet, findes imidlertid ikke i alle Afghanistans provinser: "Since Approval No. 527 places a high emphasis on determining intent based on where a woman or girl went after leaving her house, it puts women and girls in highly disadvantaged positions. Many women and girls in Afghanistan also have not had access to education and may not be aware of available governmental institutions (e.g., DoWAs) to which they can go when leaving their homes. Moreover, these institutions are not present in all provinces and in many instances are not easy for women and girls to access".¹⁴⁴

I den forbindelse fremhæver Human Rights Watch, at der generelt er for få shelters til kvinder, der søger beskyttelse. De shelters, der eksisterer i forvejen bliver beskyldt for at være bordeller af både myndigheder, journalister og religiøse ledere: "Various religious and political leaders, journalists, and government officials have made critical and uninformed statements about shelters, alleging that the facilities promote "immoral" behavior, or that they are brothels. Some shelters face chronic security threats and all must maintain a low profile".¹⁴⁵

Kvinder, der ikke kan få plads på et shelter, risikerer at ende i et fængsel: "Women in need of shelter who could not find a place often ended up in prison, either due to a lack of shelter alternatives, for their own protection, or based on local interpretation of "running away" as a moral crime".¹⁴⁶

Enlige kvinder uden støtte eller beskyttelse fra mandlige familiemedlemmer mangler generelt de nødvendige midler til at overleve. US Department of State skriver: "Social custom limited women's freedom of movement without male consent or a male chaperone. Cultural prohibitions on free travel and leaving the home unaccompanied prevented many women from working outside the home and reduced their access to education, health care, police protection, and other social services"¹⁴⁷.

Kvinder, der af forskellige årsager ikke kan genforenes med deres familier, er: "...compelled to remain in shelters indefinitely due to the fact that "unaccompanied" women are not commonly accepted in society."¹⁴⁸

Enlige kvinder risikerer at blive forsøgt bortgift af såvel myndigheder som af ikke-statslige enheder: "There were reports that the MOWA, as well as nongovernment entities, sought to arrange marriages for women who could not return to their families".¹⁴⁹

---

¹⁴⁴ UNAMA – A Way to Go: An update on Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2013, s. 23-24

¹⁴⁵ Human Rights Watch, I Had to Run Away, marts 2012, s. 92-93

¹⁴⁶ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 35-36

¹⁴⁷ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 39

¹⁴⁸ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 35

¹⁴⁹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 36

Enlige kvinder har en begrænset effektiv adgang til retssystemet: "A woman's limited access to money and other resources to pay fines (or bribes) and the social requirement for women to have a male guardian affected women's access to and participation in the judicial system".¹⁵⁰

Enker er i særlig risiko: "Women without male support and protection, including widows, are at particular risk. They generally lack the means of survival, given existing social norms imposing restrictions on women living alone, including limitations on their freedom of movement".¹⁵¹ Enker er ligeledes i risiko for at blive tvangsgift med en mand fra deres afdøde mænds familier.¹⁵² Enker, der modsætter sig et sådant ægteskab risikerer at miste forældremyndigheden over deres børn: "due to discriminatory provisions in the Afghan Civil Code on child custody. Widows who reject such marriages may also be at risk of sexual and gender-based violence at the hands of the deceased husband's male relatives".¹⁵³ Landinfo skriver om enker, forholdet til svigerfamilien og spørgsmålet om arveret: "Forced marriage of widows stems in part from widows being considered the property of their in-laws, but is also often due to the desire to deny a widow her right to Inheritance by marrying her to a relative and keeping any inheritance within the family. The woman concerned is thus forced into a marriage against her will, contrary to all national and international law, as well as Sharia law – where consent is a prerequisite for any marriage".¹⁵⁴

UNHCR skriver i sine guidelines, at **kvinder i offentlige roller** risikerer forfølgelse fra flere sider: "There are widespread reports of the targeting of women in the public sphere, including female parliamentarians, provincial council members, civil servants, journalists, lawyers, teachers, human rights activists and women working for international organizations. They have been targeted by AGEs, particularly in areas under their de facto control; local traditional and religious power-holders; community members; and in some instances by government authorities. Women who seek to engage in public life are often perceived as transgressing social norms and condemned as "immoral" and targeted for intimidation, harassment, or violence by the Taliban and other AGEs. Women in the public sphere are reported to receive death threats by means of phone calls or night letters, warning them to stop working or risk being targeted. There are also numerous reports of women in the public sphere having been killed".¹⁵⁵

De løbende trusler mod kvinders sikkerhed gør det nærmest umuligt for dem at deltage i det offentlige liv.¹⁵⁶ Kvinder, der er aktive i politik er udsatte for et højere niveau af trusler og vold end mænd, der er

---

¹⁵⁰ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 38

¹⁵¹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 55-56

¹⁵² UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 55

¹⁵³ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 55, note 336

¹⁵⁴ Landinfo, Report Afghanistan: Marriage, 19 maj 2011, s. 15-16

¹⁵⁵ UNHCR, eligibility guidelines, august 2013, s. 37-38

¹⁵⁶ Social Institutions and Gender Index (SIGI), Gender Equality and Social Institutions in Afghanistan, anvendt den 16. december 2013

profilerede. Kvinder, der arbejder for regeringen, NGO'er og udenlandske organisationer bliver udsat for trusler fra oprørsgrupper.

Løjtnant Negar, en af Afghanistans mest højtstående kvindelige politifolk, blev i september 2013 skudt af to uidentificerede gerningsmænd i nærheden af politiets hovedkvarter i Lashkar Gah i Helmand-provinsen.¹⁵⁷ Løjtnant Negar overtog posten fra 37-årige Islam Bibi, der blev skudt og dræbt i juli 2013 i nærheden af sin arbejdsplads.¹⁵⁸

US Department of State skriver ligeledes om kvinder i offentlige roller: "Women who took on public roles that challenged gender stereotypes (such as female lawmakers, political leaders, NGO leaders, police officers, and news broadcasters) continued to be intimidated by conservative elements or received death threats to their or their families' lives. NGOs reported violence against women working in the public and nonprofit sectors, including killings, and initiated awareness raising campaigns to mobilize groups against harassment. Female members of the ANP reported harassment by their male counterparts, and there were reports of intimidation and discrimination of female members of the ANP and their families in their communities."¹⁵⁹

Taleban og andre oprørsgrupper slår også ned på kvinder i offentlige roller: "Women active in public life continued to face levels of threats and violence and were the targets of attacks by the Taliban and other insurgent groups"¹⁶⁰.

USSD skriver: "The wide range of violence against women also included trafficking and abduction."¹⁶¹

4.3 LGBTI (lesbian, gay, bisexuals, transgender and intersex)

Forhold til personer af eget køn er forbudt ved lov i Afghanistan. Ifølge The International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association (ILGA) anvendes sharia lovgivning, der straffer homoseksualitet med døden, sammen med den kodificerede straffelov. Der er ikke kendskab til, at dødsstraf har været anvendt for homoseksualitet siden Talibanstyret.¹⁶²

---

¹⁵⁷ Amnesty International News, Prominent policewoman another casualty for women's rights in Afghanistan, 16. september 2013

¹⁵⁸ BBC News, Top Afghanistan female police officer dies, 16. september 2013

¹⁵⁹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 38

¹⁶⁰ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 28

¹⁶¹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 37

¹⁶² International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association, State-Sponsored Homophobia – A World Survey of Laws Prohibiting Same Sex Activity between Consenting Adults, maj 2012.

UNHCR skriver ligeledes i sine guidelines, at homoseksualitet efter den afghanske straffelov er strafbart med "long imprisonment" og er strafbart med døden i henhold til sharialovgivningen.¹⁶³

US Department of State beretter om en stigning i politiets chikane, vold og frihedsberøvelse af personer på grundlag af seksuel orientering i løbet af 2012 sammenlignet med tidligere år.¹⁶⁴

UNHCR skriver i sine seneste guidelines vedrørende LGBTI personers behov for beskyttelse:

"In light of the strong societal taboos, as well as the criminalization of same-sex relations, UNHCR considers that LGBTI individuals are likely to be in need of international refugee protection on account of their membership of a particular social group based on their sexual orientation and/or gender identity, since they do not, or are perceived not to conform to prevailing legal, religious and social norms. It should be borne in mind that LGBTI individuals cannot be expected to change or conceal their identity in order to avoid persecution. Furthermore, the existence of significant criminal sanctions for same-sex relations is a bar to State protection, including where persecutory acts are perpetrated by non-State actors such as family or community members."¹⁶⁵

4.4 Børn

Ifølge UNHCR er børn blandt de mest sårbare grupper i Afghanistan og bærer hovedbyrden ved den væbnede konflikt, der pågår. UNHCR skriver generelt om børns behov for beskyttelse:

"Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that children falling under the following categories may be in need of international refugee protection: a) Children from areas where either AGEs or elements of the ANSF use underage recruitment; b) Children from social milieus where bonded or hazardous child labour is practised; c) Victims of violence against children, including sexual and gender-based violence, as well as children from social milieus where such violence is practised; and d) School-age children, particularly girls. Depending on the individual circumstances of the case, they may be in need of international protection on the ground of their membership of a particular social group, their religion and/or their (imputed) political opinion. Asylum claims made by children, including any examination of exclusion considerations for former child soldiers, need to be assessed carefully and in accordance with the UNHCR Guidelines on child asylum claims."¹⁶⁶

---

¹⁶³ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 64

¹⁶⁴ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 45

¹⁶⁵ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 65

¹⁶⁶ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 62

Ifølge CIA World Fact Book har Afghanistan har den højeste børnedødelighed i verden, pr. 1000 levende fødsler dør 119,41 børn inden de fylder 1 år.¹⁶⁷

Gadebørn er blandt de mest udsatte og sårbare grupper i Afghanistan, med ringe eller ingen adgang til offentlige serviceydelser. Familier er tvunget til at sende deres børn på gaden for at tigge om mad og penge som følge af fattigdom og fødevaremangel.¹⁶⁸

UNAMA beretter om en stigning på 30 procent i antallet af tilskadekomne børn i det første halvår i 2013 sammenlignet med samme periode i 2012. UNAMA dokumenterede 231 dødsfald og 529 personskader.¹⁶⁹

Vold mod og misbrug af børn er udbredt i hele landet og ifølge AIHRC i stigning. Misbruget omfatter generelt omsorgssvigt, fysisk og seksuelt misbrug samt børn, der bliver forladt og underlagt tvangsarbejde for at afbetale familiens gæld.¹⁷⁰ UNHCR skriver: "Child abuse is reported to be endemic throughout the country, with the number of reported cases on the rise in 2012. Common forms of abuse include physical violence, sexual abuse, abandonment and general neglect."¹⁷¹

Seksuelt misbrug og vold er fortsat meget udbredt, herunder tilfælde hvor gerningsmændene er familiemedlemmer. UNHCR skriver i sine guidelines: "Sexual abuse of children reportedly remains pervasive."¹⁷²

US Department of State skriver: "NGOs noted that most child victims, particularly girls, were abused by extended family members. While boys were more frequently abused by men outside their families, NGOs noted that families often were complicit, allowing local strongmen to abuse their children in exchange for status or money. While the MOI tracked cases of rape, most NGOs and observers estimated that the official numbers significantly underreported the phenomenon, with AIHRC reporting an increase of rape during the year, with most victims being children."¹⁷³

Vedrørende retsforfølgelse af gerningsmændene, skriver USSD: "Many child sexual abusers were not arrested, and there were reports that security officials and those connected to the ANP raped children with impunity."¹⁷⁴

---

¹⁶⁷ CIA World Fact-book, opdateret 9. december 2013

¹⁶⁸ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 59

¹⁶⁹ Afghanistan Mid-year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2013, juli 2013, s. 66

¹⁷⁰ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 42

¹⁷¹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 60

¹⁷² UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 60

¹⁷³ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 42

¹⁷⁴ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 42

UNHCR beretter om straffrihed for gerningsmændene: "Impunity for sexual abuse of children remains a problem: most abusers are not arrested, and there are reports of children raped with impunity by security officials and individuals connected to the ANP."¹⁷⁵

Der rapporteres om systematiske krænkelse af børns rettigheder i retssystemet: "Detained children typically were denied basic rights and many aspects of due process, including the presumption of innocence, the right to be informed of charges, access to defense lawyers, and the right not to be forced to confess".¹⁷⁶ Børn der har været udsat for vold eller seksuelt misbrug, risikerer fængsling, da de ikke kan vende tilbage til deres familier.¹⁷⁷

Børn, der enten arbejder eller tigger på gaden, er i risiko for seksuelt misbrug: "Hundreds of children work on the streets of Mazar-e Sharif, collecting rubbish, carrying goods, selling produce or simply begging. Experts say they are often at risk of sexual exploitation. The Afghanistan Independent Human Rights Commission has repeatedly expressed concern over an increase in sexual abuse cases."¹⁷⁸

US Department of State skriver videre, at praksis for *bacha baazi* er på fremmarch og at det både er lokale myndigheder og andre magtfulde personer, der er involveret: "The practice of "bacha baazi" (dancing boys)--which involves powerful or wealthy local figures and businessmen sexually abusing young boys who were trained to dance in female clothes--was on the rise. Although the practice was believed to be more widespread in conservative rural areas, at least one media report alleged that it had become common in Kabul. Media reports also alleged that local authorities, including the police, were involved in the practice, but the government took few steps to discourage the abuse of boys or to prosecute or punish those involved."¹⁷⁹ Ifølge samme kilde er seksuel udnyttelse af børn, såsom bacha baazi ikke kriminaliseret i lovgivningen.¹⁸⁰

Den lovlige alder for at indgå ægteskab er 16 år for piger og 18 år for drenge. Internationale og lokale observatører vurderer, at omkring 60 procent af alle piger bliver gift før de fylder 16 år¹⁸¹ og at omkring 70 procent af alle ægteskaber er tvangsægteskaber.¹⁸² Traditionen med at give penge til brudens familie betyder, at familier lover deres døtre væk helt ned til 6–7 års alderen, under aftale om at ægteskabet udsættes til pigen har nået puberteten. US Department of State skriver: "However, reports indicated that this delay was rarely observed and that young girls were sexually violated not only by the groom but also by older men in the family, particularly if the groom was also a child. There were reports that young girls who were married between the ages of nine and

¹⁷⁵ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 60

¹⁷⁶ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 10

¹⁷⁷ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 10

¹⁷⁸ IWPR – Institute for War and Peace Reporting: Child Street Workers Vulnerable to Abuse, 15. oktober 2011

¹⁷⁹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 42

¹⁸⁰ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 43

¹⁸¹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 42

¹⁸² USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 37

11 attempted self-immolation.”¹⁸³ Der er endvidere familier, der bortgifter deres døtre for at afvikle gæld til opiumsforhandlere.¹⁸⁴

UNAMA beretter, at medlemmer af parlamentet har forsøgt at få erklæret EVAW lovens forbud mod blandt andet børneægteskaber og tvangsægteskaber som u-islamiske: ”UNAMA notes concerns regarding recent efforts to weaken the EVAW law. In May 2013, a Parliamentary debate on the EVAW law was reopened with sections of the law criminalizing forced and child marriage and other provisions deemed “un-Islamic” by some Members of Parliament who proposed removing these provisions from the law.”¹⁸⁵

Levevilkår for børn på **børnehjem** er meget svære. Der rapporteres om mentalt, fysisk og seksuelt misbrug og der har været tilfælde, hvor børn er blevet handlede ud af børnehjemmene. Der er videre ikke altid adgang til rindende vand, opvarmning om vinteren, indendørs rørlægning, adgang til sundhedsvæsenet eller uddannelse på børnehjemmene.¹⁸⁶

Der foreligger rapporter om, at børn rekrutteres til det afghanske militær eller politi og pro-regerings militser og at børnene er blevet seksuelt misbrugt.¹⁸⁷

Der er endvidere rapporter om, at oprørsgrupper i stigende grad rekrutterer **børnesoldater** ligesom der er dokumenterede sager, der viser, at Taliban bruger børn til selvmordsaktioner.¹⁸⁸ US Department of State skriver bl.a: “There were also reports that the Taliban and other insurgent forces recruited children younger than age 18, in some cases as suicide bombers and human shields, and in other cases to assist with their work, such as placing IEDs, particularly in southern provinces. The media, NGOs, and UN agencies reported that the Taliban tricked children, promised them money, used false religious pretexts, or forced them to become suicide bombers.”¹⁸⁹

Med hensyn til **tvangsrekruttering** til bevæbnede oprørsgrupper skriver UNHCR i sine seneste guidelines: “Recruitment by AGEs of children was reportedly on the rise. AGEs increasingly used children for suicide attacks; in 2012 UNAMA documented the death of three children while they carried out suicide attacks, while a further 48 children were

---

¹⁸³ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 43

¹⁸⁴ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 43

¹⁸⁵ UNAMA – A Way to Go: An update on Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2013, s. 5 og 9

¹⁸⁶ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 43

¹⁸⁷ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 4 og 17

¹⁸⁸ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 1

¹⁸⁹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 17

arrested by the ANSF on allegations of plans to carry out suicide attacks. Children were also used to plant IEDs and to smuggle weapons and uniforms, and to act as guards or scouts for reconnaissance.”¹⁹⁰

Ifølge FN bliver børn i vidt omfang tvangsrekrutteret til bevæbnede oprørsgrupper: “During the reporting period, 47 children were reportedly recruited and used by armed groups, notably the Taliban forces, including the Tora Bora Front, Jamat Sunat al-Dawa Salafia and the Latif Mansur Network, in addition to the Haqqani network and Hezb-e-Islami. Most were used to manufacture and plant improvised explosive devices and to transport provisions. At least 10 were recruited by armed groups to conduct suicide attacks”.¹⁹¹

FN skriver videre, at børn risikerer at blive bortført af oprørsgrupper såvel som myndigheder med henblik på tvangsrekruttering og intimidering: “The country task force reported 18 incidents of abduction involving 67 boys. Verified information attributed the cases to the Taliban, the local police and other pro-Government militias. Children were abducted for the purposes of recruitment, sexual abuse and also intimidation in cases in which families worked or were perceived to be working for the Government or the international military forces. In one case, on 29 August 2012, the Taliban abducted and beheaded a 12-year-old boy in Kandahar Province in retaliation against his brother, an officer in the local police”.¹⁹²

Med hensyn til risikoen for **trafficking** skriver US Department of State i sin *Trafficking in Persons Report 2012*: “The majority of Afghan victims are children subjected to human trafficking in carpet-making and brick kiln factories and domestic servitude, and in commercial sexual exploitation, begging, and transnational drug smuggling within Afghanistan and in Pakistan, Iran, and Saudi Arabia. Some Afghan families knowingly sell their children for forced prostitution, including for bacha baazi—where wealthy or influential men, including government officials and security forces, use young boys for social and sexual entertainment.” Og: Child trafficking victims were sometimes placed in shelters or orphanages; there have been reports that older boys sexually abused younger boys in shelters.”¹⁹³

Ifølge US Department of State tager den afghanske regering ikke de nødvendige foranstaltninger til at beskytte ofre for trafficking: “The Government of Afghanistan did not make discernible progress in protecting victims of trafficking. Afghanistan did not develop or employ systematic procedures to identify victims of trafficking or refer them to protective services. Videre: Government officials punished victims of trafficking for acts they may have committed as a direct result of being trafficked. Afghan officials continued to arrest, imprison, or otherwise punish female trafficking victims for

---

¹⁹⁰ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 58

¹⁹¹ Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict, *Report of the Secretary-General to the Security Council (A/67/845-S/2013/245)*, 15. maj 2013

¹⁹² Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict, *Report of the Secretary-General to the Security Council (A/67/845-S/2013/245)*, 15. maj 2013

¹⁹³ USDOS – US Department of State, *Trafficking in Persons Report 2013*, Afghanistan, 11. juli 2013

prostitution or adultery or for escaping from husbands who had forced them into prostitution, even if the destination was a shelter”.¹⁹⁴

4.5 Religiøse mindretal og uislamisk adfærd

Pålidelige data om den religiøse **demografi** i Afghanistan er ikke tilgængelige, da der i årtier ikke er lavet en officiel national optælling. Observatører estimerer, at ca. 80 procent af befolkningen er sunnimuslimer, 19 procent er shiamuslimer (herunder 5 procent ismaili-shiaer) og at andre religiøse grupper således udgør mindre end 1 procent af den afghanske befolkning. Ifølge de religiøse mindretalsgruppers egne estimater er der omkring 350 sikh familier og ca. 30 hindu familier. Der er et lille kristent mindretal, der skønnes at have mellem 500 og 8000 tilhængere og det anslås at bahai'erne udgør omkring 2000 personer. Der er kendskab til én afghansk jøde.¹⁹⁵

Der rapporteres om flere tilfælde, hvor ægteskab indgået mellem sunnier og shiaer eller blandt Seyed og ikke-Seyed shiamuslimer er blevet annulleret for at være i strid med islam. I september 2012 blev en mand og kvinde fra forskellige stammer i Herat-provinsen dræbt efter at have stukket af sammen. Religiøse ledere overbeviste parret om at vende tilbage til deres provins og tage del i mægling. Da parret indvilligede, sendte mægleren dem tilbage til familierne, hvorefter de begge blev dræbt.¹⁹⁶

Religiøse mindretal er mål for diskrimination og forfølgelse. Ifølge USCIRF (US Commission on International Religious Freedom) er: “Individuals who dissent from the prevailing orthodoxy regarding Islamic beliefs and practices are subject to legal actions that violate international standards. The threat of violence by the Taliban and other armed groups is an increasing reality, as the Afghan government increases its responsibility of providing security nationwide, yet remains unable to protect citizens against violence and intimidation”.¹⁹⁷

UNHCR skriver generelt om beskyttelsesbehovet for personer, der opfattes som om de går imod sharialovgivningen, at: “...UNHCR considers that persons perceived as contravening Sharia law, including persons accused of blasphemy and converts from Islam, as well as members of minority religious groups, may be in need of international refugee protection on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case.”¹⁹⁸

---

¹⁹⁴ USDOS – US Department of State, Trafficking in Persons Report 2013, Afghanistan, 11. juli 2013

¹⁹⁵ USDOS - US Department of State, 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan 20 May 2013, s. 2

¹⁹⁶ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 15

¹⁹⁷ USCIRF 2013 Annual Report, s. 9

¹⁹⁸ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 47

Selvom situationen for shiaer utvivlsomt er forbedret siden Talebans fald, er det shiamuslimske mindretal fortsat udsat og i risiko for angreb. USCIRF skriver: "However, insurgents still threaten its members, and the community's future is uncertain once international forces withdraw. Most Shi'i Afghans are from the zaa ethnic group and comprise between 10 to 19 percent of the population. Hazaras traditionally have been harshly discriminated against and segregated from the rest of society for a combination of political, ethnic, and religious reasons".¹⁹⁹

Sikher og hinduer oplever diskrimination, chikane, intimidering og forfølgelse på trods af en formel ret til at praktisere deres religion offentligt. Selvom hinduer og sikher har adgang til at få deres tvister løst ved forskellige instanser, føler de sig i praksis ubeskyttede²⁰⁰. Sikher og hinduer har problemer med ulovlige besættelser og beslaglæggelser af deres jord.²⁰¹ Et stort antal sikher og hinduer menes at have forladt Afghanistan inden for de seneste år som følge af de alvorlige vanskelige leveforhold for religiøse minoriteter i Afghanistan. Det lille antal sikher og hinduer, der er forblevet i Afghanistan er i endnu større risiko for angreb og misbrug.²⁰²

Medlemmer af Afghanistans lille **Baha'i** samfund har siden maj 2007 levet i skjul som følge af en officiel afgørelse omkring trosretningens status i det afghanske samfund. Myndighederne fandt, at Baha'i religionen er blasfemisk og dermed belagt med dødsstraf.²⁰³

Holdningen til kristne og konvertitter er åbenlyst fjendtlig i Afghanistan.²⁰⁴ Kristne såvel som Bahai'er undgår at give udtryk for deres tro offentligt ligesom de afholder sig fra at deltage i gudstjenester af frygt for diskrimination, mishandling, vilkårlig tilbageholdelse eller død.²⁰⁵

USCIRF skriver om forholdene for kristne, at: "The few Afghan Christians, converts from Islam or their children, long have been forced to conceal their faith and cannot worship openly."²⁰⁶

Ifølge UNHCR er der ingen kirker tilbage i Afghanistan og den lille gruppe af kristne dyrker kristendommen alene eller i mindre menigheder i private hjem.²⁰⁷

---

¹⁹⁹ USCIRF 2013 Annual Report, s. 214

²⁰⁰ USDOS - US Department of State, 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan 20 May 2013, s. 9

²⁰¹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 45-46

²⁰² UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 46

²⁰³ USCIRF 2013 Annual Report, s. 215

²⁰⁴ USDOS – US Department of State: 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan, 20. maj 2013, s. 11

²⁰⁵ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 45

²⁰⁶ USCIRF 2013 Annual Report, s. 215

²⁰⁷ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 45

Der har været tilfælde, hvor praktiserende muslimer og velgørende organisationer drevet af afghanske muslimer er blevet beskyldt for at missionere for kristendommen eller for at være konverteret til kristendommen for at miskreditere de pågældende personer eller organisationer.²⁰⁸

Retten til at skifte religion respekteres ikke hverken i loven eller i praksis. **Konvertering** fra islam bliver anset som frafald fra troen og kan straffes med dødsstraf ifølge visse fortolkninger af sharialovgivningen. En borger, der konverterer fra islam vil få tre dage til at trække sin konvertering tilbage eller blive idømt dødsstraf ved hængning. Konvertitter kan også blive frataget deres ejendom og få deres ægteskaber erklærede ugyldige²⁰⁹.

Landinfo fremhæver, at konvertering fra islam ikke kun skal ses som et spørgsmål om apostasi. En person, der vender sig mod islam vil – foruden at være apostat – også gøre oprør mod sociale kerneinstitutioner og den sociale orden i Afghanistan.²¹⁰ Konvertitter vil således i høj grad også være i risiko for forfølgelse fra familiemedlemmer. Landinfo skriver: ”I Afghanistan innebærer endring av religiøs overbevisning langt mer enn i en vestlig, sekulær kontekst. Storfamilien er den sentrale sosiale institusjonen, og står over individet og dets behov og ønsker. Frafall fra islam vil både representere et alvorlig brudd med den grunnleggende ideen om at gruppen står over individet, og sette forbindelsen til familien på spill. For enkelte kan det antagelig også innebære en risiko for at familien aktivt tar skritt for gjenopprette det anseelsesstap som konvertering til en annen religion representerer”.²¹¹

Taleban har gentagne gange advaret afghanere, der konverterer til kristendommen om, at de vil blive dræbt: “The NGO the Barnabas Fund reported that the Taliban has used social media to threaten Christians. In October 2011, the Taliban released on its website a warning that any Afghan suspected of converting to Christianity will be targeted for death. In January 2012, a Taliban blog posted pictures of Christians being baptized, individual baptismal certificates, and worship times.”²¹²

Landinfo skriver, at der som følge af den meget omfattende sociale kontrol i Afghanistan ikke er plads til alternative livsanskuelser og trosformer.²¹³

Personer i **sekulære miljøer, ateister og ikke-troende afghanere** vil på samme måde som kristne og konvertitter være tvunget til at udøve selvzensur og ikke ytre sig om deres forhold til eller syn på islam på

---

²⁰⁸ USDOS – US Department of State: 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan, 20. maj 2013, s. 11

²⁰⁹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 46

²¹⁰ Landinfo, Temanotat, Afghanistan: Situationen for kristne og konvertitter, 4. September 2013, s. 7

²¹¹ Landinfo, Temanotat, Afghanistan: Situationen for kristne og konvertitter, 4. September 2013, s. 8

²¹² USCIRF 2013 Annual Report, s. 217

²¹³ Landinfo, Temanotat, Afghanistan: Situationen for kristne og konvertitter, 4. September 2013, s. 8

grund af risikoen for sanktioner. Landinfo skriver: ”Likeledes vil disse gruppene være tvunget til adferd som er konform med islam; de må handle og opptre som om de var muslimer; i det ytre må alle afghanere oppfylle det lokale miljøes forventninger om religiøs adferd, bønn, og så videre”.²¹⁴

Personer, der anklages for brud på sharialovgivningen, såsom blasfemi, frafald fra troen, homoseksualitet og utroskab risikerer ikke blot social udstødning, men også formel retsforfølgning²¹⁵. USCIRF skriver: “Individuals who dissent from the prevailing orthodoxy regarding Islamic beliefs and practices are subject to legal actions that violate international standards. The threat of violence by the Taliban and other armed groups is an increasing reality, as the Afghan government increases its responsibility of providing security nationwide, yet remains unable to protect citizens against violence and intimidation”.²¹⁶

UNHCR skriver: “Furthermore, persons accused of committing crimes against Sharia law, such as apostasy, blasphemy, having consensual same-sex relations, or adultery (zina), are at risk not only of prosecution, but also of social rejection and violence at the hands of their families, other community members and the Taliban and other AGEs.”²¹⁷

Personer, der af Taleban beskyldes for at handle i strid med islamiske prinsipper, normer og verdier er også i risiko for overgrep. UNHCR skriver: “...UNHCR considers that persons perceived as contravening the Taliban’s interpretation of Islamic principles, norms and values may, depending on the individual circumstances of the case, be in need of international refugee protection on the ground of religion and/or on the ground of imputed political opinion”.²¹⁸

Drab, overgrep og chikane af personer, der oppfattes at handle i strid med Talebans regler for moral forekommer særlig i områder under Talebans effektive kontroll såvel som i områder, der ikke eller ikke fuldt ut er kontrollert av Taleban. Ofre for sådanne angreb omfatter blandt annet musikere, filmfolk, instruktører og skuespillere, mænd og kvinder, der dyrker sport, enten som amatører eller professionelle. Ifølge UNHCR vil personer, der deltager i sociale arrangementer også være i risiko for overgrep²¹⁹: “Victims of such attacks have also included individuals who attended events or venues that were claimed by the Taliban to be the scene of behaviour in violation of Islamic principles, norms and values, including social gatherings where music was played such as weddings, and bird fights and other matches where spectators engaged in gambling. The Taliban has also threatened individuals and communities who wore clothing of which it disapproved.”²²⁰

---

²¹⁴ Landinfo, Temanotat, Afghanistan: Situasjonen for kristne og konvertitter, 4. September 2013, s. 9

²¹⁵ USCIRF 2013 Annual Report, s. 9

²¹⁶ USCIRF 2013 Annual Report, s. 9

²¹⁷ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 47

²¹⁸ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 48

²¹⁹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 47-48

²²⁰ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 48

UNHCR har i en rapport om afviste afghanske uledsagede mindreårige fra UK, som er blevet udsendt til Afghanistan, undersøgt de største udfordringer ved deres tilbagevenden. Vedrørende risikoen for at blive associeret med Vesten, finder UNHCR: "It appears that the longer the young person has been away, and the further they have travelled, the more they are viewed with suspicion by other Afghans".²²¹ Personer, der anses for at være velhavende risikerer også at blive associeret med Vesten: "Several returned young people had been mugged, and one UK professional told us of a boy she had remained in touch with who had told her that "there are people who hang around at the airport waiting for flights from Europe, to then target them for muggings because they think they are rich".²²²

4.6 Personer i konflikt med de nuværende magthavere

Personer, der opfattes som kritiske over for lokale eller regionale magthavere, er i risiko for forfølgelse.

I flere tilfælde er afghanske civile, der anklages for at **samarbejde med bevæbnede oprørsgrupper**, blevet tilbageholdt af de internationale styrker, som har overført fangerne til de afghanske væbnede styrker, hvorefter de er blevet udsat for tortur og overgreb: "UNAMA found sufficiently reliable and credible evidence that 25 of the 79 (31 per cent) detainees transferred by international forces experienced torture in NDS, ANP or ANA facilities".²²³

UNHCR skriver i sine seneste guidelines: "...UNHCR considers that individuals suspected of supporting AGEs may be in need of international refugee protection on the ground of (imputed) political opinion, depending on their individual profile and circumstances of the case."²²⁴

Artikel 27 og 29 i den afghanske forfatning indeholder forbud mod tortur og vilkårlig frihedsberøvelse.²²⁵ På trods af disse formelle juridiske garantier, rapporteres der om overgreb i form af vilkårlig tilbageholdelse og brugen af tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling af fanger, der er fængslet i faciliteter, der drives af NDS (National Directorate for Security) og af det afghanske nationale politi.²²⁶

---

²²¹ UNHCR, Research Paper No. 246, Broken futures: young Afghan asylum seekers in the UK and on return to their country of origin, oktober 2012, s. 34

²²² UNHCR, Research Paper No. 246, Broken futures: young Afghan asylum seekers in the UK and on return to their country of origin, oktober 2012, s. 35

²²³ UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Treatment of Conflict-Related Detainees in Afghan Custody: One Year On, January 2013, s. 12

²²⁴ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 43

²²⁵ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 41

²²⁶ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 41

Ifølge US Department of State, udnytter myndighederne deres magt og arresterer folk uden hjemmel. USSD skriver: "According to NGOs, law enforcement officers continued to arbitrarily detain citizens without clear legal authority and due process. Local law enforcement officials reportedly illegally detained persons on charges not provided for in the penal code and used their official status to resolve petty disputes."²²⁷

De afghanske myndigheder gør brug af udenretslige drab ligesom de i vidt omfang torturerer fanger: "There were several credible reports that the government or its agents committed arbitrary or unlawful killings."²²⁸ Og videre: In a March report, the AIHRC cited evidence of torture at nine National Directorate of Security (NDS) facilities and several ANP facilities, such as beating with sticks, electric cables, pipes, and rubber hoses; suspension; electric shock; threatened sexual abuse; twisting of genitals; forced prolonged standing; burning with cigarettes; and biting by interrogators. The AIHRC also reported detainees being held at secret NDS locations to which they were not granted access. AIHRC monitors received several reports of NDS officials acting to conceal evidence of torture and mistreatment from monitoring organizations, including transferring detainees to unknown places before monitoring visits."²²⁹

UNAMA rapporterer om *systematisk* brug af tortur i adskillige fængsler²³⁰ og ligeledes om at fanger risikerer at blive tilbageholdt i uofficielle (underjordiske) fangelejr²³¹: One such location reported was inside the provincial governor's compound in Kandahar city. Several detainees described in detail being subjected to torture during their interrogations in this location by ANP and ANBP officials, including by a high-ranking ANBP commander in some instances, and held long-term in this location in extremely poor conditions.²³²

Der er ikke regelmæssig adgang for uafhængig monitorering af disse detentionsfaciliteter.²³³ Der rapporteres videre om, at også børn tilbageholdes af NDS og udsættes for mishandling og trusler på grund af mistanke om støtte eller associering til oprørsgrupper.²³⁴

UNAMA skriver, at den primære årsag til, at myndighederne anvender tortur er med henblik på at fremtvinge en tilståelse om fangens samarbejde med bevæbnede oprørsgrupper: "Detainees interviewed in NDS, ANP, ALP and ANA detention reported that torture or illtreatment took place during interrogation sessions, often in

---

²²⁷ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 7

²²⁸ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 2

²²⁹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 3-4

²³⁰ UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Treatment of Conflict-Related Detainees in Afghan Custody: One Year On, January 2013, s. 4-5

²³¹ UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Treatment of Conflict-Related Detainees in Afghan Custody: One Year On, January 2013, s. 5

²³² UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Treatment of Conflict-Related Detainees in Afghan Custody: One Year On, January 2013, s. 12

²³³ UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Treatment of Conflict-Related Detainees in Afghan Custody: One Year On, January 2013, s. Iii, fodnote 4

²³⁴ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 41

separate interrogation rooms, or in corridors and hallways of smaller facilities. During these sessions, interrogators, officers or prosecutors usually wanted detainees to confess to being members or supporters of the Taliban or other anti-government groups, confirm names of alleged Taliban or Anti-Government Elements, admit to planting or making improvised explosive devices, having weapons, being failed suicide attackers or otherwise assisting the Taliban. In most cases, the main reason for the use of torture was to obtain a confession or information and to intimidate detainees.”²³⁵

Ifølge UNAMA anvendes beviser opnået gennem tortur i vidt omfang som grundlag for retsforfølgning eller domfældelse under en retssag: ”UNAMA notes that confessions are rarely examined at trial or challenged by the judge or prosecutor as having been coerced”.²³⁶

Menneskerettighedsaktivister og kvinderettighedsforkæmpere oplever trusler og chikane fra myndighederne, ligesom de oplever systematisk vold og trusler fra oprørsgrupper, lokale krigsherrer og militser²³⁷.

Freedom House skriver, at selv om NGO’ernes arbejde ikke formelt begrænses af myndighederne har de ikke mulighed for at arbejde frit. Freedom House skriver om NGO’ernes mulighed for at arbejde: “(...)their ability to operate freely and effectively is impeded by the security situation. Both foreign and Afghan NGO staff members have been targeted in kidnappings and violent attacks by criminals and insurgents. Civil society activists, particularly those who focus on human rights or accountability issues, continue to face threats and harassment.”²³⁸

4.7 Personer i konflikt med oprørsgrupper

I 2013 steg antallet af målrettede drab mod civile, der af oprørsgrupper blev opfattet som støtter af regeringen eller de internationale militære styrker. UNAMA rapporterer om en stigning på 29 procent i antallet af målrettede angreb mod civile i det første halvår af 2013 sammenlignet med den samme periode i 2012.²³⁹ De primære mål for angrebene var offentligt ansatte, ansatte ved politiet, stammeledere, religiøse ledere, civile anklaget for spionage for regeringen eller de internationale militære styrker og embedsmænd.²⁴⁰

---

²³⁵ UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Treatment of Conflict-Related Detainees in Afghan Custody: One Year On, January 2013, s. 10

²³⁶ UN Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA), Treatment of Conflict-Related Detainees in Afghan Custody: One Year On, January 2013, s. 15

²³⁷ Amnesty International News, Afghanistan: Protection of civilians must improve as security transition looms, 9. Oktober 2013

²³⁸ Freedom House, Freedom in the World 2013 Afghanistan, i afsnittet ”Political Rights and Civil Liberties”

²³⁹ UNAMA, Afghanistan Mid Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2013, juli 2013, s. 19

²⁴⁰ UNAMA, Afghanistan Mid Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2013, juli 2013, s. 20

Oprørsgrupper gør brug af trusler, såkaldte night letters, chikane, overgreb, intimidering og bortførsler for at udøve kontrol over de personer, der udfordrer oprørsgruppernes autoritet og idéer: "UNAMA documented incidents carried out by Anti-Government Elements, including Taliban and other armed groups, such as distribution of threatening night letters, extortion of money, beating and harassment at illegal checkpoints, threatening text messages, and destruction of private and public property. Such acts were largely directed against specific individuals, including Government officials and employees, persons associated with ANSF, tribal elders, religious leaders, health or education personnel and humanitarian workers."²⁴¹ Og videre: "Community members reported that the Taliban publically killed people to intimidate others and warn them against possible dissent".²⁴²

UNAMA rapporterer om såkaldte 'demonstration killings', hvor oprørsgrupper angriber civilbefolkningen for at terrorisere, sprede frygt og for at lade drabene tjene som advarsel: "Anti-Government Elements also used killings of civilians as a tool to terrorize and intimidate the civilian population in parts of Afghanistan. UNAMA documented multiple examples of Anti-Government Elements deliberately killing civilians to punish them for supporting the Government, with the killings intended to serve as a warning to others."²⁴³

Fraværet af lokale regeringsinstitutioner har givet Taliban rig mulighed for at udfylde tomrummet. UNHCR skriver: "In areas where AGEs exercise effective control, they are reported to take advantage of the absence of governmental justice mechanisms or services to enforce their own parallel "judicial" structures".²⁴⁴ Ifølge UNHCR opkræver oprørsgrupperne skatter, driver domstole og medierer ved tvister.²⁴⁵ Ifølge Congressional Research Service har Taliban på nuværende tidspunkt etableret skyggeregeringer i 33 af Afghanistans 34 provinser.²⁴⁶

EASO skriver i sin rapport fra december 2012, at: "In the Taliban's messages those working with the Karzai government are described using specific words such as *munafiq* (hypocrite), *ghulam* (slave), *ajir* (agent) and *gandagai* (puppet)".²⁴⁷

Ifølge EASO forsøger Taliban og andre oprørsgrupper at fjerne den folkelige opbakning til regeringen såvel som at isolere folk fra regeringen ved bl.a. kidnapning og målrettede drab på **regeringsembedsmand**. Taliban og andre oprørsgrupper har i offentlige udtalelser og beskeder erklæret, at embedsmænd er et mål for angreb og har krævet, at afghanere ansat af regeringen stopper med at

---

²⁴¹ UNAMA, Afghanistan Mid Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2013, juli 2013, s. 27

²⁴² UNAMA, Afghanistan Mid Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2013, juli 2013, s. 28

²⁴³ UNAMA, Afghanistan Mid Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2013, juli 2013, s. 21

²⁴⁴ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 21

²⁴⁵ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 30

²⁴⁶ Congressional Research Service, Afghanistan: Post-Taliban Governance, Security, and U.S. Policy, oktober 2013, s. 22

²⁴⁷ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent strategies – intimidation and targeted violence against afghans, december 2012, s. 38

arbejde for dem. Oprørsgrupper har sat check-points op med det formål at finde personer, der arbejder for regeringen. Familier til ansatte ved myndighederne er ligeledes et mål for oprørsgrupperne.²⁴⁸

Andre afghanere, der samarbejder med regeringen eller som bliver tillagt en regeringsstøttende holdning eller adfærd er ligeledes mål for oprørsgruppernes angreb. Flere kilder beretter om, at Taleban truer, bortfører eller dræber familiemedlemmer til statsligt ansatte for at lægge pres på dem så de stopper deres arbejde for regeringen.²⁴⁹

EASO refererer til et eksempel for at understrege hvor lidt, der under nogen omstændigheder skal til, før personer betragtes som støtter af regeringen: ”An extreme example was found of five local farmers who were killed by the Taliban in Helmand on the accusation of having accepted fertilisers and other agricultural support from a government programme”.²⁵⁰ UNAMA referer ligeledes til en sag, der eksemplificerer, hvorledes uprofilerede afghanere kan blive tillagt en regeringsstøttende holdning blot for at passe deres arbejde: ”On 15 March, Anti-Government Elements abducted two blacksmiths employed by a construction company in Panjwayi district, Kandahar province. Both men were shot dead and hung from trees as a warning to others. Communities reported that Anti-Government Elements had placed IEDs under the trees to prevent families from removing the bodies”.²⁵¹

Ifølge EASO er også **ansatte hos sikkerhedsstyrkerne, herunder det nationale politi** mål for angreb. Især det nationale (ANP) og lokale politi (ALP) er udsatte, idet deres arbejde foregår lokalt og ofte i fjerntliggende områder.²⁵² De ansatte er ikke kun et mål i arbejdstiden, men udsættes også for angreb, når de færdes privat ligesom deres familier også er mål for angreb.²⁵³ Børn af familiemedlemmer, der arbejder for sikkerhedsstyrkerne vil ifølge UNHCR også risikere at blive mål for angreb: ”In some instances civilians, including children, are reported to be targeted on the basis of suspicions that members of their families worked for the ANSF”.²⁵⁴

---

²⁴⁸ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent strategies – intimidation and targeted violence against afghans, december 2012, s. 47

²⁴⁹ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent strategies – intimidation and targeted violence against afghans, december 2012, s. 54

²⁵⁰ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 60

²⁵¹ UNAMA, Afghanistan Mid Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2013, juli 2013, s. 21

²⁵² EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 52

²⁵³ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 52

²⁵⁴ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 35

Taleban har erklæret, at det er et mål for organisationen at rette angreb mod: "...foreign invaders, their advisers, their contractors and members of all associated military, intelligence and auxiliary departments".²⁵⁵ Ansættelse hos de internationale militære styrker (IMF) og udenlandsk bistand, udgør de vigtigste kilder til arbejde i Afghanistan. De hårde levevilkår og den dårlige økonomiske situation for afghanere betyder, at mange trods risiko for at blive et mål for oprørsstyrkerne for at få arbejde.²⁵⁶ EASO skriver: "Road construction companies contracted to the IMF, interpreters, contractors, drivers of IMF supply trucks and people frequenting PRT [Provincial Reconstruction Team] or IMF bases were victims of intimidation by night letters, killings, IED attacks or SAF attacks by motorcyclists. Relatives of these people have been targeted as well by insurgents. Insurgents set up illegal checkpoints to look for people with links to the IMF".²⁵⁷

Kommandører i anti-Taliban militser eller pro-regeringsmilitser udgør videre et mål for oprørsgrupperne, ifølge EASO rapporten, der også nævner stammeledere, andre lokale ledere og gejstlige samt afhoppere fra oprørsgrupperne som mål for angreb.²⁵⁸

Personer, der mistænkes for **spionage** på vegne af det afghanske militær, politi eller de internationale styrker, risikerer at blive henrettet af bevæbnede oprørsgrupper.

Flere kilder beskriver Talebans jagt efter spioner, herunder om oprettelsen af hemmelige netværk i landsbyer, for at kunne identificere potentielle 'spioner': "The Taliban maintained secret networks in villages in order to identify potential spies. A Senator from Garmser explained in an interview in 2008 that the Taliban had an internal security institute called 'The Commission', which had been beheading those accused of spying".²⁵⁹

Anklage om spionage kan medføre bortførelse eller drab. EASO skriver: "Taliban have established courts in areas under their control in which judges pronounced punishments for alleged spies, including mutilation and execution. Some executions happened in public and mutilation of the corpse was also practiced."²⁶⁰ UNHCR skriver: "Civilians accused of 'spying for' the Government are reportedly subjected to summary trials in parallel and illegal judicial procedures operated by

---

²⁵⁵ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 62

²⁵⁶ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 62

²⁵⁷ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 64

²⁵⁸ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 60

²⁵⁹ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 72

²⁶⁰ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 74

AGEs; the punishment for such alleged “crimes” is usually execution”.²⁶¹ I flere tilfælde drejer det sig om kvinder og børn. Ifølge de afghanske myndigheder blev to drenge på henholdsvis 10 og 16 år beskyldt for spionage og derefter halshugget af Taleban for at have modtaget mad af det lokale politi.²⁶² Den 22. maj 2013 blev en imam henrettet efter beskyldninger om spionage for regeringen. Imamen havde forinden udført en begravelsesceremoni for en officer fra den afghanske hær (ANA). Taliban tog ansvaret for drabet og lagde et advarselsbrev sammen med hans døde krop til offentligt skue for således at skræmme andre imamer fra samarbejde med regeringen.²⁶³

Ifølge flere kilder skal der ikke meget til førend en anklage om spionage fremsættes: “Several sources reported how easily the accusation of being a spy was often made”.²⁶⁴ Og videre: “One could easily be called a spy, for example if one treated the Taliban in an unfriendly or strange way”.²⁶⁵ Afghanere, der taler med fremmede eller som er i besiddelse af udenlandsk valuta risikerer at blive anklaget for spionage: “According to the UN Special Rapporteur, Philip Alston, spies were mostly identified by circumstantial evidence, for example the possession of US dollars. Locals witnessed that even speaking to foreigners might lead to the suspicion of spying. According to Giustozzi, even if local civilians were careful not to take sides in the conflict, they could still be accused of being a spy”.²⁶⁶

Afghanere, der arbejder for FN eller internationale og nationale **NGO’er** oplever trusler, angreb, bortførelser og drab fra Taliban og andre oprørsgrupper. Familiemedlemmer til personer der udfører humanitært arbejde er ligeledes i risiko²⁶⁷. EASO skriver: “Several sources reported the intimidation and targeting of people working for international organisations, companies and NGOs by insurgents. One source explained that the Taliban defined a policy towards these kinds of organisations, allowing some of them to operate.”²⁶⁸ Af Udlændingestyrelsens rapport fra 2012 fremgår endvidere: “An independent research institute in Kabul also pointed at human rights activists as a category of people who are in danger and especially activists working with women’s rights. The research institute added that most international NGOs have cut down their staff to a minimum in the rural areas as working conditions have become more and more difficult”.²⁶⁹

---

²⁶¹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 36

²⁶² <http://www.bbc.co.uk/news/22842512>, BBC News Asia, Afghan Taliban behead two boys in Kandahar, 10. juni 2013

²⁶³ UNAMA, Afghanistan Mid Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2013, juli 2013, s. 26

²⁶⁴ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 74

²⁶⁵ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 73

²⁶⁶ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 73

²⁶⁷ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 36

²⁶⁸ EASO, COI Report Afghanistan: Insurgent Strategies – Intimidation and Targeted Violence against Afghans, december 2012, s. 70

²⁶⁹ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service’s fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 23

Det fremgår videre af Udlændingestyrelsens rapport fra 2012, at kvindelige ansatte i NGO'er er særligt udsatte: "An independent research institute in Kabul pointed out that especially women working with NGOs are at a real risk of being killed or kidnapped by the Taliban. In Kabul there may be kidnappings for ransom by criminal groups, but as regards politically motivated kidnappings, there are not many cases. According to the independent research institute in Kabul, the problems arise when people travel in areas controlled by the Taliban. The institute's researchers "clean" themselves when going to the field by removing SIM cards from their cell phones and not showing any signs which may link them to an organization working with the international community."²⁷⁰

Ifølge UNHCR bliver kvinderettighedsforkæmpere udsat for trusler, intimidering og angreb.²⁷¹ UNAMA refererer til en sag, hvor en kvindelig NGO ansat blev skudt og dræbt af Taleban: "On 14 January, Taliban abducted and shot dead a female employee of an NGO in Chak district, Wardak province. Her dead body was handed over to family members with a note attached stating that people who support the Government will face the same consequences".²⁷²

Flere kilder i Udlændingestyrelsens rapport fra 2012 beretter, at det ikke længere er forbundet med særlig stor risiko at arbejde for en NGO. Der henvises i den sammenhæng til, at antallet af angreb mod NGO'er har været faldende i 2011 og 2012.²⁷³ I løbet af 2013 har der imidlertid været en stigning i antallet af angreb mod NGO'er: "May registered a significant upsurge in the number of direct and indirect violent attacks against humanitarian personnel and assets. The most spectacular events were the targeted attacks against IOM and ICRC facilities in Kabul and Jalalabad respectively, which injured six aid workers. This signals a heightened security risk level for humanitarian aid workers in Afghanistan".²⁷⁴ Og videre beretter tal fra ANSO (Afghanistan NGO Safety Office) om en stigning på 63 procent i antallet af angreb mod ansatte i NGO'er i løbet af de første tre måneder i 2013 sammenlignet med 2012: "The latest figures - which tally only incidents affecting NGO personnel, excluding UN aid workers - show that in the first three months of this year, NGOs were affected by 39 separate incidents of violence, a 63 percent increase over 2012".²⁷⁵

Om beskyttelsesbehovet for personer, der af oprørsgrupper opfattes som støttere af regeringen eller de internationale styrker, skriver UNHCR: "...UNHCR considers that, depending on the individual circumstances of the case, persons associated with, or perceived as supportive of, the Government or the international community, including the IMF, may be in need of international refugee protection on the grounds of their (imputed) political opinion. Depending on the

---

²⁷⁰ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 23

²⁷¹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 36

²⁷² UNAMA, Afghanistan Mid Year Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2013, juli 2013, s. 21

²⁷³ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 22

²⁷⁴ Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), Humanitarian Bulletin Afghanistan, 31. maj 2013

²⁷⁵ IRIN News, Afghanistan – the world's most dangerous place for aid workers, 18. april 2013

specific circumstances of the case, family members and other members of the households of individuals with these profiles may also be in need of international protection on the basis of their association with individuals at risk”.²⁷⁶

4.7.1 Tvangshvervning

UNHCR skriver vedrørende **tvangshvervning**: “...UNHCR considers that, depending on the specific circumstances of the case, men and boys of fighting age living in areas under the effective control of AGEs, or in areas where pro-government forces and AGEs are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group.” Og videre for så vidt angår oprørsgruppers forsøg på tvangshvervning: “Men and boys who resist forced recruitment may also be in need of international refugee protection on the ground of their (imputed) political opinion. Depending on the specific circumstances of the case, family members of men and boys with this profile may be in need of international protection on the basis of their association with individuals at risk”.²⁷⁷

EASO skriver vedrørende Talibans lokale *modus operandi*. ”The groups operate following a general pattern of establishing influence and control in a territory. They first infiltrate a region and engage the population by way of persuading and preaching. Next, they conduct a campaign of intimidation and violence in order to eliminate opposition against them. Finally, they install a shadow government, providing justice and collecting taxes”²⁷⁸

Vedrørende anvendelsen af direkte vold i forbindelse med tvangshvervning konkluderer EASO følgende: “Forced recruitment by Taliban military commanders, leaders or fighters (i.e. situations where individuals or their families are directly approached and forced to join up under threat of retaliation or violence if they refuse) has to be considered as exceptional. Many reliable sources state this explicitly and plausible arguments are given for this statement. The available information provides examples of these exceptional cases in Helmand, Kunduz, Kunar, areas in Pakistan and in Uruzgan. The sources often mention where these exceptional cases can be found: in areas under strong Taliban influence or full Taliban control and in areas where social and state protective structures are absent, such as refugee and IDP camps”.²⁷⁹

Udenrigsministeriet svarer i et notat fra 2. marts 2011 på spørgsmålet om, hvilke metoder Taleban anvender ved hvervning, at: ”Begge kilder [ISAF og AIHCR] peger på, at det ikke anses for sædvanligt, at der anvendes trusler ift. hvervning af soldater og selvmordsbombere. Disse lader sig oftest rekruttere på frivillig basis. Det er dog opfattelsen, at der i nogle tilfælde kan anvendes trusler eller vold, fx mod familiemedlemmer. Der anvendes oftest andre metoder i form af intimidering og ’hjernevask’. De rekrutterede er ofte unge, uuddannede, fattige og naive, der lader sig forføre af Talebans argumenter.”²⁸⁰

---

²⁷⁶ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 38

²⁷⁷ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 41

²⁷⁸ EASO, COI Report Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment, juli 2012, s. 22

²⁷⁹ EASO, COI Report Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment, juli 2012, s. 42

²⁸⁰ Udenrigsministeriet, høringssvar om tvangshvervning, 2. marts 2011, s. 2.

Flere kilder i EASOs rapport citeres for, at tvangsrekruttering til Taleban finder sted i vidt omfang: "According to the above mentioned query conducted by ICOS in March 2010, 34 % of the people questioned in Helmand stated that the Taliban recruited by means of coercion. An informant of Landinfo mentioned that, in Marjah in Helmand, direct coercion was used by the Taliban for the recruitment of fighters. A local source in Helmand confirmed the use of dictatorship and coercion in Helmand by the Taliban: "If someone resists, they accuse the person of being a spy and a 'slave to the foreigners' and punish or kill this person. This was the fate of hundreds of tribal leaders, elders and local chiefs in the south-western zone. They also force people to provide food and shelter".²⁸¹

Ifølge nogle kilder vil personer, der modsætter sig rekruttering til Taleban risikere at blive anklaget for spionage: "According to a local source based in the east of Afghanistan, the Quetta Shura Taliban force people in regions under their control to take up weapons and fight with them. They approach people at home and accuse them of being spies. They also demand huge fines which the poor villagers can never afford. They ask for weapons. If they can't pay or give weapons they have to become a fighter. Those who refuse are either driven away from the region or labelled as spies and killed".²⁸²

UNHCR kritiserer EASO for, at definere begrebet tvangsrekruttering for snævert ved at afgrænse det til at omfatte situationer, hvor individer tvinges til at lade sig hverve under anvendelsen af eller truslen om umiddelbar vold. Ifølge UNHCR inkluderer denne definition ikke: "Taliban recruitment mechanisms based on broader coercive strategies, including fear, intimidation and the use of tribal mechanisms to pressurize individuals into joining the Taliban." EASO's konklusion om, at tvangsrekruttering er undtagelsen snarere end reglen kan derfor, ifølge UNHCR, ikke anvendes om andre former for tvangsmæssig rekruttering.²⁸³

UNHCR skriver videre om distinktionen mellem frivillig og tvangsmæssig rekruttering, at : "In circumstances where recruitment is based at least in part on fear, intimidation, tribal pressures or other coercive elements, it is exceedingly difficult in practice to make a clearcut distinction between individuals joining the Taliban voluntarily and individuals being forcibly recruited."²⁸⁴

Landinfo beskriver, hvorledes den samfundsmæssige strukturelle tvang i Afghanistan indskrænker den enkeltes valgfrihed i forhold til oprørsgruppers forsøg på tvangsrekruttering: "I Afghanistan utgjør kulturelt baserte forpliktelser, religiøs ensretting, den langvarige konflikten, primitiv infrastruktur og de grunnleggende sosioøkonomiske forholdene en kombinasjon av rammebetingelser som innebærer at store befolkningsgrupper har svært innskrenket valgfrihet på en rekke områder. De grunnleggende livsbetingelser representerer en form for strukturell tvang; det foreligger hovedsaklig alternativer som enten begrenser frihet, representerer alvorlig stigma, krenker grunnleggende rettigheter eller medfører risiko for

---

²⁸¹ EASO, COI Report Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment, juli 2012, s. 42

²⁸² EASO, COI Report Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment, juli 2012, s. 28-29

²⁸³ UNHCR, Forced Recruitment by the Taliban in Afghanistan: UNHCR's perspective, juli 2012, punkt 4

²⁸⁴ UNHCR, Forced Recruitment by the Taliban in Afghanistan: UNHCR's perspective, juli 2012, punkt 5

overgreb eller ødelagt helse. Tilslutning til ulike opprørsgrupper er et område som det kan være nærliggende å se i sammenheng med strukturell tvang”.²⁸⁵

Derudover opfordrer UNHCR til at beslutningstagere er opmærksomme på, at EASOs konklusioner kun kan finde anvendelse på områder, hvor informationer er frit tilgængelige. UNHCR skriver: ”Decision-makers ought, furthermore, to take duly into account the fact that there is general lack of access to parts of Afghanistan for journalists, humanitarian workers, human rights observers and others, due to security considerations. As a result, for these parts of the country only limited information about human rights violations is available. In those circumstances, the absence of credible information about forcible recruitment practices does not necessarily equate to the absence of such practices.”²⁸⁶

EASOs konklusion vedrørende tvangsrekruttering er videre blevet kritiseret af Amnesty International, som kalder konklusionen ”uholdbar”. Amnesty skriver: ”In the light of UNAMA's authoritative report “Afghanistan midyear report 2012 Protection of Civilians in Armed Conflict” as well as Amnesty International's own research, there seems to be a real risk of forced recruitment by Taleban and other armed groups especially in areas under their control and influence and government justice mechanisms and services are weak. According to the below findings cases of direct forced recruitment occur in areas other than those considered exceptional in the EASO conclusion.”²⁸⁷

Vedrørende rekruttering af andre etniciteter end pashtunere skriver EASO, at antallet af ikke-pashtunere i Taliban er steget efter 2006 og at rekrutteringen af andre etniciteter afhænger af økonomiske incitamenter og religiøse overbevisninger.

Vedrørende rekruttering af etniske hazaraer skriver EASO: ”Reports found about Hazaras joining the Taliban all mention community mobilisation or Hazara commanders joining the Taliban ranks with their armed group. It concerns former Taliban allies, mobilisation because of local conflicts or driven by financial incentives”.²⁸⁸

Vedrørende tvangsrekruttering af børn, se afsnit 4.4

4.8 Jordkonflikter

Det fremgår af Udlændingestyrelsens rapport fra 2012, at jordkonflikter er et af de større problemer i Afghanistan. En del af problemet skyldes, at der ikke foretages nogen systematisk registrering af jord. En

---

²⁸⁵ Landinfo, Respons Afghanistan: Rekruttering til Taliban, 6. februar 2012, s. 1

²⁸⁶ UNHCR, Forced Recruitment by the Taliban in Afghanistan: UNHCR's perspective, juli 2012, punkt 8

²⁸⁷ Amnesty International opinion on the EASO COI Report “Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment”, juli 2012, s. 1

²⁸⁸ EASO, COI Report Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment, juli 2012, s. 28

anden del af problemet er, at mange er flygtet inden for de seneste 20-30 år, hvilket betyder, at der er blevet efterladt jord uden ejer.²⁸⁹

Etniske minoriteter er i forhøjet risiko, hvis de forsøger at kræve jord eller ejendom tilbage. Afghanere, der vender tilbage til deres hjemby og søger at genvinde deres jord, vil være særligt udsatte over for jordkonflikter. Sådanne jordkonflikter vil ofte have en etnisk dimension.²⁹⁰ Stridigheder omkring jordbesiddelser bliver ofte løst med vold eller med trusler om vold – især når forskellige etniciteter er involverede eller når kravet rettes af en person i en magtfuld position.²⁹¹

Mange jordkonflikter opstår mellem familiemedlemmer: "When asked to what extent land disputes erupt among family members, CPAU stated that the majority of land disputes are family conflicts over inheritance, for instance two brothers starting a fight over the inheritance of their father's land after his death".²⁹²

Magtfulde personer kan bruge deres indflydelse til at påvirke udfaldet af en jordkonflikt: "Asked whether a powerful party to a conflict may influence the outcome of the decision of the shura/jirga, LUA replied that if one of the parties is a powerful and influential person, it has definitely an impact on the decision in favor of the more powerful people".²⁹³

Familier involveret i en jordkonflikt er udsatte for trusler og drab: "Threats are not limited to the individual, but could include the whole family. According to LUA, there are many cases in Afghanistan where the whole family is threatened due to land disputes. Threats are sometimes realized and may result in murder. LUA said, however, that they could not estimate how widespread this phenomenon is".²⁹⁴

AIHRC (Afghan Independent Human Rights Commission) udtaler vedrørende bilæggelse af stridigheder, at: "Some disputes are settled locally by the shura/jirga or by courts, but if the case is taken to court, people might end up paying three times more the value of the land. If the dispute over land is not solved neither by the shura/jirga or the court, there

---

²⁸⁹ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 40

²⁹⁰ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 69 (med henvisning til International Crisis Group: Afghanistan; What now for refugees (fodnote 435))

²⁹¹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 68

²⁹² Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 40

²⁹³ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 41

²⁹⁴ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 41

will be continuous clashes between tribes and families. If someone is having a conflict with a local commander or a rich person, the commander or the rich person will very likely win the case in one way or another (...).²⁹⁵

Vedrørende myndighedernes evne til at bilægge stridigheder i jordkonflikter: ”The independent research institute in Kabul explained that due to corruption, there is no straightforward legal way to settle the land disputes as the court system is not working at all. At the end, the result will usually depend on the amount of bribe the individual will be able to pay the judges. Also in the Ministry of Land, title deeds and documents may be faked due to corruption”.²⁹⁶

En rapport om jordkonflikter beskriver magtfulde personers fremgangsmåde ved uberettiget overtagelse af jord: “Another process described is for an individual – again a person with means and contacts – to identify a site and to claim that it was his property or his father’s property but that the documentation was lost during the war. He completes the circular form from the court. A fee is paid to each of the offices where the form must be submitted and signed. Each signature builds the legitimacy of the claim. When the completed form reaches the court and the original record is not found in the archives, a further payment can be made to ensure that a replacement record appears. Then, the beneficiary develops the land as his own, for sale or for hoarding until land values rise. Such processes suggest technically legal but corrupt practices, which are difficult for honest officials and judges to challenge”.²⁹⁷

Det fremgår af samme rapport, at UNHCR har forklaret, at jordkonflikten kan fortsætte med at skabe problemer, hvis konflikten er søgt løst ved hjælp af de lokale jirga, men afgørelsen ikke accepteres.

UNHCR udtaler: ”Even if the family agrees and does not claim their land back immediately, they may still be a target because there is a risk that they will claim back their land at a later stage. This is particularly the case where male members of the family (heirs) are alive who could claim the land back. This kind of (blood) feud which could extend to the whole family or tribe with an active risk of revenge was a characteristic of the Pashtuns but it has now touched all the other ethnic groups in Afghanistan (...).²⁹⁸

4.9 Personer i risiko for blodhævn og æresforbrydelser

Ifølge UNHCR er brugen af blodhævn rodfastet i den traditionelle afghanske kultur. I tilfælde af blodfejder, vil pashtunere søge vejledning i Pashtunwali, et traditionelt kodeks, der udstikker retningslinjer for pashtunernes livsstil, sociale orden, pligter og rettigheder, moral og æreskodeks.²⁹⁹ Blodfejder kan

---

²⁹⁵ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service’s fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 42

²⁹⁶ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service’s fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 41

²⁹⁷ AREU and United States Institute for Peace, Land, People, and the State in Afghanistan: 2002 – 2012, s. 88

²⁹⁸ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service’s fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 44

²⁹⁹ Landinfo, Temanotat Afghanistan: Blodhevn, tradisjonelle lover (pashtunwali) og tradisjonelle konfliktløsningsmekanismer, 1. november 2011, s. 5

opstå i kølvandet på mord ligesom jordkonflikter, krænkelse af en kvindes ære og alvorlig skadeforvoldelse også kan udløse blodfejder.³⁰⁰ Målet for blodhævn er en person, der associeres med den familie eller stamme, der anses for at have begået krænkelsen.³⁰¹

Blodhævn kan gå i arv fra generation til generation ligesom en blodfejde kan ligge i dvale i lang tid indtil de involverede parter finder det rette tidspunkt at hævne sig. UNHCR skriver: "When the victim's family is not in a position to exact revenge, a blood feud may lie dormant until such time as the victim's family believes it is capable of taking revenge. Revenge can thus be taken years or even generations after the original offence".³⁰²

En domfældelse i det formelle retssystem betyder ikke nødvendigvis, at der er gjort op med blodfejden: "Sentencing of the offender in the formal judicial system does not necessarily preclude violent retaliation by the victim's family: unless a settlement has been reached through a traditional dispute settlement mechanism to end the blood feud, the victim's family will still be expected to exact revenge against the offender after he has served his sentence".³⁰³

UNHCR skriver vedrørende beskyttelsesbehovet hos personer, der frygter blodhævn: "UNHCR considers that persons involved in a blood feud may, depending on the circumstances of the individual case, be in need of international refugee protection on account of membership of a particular social group" Og videre: Depending on the specific circumstances of the case, family members, partners or other dependants of individuals involved in blood feuds may also be in need of international protection on the basis of their association with individuals at risk".³⁰⁴

Udlændingestyrelsen har i en rapport fra 2012, blandt andet fokus på **æresforbrydelser** og konsekvenserne for personer, der bryder sociale normer og kaster vanære over familien ved at have et forhold uden at være gift. Ifølge AAWU (All Afghan Women Union), som Udlændingestyrelsen talte med, udgør dette et alvorligt problem for de involverede personer, idet unge mænd og kvinder, ifølge traditionen i Afghanistan, ikke må involvere sig i forhold uden at familien har samtykket til dette.³⁰⁵

En anden kilde, LUA (Lawyers Union of Afghanistan) udtaler til samme rapport: "In Afghanistan a relationship between a young man and a young woman before or outside marriage is a serious violation of the honor of the families, and especially the family of the young women, according to LUA. Whether the relationship is sexual or just a friendly relation, the woman's family may threaten to murder both their own daughter and the boy and his family. Threats may start with individual

---

³⁰⁰ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 70

³⁰¹ Landinfo, Temanotat Afghanistan: Blodhevn, tradisjonelle lover (pashtunwali) og tradisjonelle konfliktløsningsmekanismer, 1. november 2011, s. 9

³⁰² UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 71

³⁰³ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 71

³⁰⁴ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 71

³⁰⁵ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 34

threats against the boy but may later also include threats between the families. If the girl's father is a warlord, threats have serious consequences and if the relation also is of sexual nature it could even endanger the lives of the couple. LUA emphasized that there are many honor-related cases in Afghanistan, and in some cases both the young woman and man have been killed. In some areas, these cases are settled by stoning without any court being involved.”³⁰⁶

MOWA (Ministry of Women's Affairs), der også udtaler sig til Udlændingestyrelsens rapport, anfører, at unge mænd og kvinder, der bryder sociale normer med hensyn til ægteskaber, herunder nægter at lade sig tvangsgifte, møder enorme problemer i Afghanistan.³⁰⁷

Adspurgte om konsekvenserne for unge mænd, der har haft et forhold til en ung kvinde uden for ægteskab, udtaler UNHCR, at: "Asked about the consequences for young men who have had a relation to a young woman outside marriage, UNHCR stated that the situation would be very dangerous for him as well as for his family. If there is a powerful person in the girl's family whose reputation and honour is at stake, the risk is even higher".³⁰⁸

Kvinder, der vender tilbage til Afghanistan fra udlandet risikerer at ende i en æreskonflikt, hvis de har svært ved at tilpasse sig det stærkt konservative samfund i Afghanistan: "UNHCR added that there are many young returnees from Iran or European countries, especially girls and women, who have not been able to adapt to the more traditional Afghan society and who end up in such dishonouring conflicts or immolating themselves".³⁰⁹

4.10 Journalister

Afghanistan placerer sig på en 128. plads ud af 179 lande, på *Reporters Without Borders'* indeks, der måler graden af journalistisk frihed i verden. Ifølge organisationen udgør vold mod journalister fortsat det primære problem i 2013. Journalisterne arbejder under en konstant trussel fra Taleban, religiøse ekstremister, separatistiske bevægelser og politiske grupperinger og den afghanske regering har enten ikke evne eller vilje til at retsforfølge de ansvarlige.³¹⁰

UNHCR skriver i sine seneste guidelines: "In light of the foregoing, UNHCR considers that journalists and other media professionals who engage in critical reporting on what are perceived to be sensitive issues by either state or non-state actors,

---

³⁰⁶ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 34

³⁰⁷ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 35

³⁰⁸ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 35

³⁰⁹ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 35

³¹⁰ Reporters without Borders, *2013 Press Freedom Index*, publiceret 30. januar 2013

including but not limited to the armed conflict, political corruption and other government failings, and drug trafficking, may be in need of international refugee protection on the ground of their (imputed) political opinion or religious views. Depending on the specific circumstances of the case, family members of individuals with this profile may also be in need of international protection on the basis of their association with individuals at risk.”³¹¹

US Department of State skriver videre, at journalister udsættes for trusler og vold, og at journalister udøver selvzensur og derfor afholder sig fra at dække oprøret af frygt for overgreb fra Taleban.³¹²

Journalister opererer i et farligt miljø som følge af den dårlige sikkerhedssituation: “The prevailing security conditions created a dangerous environment for journalists, even when they were not targeted specifically. In a number of instances, crowds attacked and beat journalists who were reporting on demonstrations against the government”.³¹³

Antallet af kvindelige journalister er faldende som følge af de svære vilkår for kvinder i profilerede stillinger: “The number of female journalists remained low, and female reporters found it difficult to practice their profession, although some women oversaw radio stations across the country, and some radio stations were devoted to women’s issues. Factors such as poor security, low capacity, lack of access to training, and unsafe working conditions continued to reduce the participation of women in the media industry”.³¹⁴

Vedrørende myndighedernes evne til at beskytte journalister: “The perpetrators of violence against journalists frequently enjoy impunity, and journalists accused the Government of failing to protect them”³¹⁵

Flere kilder beretter om, at statslige myndigheder er ansvarlige for hovedparten af angreb mod journalister: “Violence against journalists remained a concern, with State authorities reportedly responsible for the majority of incidents”.³¹⁶

Ifølge *Reporters Without Borders* har regeringen ved flere tilfælde opfordret til censur: “For the second time in less than two months, President Hamid Karzai gave orders to the information and culture ministry on 22 April to prevent the dissemination of films and broadcasts that are “contrary to Islamic values and the values of Afghan society.”³¹⁷ US Department of State skriver følgende om statslige myndigheders censur: “The government reportedly sought to censor the media directly or indirectly and restrict reporting on topics contrary to the government message.”³¹⁸

---

³¹¹ UNHCR, eligibility guidelines, august 2013, s. 40

³¹² USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 21-22

³¹³ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 20

³¹⁴ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 20

³¹⁵ UNHCR, eligibility guidelines, august 2013, s. 39

³¹⁶ UNHCR, eligibility guidelines, august 2013, s. 39

³¹⁷ Reporters Without Borders, Journalists Still Targeted by Violence, Threats and Censorship, 24. april 2013

³¹⁸ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 20

Ifølge US Department of State er ytringsfriheden og den frie presse endnu mere truet på provinsniveau: "Freedom of speech and an independent media were even more constrained at the provincial level, where many media outlets were linked to specific personalities or political parties, including local power brokers such as former mujahedeen-era military leaders who owned many of the broadcasting stations and print media and influenced their content. Many local warlords did not tolerate independent media in their provinces".³¹⁹

5. Internt Flugt Alternativ - IFA

Når det er fastslået, at en asylansøger nærer en velbegrundet frygt for forfølgelse i sit hjemland, kan asylmyndighederne vurdere om ansøgeren kan undgå denne forfølgelse ved at søge tilflugt i et nærmere defineret område af hjemlandet. De afgørende betingelser for, at et internt flugtalternativ - IFA - kan anvendes er, at det anses for *muligt* (relevanskriteriet) og *rimeligt* (rimelighedskriteriet). Bevisbyrden for eksistensen af IFA ligger hos asylmyndighederne, der skal give ansøgeren mulighed for at frembringe argumenter og synspunkter for, hvorfor et givet internt flugtalternativ måtte være relevant og rimeligt.³²⁰

5.1 Sikkerhedssituationen i Kabul

Ifølge UNHCR er et internt flugtalternativ kun: "available if the claimant is able to live there in safety and security, free from danger and risk of injury. These conditions must be durable, not illusory or unpredictable"

I løbet af 2013 blev Kabul rystet af et stigende antal højt-profilerede drab og terrorangreb: "Anti-Government elements conducted a number of "spectacular" attacks in urban areas. Between 16 May and 15 August, there were 33 suicide incidents, of which 7 occurred in the heavily protected capital, compared to 7 for all of 2012 and 16 in 2011. On 2 July, a truck bomb, aimed at a logistics base contracted by the international military near the largest United Nations facility in Afghanistan, killed six people and is believed to have used the largest explosive charge to date in Kabul".³²¹

Både Taleban og Haqqani-netværket har gentagne gange angrebet højtprofilerede afghanske og internationale kontorer i Kabul og har blandt andet gjort brug af koordinerede selvmordsangreb: "The Taleban, including the Haqqani network, continue to conduct high-profile attacks in the Afghan capital. This seems aimed at attracting international media and possibly 'donor' attention as well as spreading uncertainty among the Afghan population, government and armed forces, by projecting that the insurgency can hit everywhere in the country, penetrating even ANSF's 'rings of steel' around major city centres".³²²

---

³¹⁹ USDOS - US Department of State, Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19 April 2013, s. 19

³²⁰ UNHCR, Guidelines on International Protection: Internal Flight or Relocation Alternative, juli 2003

³²¹ United Nations General Assembly Security Council, Report of the Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, 6. September 2013, s. 6

³²² Rutting, Thomas: After the 'operational pause': How big is the insurgents' 2013 spring offensive?, 2. juni 2013

Det fremgår af Udlændingestyrelsens rapport fra 2012, at Kabul overordnet set anses for at være en mere sikker provins end andre provinser i Afghanistan: "IPCB found that there are places in Afghanistan where Afghan National Police (ANP) is functioning well in terms of providing security, especially in Kabul and other big cities like Herat, Mazar-i-Sharif and Faizabad. In this connection, IPCB pointed out that the recent security situation in Kabul (the unrest due to Koran burnings at Bagram at the end of February 2012) had shown that the ANP had been able to secure the central city (within the ring of steel) from demonstrators entering the city".³²³

Andre kilder rapporterer om, at beboere i Kabul ikke har tiltro til, at myndighederne og sikkerhedsstyrkerne kan beskytte dem mod angreb fra oprørsgrupper: "Kabul residents say they have little faith in the ability of the Afghan security services to protect them after dramatic attacks hit the city this week. A number of key locations in the capital were targeted, with dozens of militants firing on the Afghan parliament, the national army academy and the Sherpur district, home to senior government officials and diplomats. Foreign embassies also came under fire in the onslaught, which began at noon on April 15 and was only brought to a halt the following morning".³²⁴

I Udlændingestyrelsens rapport fra 2012 fremhæver AIHRC, at der er sikkerhedsproblemer i Kabul: "Safety is an issue in Kabul because of suicide bombings, according to AIHRC. In December 2011, 80 people were killed and 200 injured in a religious shrine in Kabul. Hospitals, hotels and shopping malls have also been targeted and AIHRC lost one of their commissioners in the bombing of the Finest Supermarket in February 2011. Contributing to the insecurity is also the increasing crime rate, but Kabul is considered safer than other places, according to AIHRC. In addition, there are social problems such as child labour and prostitutions".³²⁵

UNHCR understreger, at den ustabile og omskiftelige sikkerhedssituation i Afghanistan har afgørende betydning for, om det overhovedet er muligt at lokalisere et område, der er sikkert nok til at udgøre et internt flugtalternativ. For at IFA kan anses for at være relevant, skal der være en sikker, praktisk og lovlig adgang til det pågældende område.³²⁶

5.2 Forskellige grupper af forfulgte

Med hensyn til individer, der er i risiko for målrettet forfølgelse i Afghanistan skriver UNHCR, at hvis de forfølges af bevæbnede oprørsgrupper, der har en vid geografisk rækkevidde, er IFA ikke nødvendigvis tilgængeligt og dermed ikke relevant. UNHCR skriver: "Given the wide geographic reach of some armed anti-

---

³²³ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 6

³²⁴ Institute for War & Peace Reporting: Afghan forces criticized after Kabul battles, 17. april 2012

³²⁵ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 6

³²⁶ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 73

Government groups, a viable IFA/IRA may not be available to individuals at risk of being targeted by such groups. It is particularly important to note that the operational capacity of the Taliban, the Haqqani network, Hezb-e-Eslami Hekmatyar and other armed groups to carry out attacks in all parts of the country, including areas that are not under the effective control of AGEs, as evidenced for example by reports on high-profile complex attacks in urban areas under the effective control of pro-government forces.³²⁷

UNHCR tilføjer til dette billede, at statens mulighed for at yde beskyttelse mod ikke-statslige aktører begrænses af både ineffektiv regeringsførelse og af et højt niveau af korrupsion i staten: "Where the claimant may be exposed to further risks of persecution or serious harm at the hands of AGEs in the proposed area of relocation, the evidence procided in Section II.C needs to be taken into account regarding the limitations on the ability of the State to provide protection as a result of ineffective governance and high levels of corruption."³²⁸

Vedrørende Talebans evne til at opsøge personer skriver Dr. Antonio Giustozzi i en rapport for Landinfo:

"The Taliban has increasingly developed an ability to strike at will almost anywhere; harassment and targeting of 'collaborators' now occurs even in the cities, even if on a small scale in Kabul and in the north and west. [...] The Taliban potentially has the resources and skills to track down people, particularly if these are not in hiding but have to work; extensive infiltration of the police also helps the Taliban's information gathering efforts". Og videre: [...]The Taliban do not seem to systematically transfer information about targeted individuals from one area to the other; they maintain no databases. What typically happens is that the Taliban operating in a specific area will request information from other Taliban about a suspect individual, whenever needed. The flow of information therefore depends on the intensity of Taliban operations: the greater the presence, the greater the request of information. Videre: The risk to the escapees from Taliban-controlled areas seems to derive mainly from chance contact with the Taliban, who may consider them an opportunity target".³²⁹

Det fremgår af Udlændingestyrelsens rapport fra 2012, at flere kilder ikke finder det sandsynligt, at oprørsgrupper opsøger uprofilerede personer, der søger tilflugt i Kabul efter at være flygtet fra en konflikt med oprørsgrupper i en anden provins: "Asked about the Taliban activities in Kabul and other major cities, IOM explained that the Taliban cells are certainly operating in Kabul and that their networks seem to be getting stronger and stronger. However, if a low profile person has had a conflict with the Taliban in his place of origin, the Taliban would most probably not make it a priority to track him down in Kabul, according to IOM, as the Taliban's activities will mainly focus on targeting high profile persons".³³⁰ Og videre: "An independent policy research organization in Kabul found it unlikely that the Taliban would chase down low profile persons who have fled a conflict with the Taliban in their place of origin and have come to Kabul. According to the same source, in the few cases where low profile people have been killed in Kabul, it is not certain

---

³²⁷ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 73

³²⁸ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 73

³²⁹ Landinfo, Afghanistan: Human Rights and Security Situation, 9. september 2011, s. 14

³³⁰ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 8

whether or not it is the Taliban who is behind the killing”.³³¹ Begge kilder forklarer, at de formoder, at Taleban ikke vil prioritere at opsøge uprofilerede personer, men at der er tilfælde, hvor uprofilerede personer er blevet dræbt i Kabul og at det ikke med sikkerhed kan vides, om Taleban eller kriminelle elementer har stået bag.

Til Udlændingestyrelsen siger AIHRC, at Taleban tidligere har opsøgt uprofilerede personer i Kabul, men at det i de sidste par år har været en prioritet for Taleban at angribe højt profilerede personer. AIHRC fremhæver, at drab på uprofilerede personer finder sted i Kabul og at det ikke med sikkerhed kan siges om det er Taleban eller kriminelle grupper, der bærer ansvaret for dem: ”When it comes to low profile people, it has however not been a priority for the Taliban to trace them down. Previously (in 2007, 2008 and 2009) the Taliban also targeted low profile people, but in 2011 and 2012 it has been a priority for the Taliban to go after high targets in Kabul. AIHRC also pointed out that if killings have taken place in Kabul it is not always clear who is behind these killings as it might also be a criminal act.”³³²

For så vidt angår relevansen af et internt flugtalternativ for personer, der frygter overgreb som følge af skadelige, traditionelle praksisser og religiøse normer, såsom kvinder og børn med særlige profiler og LGBTI-personer, fremhæver UNHCR, at den brede opbakning til de ovennævnte praksisser og normer blandt konservative og magtfulde elementer i den offentlige administration og i det afghanske samfund taler imod anvendelsen af et internt flugtalternativ: ”For individuals who fear harm as a result of harmful traditional practices and religious norms of a persecutory nature, such as women and children and LGBTI individuals, the endorsement of such norms and practices by large segments of society and powerful conservative elements at all levels of government needs to be taken into account as a factor that weighs against the relevance of an IFA/IRA.”³³³

Med hensyn til, hvorvidt IFA kan anses for *rimeligt* skriver UNHCR i sine seneste guidelines, at dette må fastslås helt konkret under hensyntagen til den pågældendes personlige forhold³³⁴, såsom køn, alder, helbredssituation, handicap, familiesituation og hensyn til kulturelle, religiøse og politiske forhold³³⁵. Herudover bør psykiske konsekvenser af tidligere forfølgelse indgå i vurderingen³³⁶, forstået således at IFA

---

³³¹ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service’s fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 8

³³² Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service’s fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 8

³³³ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 73

³³⁴ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 74

³³⁵ UNHCR, Guidelines on International Protection No. 4: ”Internal Flight or Relocation Alternative” Within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees, 23. July 2003, para. 25

³³⁶ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 74

ikke bør finde anvendelse, hvis det kan påvises at psykiske traumer, der udspringer af tidligere forfølgelse vil genopleves ved en tilbagevenden til et bestemt område.³³⁷

5.3 Netværk

UNHCR understreger, at medlemmer af en ansøgers udvidede familie og medlemmer af en større etnisk gruppe kun under visse betingelser kan udgøre det tilstrækkelige sikre netværk. For så vidt angår den udvidede familie er det afgørende, at familien vurderes at være *både villig og i stand til* at yde reel støtte til ansøgeren³³⁸: ”However, the existence of such traditional support networks can be assumed to weigh in favour of the reasonableness of a proposed IFA/IRA only when the members of the applicant’s extended family or wider ethnic group are assessed to be willing and able to provide genuine support to the applicant in practice, taking into account Afghanistan’s low humanitarian and developmental indicators and the wider economic constraints affecting large segments of the population.”³³⁹

At der findes medlemmer af ansøgers etniske gruppe i det område, der henvises til, er ikke i sig selv tilstrækkeligt.³⁴⁰ ”Moreover, the presence of members of the same ethnic background as the applicant in the proposed area of relocation cannot by itself be taken as evidence that the applicant would be able to benefit from meaningful support from such communities in the absence of specific pre-existing social relations connecting the applicant to individual members of the ethnic community in question.”³⁴¹

Det følger af Udlændingestyrelsens rapport, at: “Since Kabul is a city which has grown from 500.000 to 5 million inhabitants, it is difficult for a single person to establish his own new networks, according to IOM. However, it was added that all ethnic groups have their own communities in Kabul, and young men will usually find their own ethnic community when they come to the city. The ethnic community tends to integrate the newcomers within the group and provide protection for them”.

UNHCR understreger, at medlemmer af ens egen etniske gruppe ikke som udgangspunkt kan udgøre et sikkert netværk for alle: “The mere fact that there may be people of similar ethnic background living in a potential relocation destination does not overcome this problem, since ethnic identities do not in and of themselves give rise to the ties of personal affinity and reciprocity that arise from family connections (Indeed, one mistake that observers — even Afghan observers — on occasion make is to underestimate the degree of differentiation amongst groups such as the Hazaras, including distinctions between elite and non-elite figures, distinctions based on district of origin and tribe, and distinctions based on values and ideology.) An Hazara who is returned to Kabul without social connections is likely to end up destitute, or be exposed to gross exploitation or criminal predation.” More generally, adjudicators must take into account that, as noted above, the

³³⁷ UNHCR, Guidelines on International Protection No. 4: “Internal Flight or Relocation Alternative” Within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees, 23. July 2003, para. 26

³³⁸ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 74

³³⁹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 74

³⁴⁰ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 74

³⁴¹ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 74

various ethnic groups in Afghanistan are not necessarily homogenous communities. Among Pashtuns, for example, strong rivalries between different sub-groupings may be a cause of tensions and conflicts”.³⁴²

Enlige mænd og kernefamilier kan kun under visse omstændigheder klare sig uden støtte fra familie eller andet fællesskab: ”The only exception to this requirement of external support are single able-bodied men and married couples of working age without identified specific vulnerabilities as described above, who may in certain circumstances be able to subsist without family and community support in urban and semi-urban areas that have the necessary infrastructure and livelihood opportunities to meet the basic necessities of life and that are under effective Government control”.³⁴³ UNHCR understreger således, at det er et krav, at området er under effektiv regeringskontrol, at der er en velfungerende infrastruktur og at det er muligt at skabe sig et indkomstgrundlag, der kan opfylde de basale livsforhold. Til Udlændingestyrelsen udtaler UNHCR, at enlige mænd – sammenlignet med den ekstremt vanskelige situation for enlige kvinder – har en relativt bedre chance for at klare sig uden et netværk.³⁴⁴

Ifølge Internal Displacement Monitoring Centre vil cirka 40 procent af tilbagevendende flygtninge ikke kunne reintregeres i deres lokalsamfund og vil dermed ende som internt fordrevne.³⁴⁵ I Kabuls slumkvarterer bor 35.000 internt fordrevne og kilder rapporterer, at så mange som 80 procent af disse kan være tilbagevendende flygtninge.³⁴⁶

Se afsnit 5.4 og afsnit 6 for mere om forholdene for internt fordrevne, herunder muligheden for at skabe sig et indkomstgrundlag som internt fordreven.

5.4 Den humanitære situation

UNHCR understreger, at den aktuelle sikkerheds- og menneskerettighedssituation samt den humanitære situation i det tiltænkte område skal indgå i en samlet rimelighedsvurdering. Ifølge UNHCR skal følgende elementer tages i betragtning:

- Adgang til shelters i det område, der henvises til
- Adgang til basal infrastruktur og adgang til grundlæggende og væsentlige basale

---

³⁴² UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 74, fodnote 468

³⁴³ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 76

³⁴⁴ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 10

³⁴⁵ Internal Displacement Monitoring Centre, Afghanistan: Comprehensive response urgently required as displacement crisis worsens, 25. marts 2013

³⁴⁶ International Rescue Committee, Afghanistan: The perilous road ahead, juni 2012, s. 7

serviceydelser, såsom sanitet, sundhedsydelser og uddannelse

- Mulighed for at opretholde livet, herunder mulighed for at skaffe sig et levebrød (livelihood opportunities). For afghanere, der stammer fra landområder og har få omsættelige faglige færdigheder ud over landbrug og dyrehold, skal der endvidere være adgang til landområder, da det kan være vanskeligt for disse personer at reintegrere sig på anden vis.
- Omfanget af intern fordrivelse i det område, der henvises til
- Adgang til traditionelle netværk, der kan støtte, såsom medlemmer af ansøgernes udvidede familie eller medlemmer af den samme etniske gruppe³⁴⁷

Når det skal vurderes, om IFA er rimeligt, bør det indgå i vurderingen, om den pågældende henvises til at leve under de samme levevilkår som internt fordrevne (IDPs) i Afghanistans større byer. IDPs anses for at være den mest sårbare og udsatte gruppe i Afghanistan. De er uden for rækkevidde for mange internationale organisationer og dermed særligt berørte af arbejdsløsheden, fødevareusikkerheden, det dårlige kloaksystem, den begrænsede adgang til boliger, shelters, vand og sundhed.³⁴⁸

International Displacement Monitoring Centre skriver om de kritiske forhold for internt fordrevne: "IDPs are unable to enjoy even basic rights to food and water, adequate housing, health, education or employment. Chronic under- and unemployment leaves many struggling to survive. IDPs have fewer vocational skills and most depend on casual daily labour. Many IDPs have incomes well below the national average and are unable to meet basic needs. The vast majority of IDPs spend over three quarters of income on food, with almost half spending above 90 per cent (NRC/IDMC/Samuel Hall/JIPS, November 2012, pp.25-33. With few resources at their disposal, large numbers of IDPs (40 per cent) live in overcrowded poor quality shelters or shacks, often illegally occupying private or government land without adequate sanitation, electricity or access to basic services. Lack of security of tenure leaves IDPs at constant risk of eviction. Exposed to the elements, over 100 IDPs, including children, died in Kabul's slums during the severe winter of 2011-2012".³⁴⁹

Ministeriet for flygtninge og hjemvendte udtaler: "MoRR emphasized that Kabul no longer has the capacity to absorb more people and basic services cannot be provided in Kabul".³⁵⁰

Ifølge IOM er boligsituationen problematisk i Kabul: "Housing in Kabul is a big problem, according to IOM. Renting a house in Kabul is very expensive. In central Kabul, the rent for a small house for six to seven family members will vary between 300 to 450 US dollars per month depending on the location".³⁵¹

---

³⁴⁷ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 74

³⁴⁸ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 75

³⁴⁹ Internal Displacement Monitoring Centre, Afghanistan: Comprehensive response urgently required as displacement crisis worsens, 25. marts 2013

³⁵⁰ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 11

Til Udlændingestyrelsen siger AIHRC, at: "At present, there is no more room for people to settle in Kabul, people cannot find a decent livelihood, and houses as well as public services such as water and sanitation are not available. This winter (2012), many people, and especially many children, have died due to the cold weather in Kabul".³⁵²

Vedrørende forholdene for personer, der flytter til Kabul udtaler UNHCR, at der er problemer med basale serviceydelser, herunder adgang til vand: "UNHCR further pointed out that the living conditions in Kabul are difficult, especially in the so-called informal and illegal settlements where a mixture of groups of returnees, migrants and people fleeing conflict in their area of origin have settled. As an example, UNHCR mentioned that drinking water is problematic. At present, mobile water tanks are supplying people with drinking water in these areas, but the supply is not sufficient and the government does not allow a permanent solution such as installation of water pumps in the area".³⁵³

For så vidt angår muligheden for at skabe sig et indkomstgrundlag i Kabul udtaler UNHCR: "According to UNHCR, many people come to Kabul in search of jobs because they think that there are lots of jobs in Kabul due to the presence of the international community. However, because of the rapid growth of the population of the city in recent years, the access to employment is more acute in Kabul compared to other cities, and it is difficult for newcomers to establish a livelihood there".³⁵⁴ Og videre: "An Afghan law practitioner stated that to find a job is a considerable challenge for people moving to Kabul although there are more job opportunities in Kabul compared to other places in Afghanistan, especially for educated people".³⁵⁵

IOM udtaler ligeledes, at adgangen til beskæftigelse er begrænset: "IOM stated that employment in general is a big problem in Afghanistan. IOM added that the labour market in Kabul is under a huge pressure as a result of the considerable growth of the city's population within the last ten years".³⁵⁶ Særligt personer uden uddannelse vil have svært ved at skabe sig et indkomstgrundlag: "Regarding access to the labour market in Kabul, DRC explained that because many people do not have education, they are doomed to unemployment or to low-paid jobs as day-labourers, and it is quite difficult for them to earn their living".³⁵⁷

---

³⁵¹ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 13

³⁵² Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 11

³⁵³ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 11

³⁵⁴ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 13

³⁵⁵ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s.14

³⁵⁶ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 14

³⁵⁷ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 13

Ifølge IOM er der adgang til undervisning for voksne, men for de fleste er det afgørende at tjene penge for således at kunne forsørge dem selv og deres familier, og derfor vil de ikke benytte sig af uddannelsesmulighederne.³⁵⁸ Til dette billede tilføjer Danish Refugee Council: "Asked about access to schools in Kabul, DRC stated that in theory there is access to schools for all in Kabul, and there is no legal hindrance for newcomers to enrol their children in schools in Kabul. However, there are many internally displaced children who due to poverty work as casual labourers or street vendors instead of attending school. DRC added that there are also NGOs running schools for the children in the informal settlements".³⁵⁹

6. Internt fordrevne

Den forværrede sikkerhedssituation, konflikter og oprørerne er fortsat de største grunde til fordrivelse i Afghanistan.³⁶⁰

Af UNHCRs Fact Sheet om Afghanistan fremgår det, at der i august 2013 var 590.184 internt fordrevne personer i Afghanistan.³⁶¹ Til sammenligning var det samlede antal af internt fordrevne ved udgangen af 2012 på 486.000 personer.³⁶² Af det samlede antal af internt fordrevne på 590.184, er 70.590 personer blevet registreret som internt fordrevne bare i løbet af 2013.³⁶³

Siden 2002 er mere end 5,8 millioner afghanske flygtninge vendt hjem til Afghanistan. Mere end 40 procent af de hjemvendte har ikke været i stand til at reintegrere i deres lokalsamfund, hvilket har resulteret i en betydelig sekundær fordrivelse, hovedsageligt til byområder.³⁶⁴

Den afghanske regering har lanceret særlige reintegrationsprogrammer for hjemvendte flygtninge med begrænset succes: "For those refugees who have returned, reintegration programs have had limited success at best". Og videre: "In many cases, the land provided to returnees has been unsuitable for farming, or is located too far away from marketing hubs, making it impossible to pursue a livelihood. Experts interviewed by the IRC said that only 19 of 50 land allocation scheme sites identified by government for returnees were "functional." Of 70,000 applications for plots of land, only

---

³⁵⁸ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 15-16

³⁵⁹ Udlændingestyrelsen, Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process, Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, maj 2012, s. 16

³⁶⁰ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 27

³⁶¹ UNHCR Afghanistan factsheet, September 2013

³⁶² UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 27

³⁶³ UNHCR Afghanistan factsheet, September 2013

³⁶⁴ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 28

5,000 have been allocated, (which refugee returnees had to pay for), and of these, only 350 returnee applicants actually live on their land—a clear demonstration of the failure to successfully reintegrate even a modest number former refugees”.³⁶⁵

UNHCR skriver vedrørende fordrevne i byområderne: “Urban IDPs are more vulnerable than the non-displaced urban poor, as they are particularly affected by unemployment, limited access to adequate housing, limited access to water and sanitation, and food insecurity”³⁶⁶

Ifølge Internal Displacement Monitoring Centre er forholdene i Kabul ekstremt vanskelige for IDPs: “In Kabul approximately 32,000 acutely vulnerable people, including numerous IDPs, live in dire conditions in over 50 illegal settlements”.³⁶⁷ US State Department skriver: ”IDPs continued to lack access to basic protection, including personal and physical security and shelter. Women in IDP camps reported high levels of domestic violence.”³⁶⁸

Kvinder og børn er udsatte for tvangshvervning og tvangsægteskaber: “The protection risks facing women and children in displacement vary based on regional characteristics in each area in Afghanistan. However, the most relevant ones are, child recruitment in armed force (Government and Anti-Government Elements), denial of access to basic social services to single female headed households or unaccompanied women, risk of child labor, economic constraints of a displaced family preventing the children from attending school, threat of underage marriage/forced marriage to local power brokers. The groups especially at risks among this population of women and children, are unaccompanied women, single female headed households and separated children”.³⁶⁹ International Displacement Monitoring Centre skriver: “Displaced women and girls are particularly vulnerable due to their low economic status, social isolation and lack of traditional social protection mechanisms. As a result of their displacement they are more likely to be unemployed and face forced and early marriages or other types of exploitation. The practice of purdah (gendered seclusion) can also limit access to assistance and basic services. IDP children face a greater risk of forced recruitment than the non-displaced and many are engaged in child labour”.³⁷⁰

EASO skriver også, at børn, der er tilbagevendende flygtninge er i risiko for tvangshvervning: “Children are most vulnerable to recruitment by insurgents in areas where returned refugees and IDPs are living and where protective social and governmental structures do not exist”.³⁷¹

I marts 2012 blev en IDP Policy arbejdsgruppe nedsat under MoRR (Afghan Ministry of Refugees and Repatriations). Arbejdsgruppen havde til opgave at implementere en overordnet national politik

---

³⁶⁵ International Rescue Committee, Afghanistan: The perilous road ahead, juni 2012, s. 7

³⁶⁶ UNHCR eligibility guidelines, august 2013, s. 27-28

³⁶⁷ Internal Displacement Monitoring Centre, Afghanistan: Comprehensive response urgently required as displacement crisis worsens, 25. marts 2013

³⁶⁸ USDOS - US Department of State, 2012 International Religious Freedom Report – Afghanistan 20 May 2013, s. 25

³⁶⁹ UNHCR Conflict – Induced Internally Displaced Persons in Afghanistan, Interpretation of Data as of 31 May 2012, s. 15

³⁷⁰ Internal Displacement Monitoring Centre, 13: Afghanistan: Comprehensive response urgently required as displacement crisis worsens, 25. marts 2013

³⁷¹ EASO, COI Report Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment, juli 2012, s. 34

vedrørende intern fordrivelse. Formålet med en overordnet politik var at få identificeret et ansvar og få koordineret indsatserne til fordel for de internt fordrevne. Et andet fokus har været at identificere varige løsninger i forhold til, hvordan intern fordrivelse bedst forebygges, og hvordan regeringen yder de fordrevne bedst mulig hjælp med at genetablere sig selv, så de kan fortsætte med deres liv. Arbejdet med den nye politik modtager støtte fra UNHCR og det tværministerielle koordinationsudvalg for flygtninge, hjemvendte og internt fordrevne (IMCC).

Den såkaldte IDP Policy er stadig undervejs. I maj 2013 blev en national workshop afholdt for at færdiggøre politikken, men processen synes at være gået i stå og er således endnu ikke blevet forelagt det afghanske kabinet til vedtagelse.³⁷²

---

³⁷² Internal Displacement Monitoring Centre, Why Afghanistan must act now to adopt a national policy for its internally displaced, October 21 2013

7. Dansk asylpraksis

7.1 Overblik

Personer fra Afghanistan udgør en af de største grupper asylansøgere i Danmark, dog er antallet faldet de seneste par år³⁷³. Afghanske asylansøgere udgjorde således i 2012 den femte største gruppe blandt nyindrejste asylansøgere i modsætning til 2011, hvor afghanerne udgjorde den største gruppe. Ansøgere fra Afghanistan udgør imidlertid fortsat den største nationalitetsgruppe blandt afviste asylansøgere i udsendelsesposition.

Asylansøgere fra Afghanistan i Danmark			
	2011	2012	2013 pr. 30.11
Indrejst i Danmark (<i>brutto-tal</i>)	906	577	391
Heraf uledsagede mindreårige	169	114	61
Ansøgere, der skal have sagen realitetsbehandlet i Danmark	1.172	422	
Afviste ansøgere i udsendelsesposition	288	482	236

Udlændingestyrelsen meddelte i 2012 som 1. instans asyl i 123 sager vedrørende ansøgere fra Afghanistan, heraf 103 Beskyttelses-status og 20 Konventions-status. Styrelsen meddelte afslag i 346 sager, og anerkendelsesprocenten for afghanske asylansøgere i Udlændingestyrelsen i 2012 var således 26%. Til sammenligning var styrelsens gennemsnitlige anerkendelsesprocent i alle sager i 2012 46%.

Flygtningenævnet meddelte som 2. instans asyl i 125 sager i 2012 vedrørende ansøgere fra Afghanistan, heraf 11 Konventionsstatus og 114 Beskyttelses-status. I 439 sager stadfæstede Flygtningenævnet Udlændingestyrelsens afslag, og nævnets omgørelsesprocent i sager fra Afghanistan var i 2012 således 22%. Nævnets gennemsnitlige omgørelsesprocent var 27%.

---

³⁷³ Tallene i dette afsnit er fra Udlændingestyrelsens ”Tal og fakta på udlændingeområdet 2012” og ”Tal på udlændingeområdet pr. 30.11.2013”.

7.2 Flygtningenævnets praksis

I det følgende præsenteres Flygtningenævnets praksis for sager vedrørende Afghanistan i perioden 1. juli 2012 til 1. oktober 2013³⁷⁴. I denne periode behandlede nævnet 411 sager. Heraf meddelte nævnet K-status i 28 sager, B-status i 85 sager og afslag i 296 sager, mens 2 sager blev hjemvist til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen. Nævnets omgørelsesprocent i perioden var således 27%.

I den følgende gennemgang er de præsenterede sager illustrative eksempler på Flygtningenævnets praksis – eller eksempler på forskellige yderpunkter i praksis – og er således ikke en udtømmende beskrivelse af alle 411 sager. 76% af alle afslag begrundes med henvisning til troværdighed. De fleste troværdighedsafslag er udeladt her, dog med undtagelse af afgørelser i konvertitsager, hvor troværdighedsvurderingen er et yderst centralt element i nævnets praksis. Af hensyn til ansøgernes anonymitet og afsnittets almene relevans er de mest ekstraordinære sager ligeledes udeladt.

7.2.1 Religion

Flygtningenævnet har behandlet en række sager vedrørende religion, primært fra ansøgere, der er konverteret fra islam til kristendommen og derfor frygter repressalier fra såvel Taleban, familie, lokalbefolkning og de afghanske myndigheder, men også sager omhandlende forfølgelse af andre religiøse minoriteter samt sager, hvor ansøgeren ikke er – men mistænkes for at være – frafalden islam.

Nævnet meddeler **B-status** til en velhavende familie fra Kabul, der er hinduer af trosretning. Familien blev i Afghanistan udsat for chikane i det offentlige rum, nægtet adgang til at begrave et familiemedlem i overensstemmelse med hinduistisk skik, og den mandlige ansøger er blevet kidnappet af Taleban og flere gange forsøgt truet til at konvertere til islam. Manden blev løsladt mod betaling af løsesum. Efter løsladelsen og indtil udrejsen opholdt familien sig i hindutemplet. Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgerne har sandsynliggjort, at de *”alene på grund af deres religion risikerer forfølgelse af en intensitet, som er omfattet af Udlændingelovens §7, stk.1.”*, hvorfor Nævnet meddeler dem B-status.

Nævnet meddeler **B-status** til en ung mand, hvis mor var etnisk pashtun og sunni-muslim og far etnisk hazara og shia-muslim. Forældrene blev gift som led i en bilæggelse af en blodsfejde, hvorefter ansøgerens mor under familiens mangeårige ophold i Iran konverterede til shia-islam. Moderens familie i Afghanistan

---

³⁷⁴ Oplysningerne stammer fra Dansk Flygtningehjælps database over Flygtningenævnets afgørelser. I afsnittet præsenteres udelukkende såkaldte ”spontansager” og ikke sager vedrørende inddragelse, bortfald og lignende.

blev bekendt med konverteringen, og kort efter at ansøgers familie returnerede til Afghanistan, blev størstedelen af familien dræbt af moderens familie.. På baggrund af de skader, som angrebet påførte ansøger, lægger nævnet til grund, at det også var moderens families intention at slå ansøger ihjel, og at han ikke kan forvente at opnå myndighedernes beskyttelse mod fremtidige overgreb.

Nævnet meddeler **K-status** til en mandlig ansøger, der er sunni-muslim fra Kabul. Ansøgerens farbror er blevet dræbt af Taleban, der på farbroderens lig havde lagt en seddel, hvorpå der stod, at han og hans nevøer var konverteret til kristendommen og derfor var vantro og skulle dræbes. Ansøgeren blev senere selv efterstræbt af Taleban, der anklagede ham for at missionere blandt områdets unge. Talebans mistanke til ansøgeren blev bestyrket af, at han arbejdede for et vestligt firma samt at hans herboende bror også er i konflikt med Taleban.

Konvertering fra islam til kristendommen, herunder sur place- sager

I oktober 2012 ændrede Flygtningenævnet praksis i sager om konvertering fra islam til kristendommen efter en kritisk henvendelse fra landets biskopper vedrørende den daværende praksis, hvorefter ansøgernes konvertering skulle være kommet til hjemlandets myndigheders eller andres kendskab for at berettige ansøgeren til asyl. Biskoppernes kritik påpegede blandt andet, at den daværende praksis indirekte indebar, at ansøgeren blev henvist til at skjule sit religionsskifte ved en eventuel tilbagevenden. Herefter meddelte Flygtningenævnet, at ansøgere ikke bør henvises til at skulle skjule deres tro i hjemlandet hverken i tale eller handling. Praksisændringen medførte en række genoptagelsessager.

En stor del af konvertit-sagerne omhandler ansøgere, der i Danmark er konverteret til kristendommen, altså såkaldte *sur place-sager*, hvor ansøgerens asylmotiv er opstået eller forstærket efter flugten fra hjemlandet. Efter Flygtningenævnets praksisændring er det afgørende spørgsmål således ikke længere, hvorvidt konverteringen er kommet til hjemlandets kendskab, men snarere hvorvidt nævnets medlemmer vurderer konverteringen som reel og troværdig, da ansøgeren i bekræftende fald vil være nødsaget til at skjule sin religion, jf. baggrundsoplysningerne om konvertitter afsnit 4.5. Under sagsbehandlingen udspørges ansøgeren typisk om tidspunktet og omstændighederne ved sin påbegyndte interesse for kristendommen, faktisk kendskab til evangeliet og kristne højtider, ansøgerens engagement i menigheder i Danmark samt tidspunktet for en eventuel dåb.

Nævnet meddeler K-status i 15 sager, heraf 12 genoptagede sager, og afslag i 6 sager.

Nævnet meddeler **K-status** i en genoptagelsessag til en mand, som under sin flugtrute modtog nødhjælp fra en kirke i Grækenland og derved fattede interesse for kristendommen. Ansøgeren blev efterfølgende døbt i Danmark og er engageret i kirkelige aktiviteter de forskellige steder, han har været indkvarteret som asylansøger. Nævnet forkaster ansøgers forklaring om hans interesse for kristendommen i Grækenland, men lægger hans konvertering i Danmark til grund, og bemærker i overensstemmelse med den generelle praksisændring, at nævnet ikke finder grundlag for at antage, at ansøgers konvertering er kommet til hjemlandets kendskab, men ”at religionsfrihed er en grundlæggende menneskerettighed, der ikke kun beskytter den troendes indre religiøse overbevisning, men tillige omfatter ret til at give udtryk for denne indre religiøse overbevisning gennem adfærd og handling [...] Det kan derfor ikke kræves, at en asylansøger, for at undgå problemer i hjemlandet som følge af ansøgerens religiøse overbevisning, skal skjule eller hemmeligholde sin religiøse overbevisning. [...] Flygtningenævnet lægger derfor til grund, at myndigheder og andre i Afghanistan vil blive bekendt med ansøgers konvertering og religiøse overbevisning, når ansøger afstår fra at deltage i visse religiøse begivenheder og praksis og endvidere i ord og handling giver udtryk for sin religiøse overbevisning”.

Nævnet meddeler ligeledes **K-status** til en mand, som oprindeligt var sunni-muslim, men som 16-årig konverterede til kristendommen sammen med sin familie, hvorefter ansøgerens far og to brødre blev dræbt af Taleban. Nævnet forkaster ansøgers forklaring om familiens konvertering og forfølgelse i Afghanistan, men lægger derimod til grund at ansøger i Danmark er konverteret og aktivt praktiserer sin religion, bl.a. på baggrund af udtalelser fra ansøgerens menighed samt konkrete trusler fremsat mod ansøgeren som følge af hans blog om kristendommen.

Nævnet meddeler i en genoptagelsessag **K-status** til en ung mand, som i Afghanistan havde fattet interesse for religionskritik og kristendommen og var blevet bortvist fra sin skole, da han medbragte en bibel, hvorefter han blev truet og betragtet som en vantro af lokalbefolkningen. Konflikten medførte ligeledes, at ansøgers kærestes familie ikke ville acceptere deres forhold, og da parret forsøgte at flygte dræbte familien kæresten. I den oprindelige afgørelse meddelte nævnet ansøgeren afslag med henvisning til troværdighed og fandt, at han havde forklaret upræcist og divergerende, samt at hans ”forklaring om medbringelsen af bibel i skolen forekom usandsynlig set i forhold til baggrundsoplysninger”. Efter genoptagelsen af sagen, hvor ansøgeren har fremlagt billeder af kærestens gravsted, bemærker nævnet, at han ”har forklaret konsistent om sin interesse for kristendommen, som er opstået i hans skoletid, og som har medført, at han blev bortvist fra skolen som vantro [...]”. I Danmark er ansøgeren blevet forkynder for Jehovas Vidner.

Nævnet meddeler **K-status** til en mand, der ved ankomsten til Danmark er registreret som shia-muslim. Under Udlændingestyrelsens sagsbehandling oplyser han, at han har fattet interesse for kristendommen, da han modtog nødhjælp fra en kirke under sin flugt gennem Grækenland. I Danmark møder ansøgeren en farsi-talende mand, der gør ham opmærksom på eksistensen af en farsi-talende menighed i en større dansk by, som ansøger dog først får mulighed for at besøge kort inden nævnsmødet. Ansøgeren er analfabet og kan derfor ikke læse religiøse tekster, men har modtaget undervisning i kristendommen. Han vil gerne døbes, når præsten og han selv mener, at han er klar. Om sit tilhørsforhold til kristendommen forklarer ansøger, at han *”har oplevet at blive mødt med varme, og dette har fået ansøger til at interessere sig for kristendommen [...] Ansøger brød sig ikke om sin egen religion, idet personer bliver dræbt, og der er stridigheder der”*.

Nævnet meddeler **afslag** til en kvinde, der ved ankomsten til Danmark har oplyst, at hun er muslim, men ikke har noget forhold til islam. Under Udlændingestyrelsens sagsbehandling oplyser hun, at hun er blevet kristen, efter at hun i Grækenland modtog hjælp fra en kristen organisation og i Danmark har mødt en iransk kvinde, der har fortalt hende om kristendommen. Kvinden har ofte besøgt den lokale, danske folkekirke i nærheden af asylcentret, hvor hun ikke forstår sproget, men får det godt i kirkerummet, hvor hun lytter til musikken og *”har lyst til at blive i kirken, når hun er der, og har ikke lyst til at tage hjem [hun] får ro i hele kroppen”*. Ansøgeren har enkelte gange haft mulighed for at deltage i gudstjenester på farsi i en større dansk by. Hun betragter sig selv som konverteret, men er ikke døbt, da præsten endnu ikke mener, at hun er klar. Hun er analfabet, men har en bibel på farsi. Om sit religiøse tilhørsforhold forklarer hun, at hun *”var ikke interesseret i islam på grund af hendes oplevelser [hendes religiøse ægtefælle tvang hende til at bede, slog hende og kaldte hende uren] og de voldsomme handlinger, som islamister har udført”*, og at hun i kristendommen har fundet en vægtning af, at *”alle mennesker skal vises respekt. Mænd og kvinder er lige meget værd”*. Flygtningenævnet finder, at ansøgeren *”ikke har sandsynliggjort, at hendes konversion til kristendommen er reel”*.

Flygtningenævnet meddeler ligeledes **afslag** til en mand, som frygter familiemedlemmer, der har dræbt ansøgerens far som følge af faderens konversion fra sunni- til shia-islam i forbindelse med ægteskabet med ansøgers mor, der er shia-muslim. Ansøgeren frygter derudover forfølgelse grundet ansøgerens egen konvertering fra shia-islam til kristendommen under sit ophold i Danmark. Ansøgeren er tilknyttet en international kirke i en større dansk by, og er blevet døbt 3 uger forud for nævnsmødet. På internettet findes filmoptagelser fra ansøgerens dåb uden at ansøgerens navn nævnes. Nævnet lægger faderens konflikt med sin sunni-muslimske familie til grund, men mener ikke at konflikten omfatter ansøgeren, og et flertal af nævnet finder ikke, at ansøgerens konvertering kan anses for at være reel.

7.2.2 Kønsrelateret forfølgelse

Tvangsægteskab, forhold uden for ægteskabet samt de generelle forhold for enlige kvinder

Størstedelen af asylansøgninger fra kvinder, der er rejst alene til Danmark, omhandler kvinder, der er på flugt fra tvangsægteskaber eller forsøg herpå. Forholdene er ofte præget af vold, voldtægt og chikane. I en del sager har kvinderne imod deres familier og/eller magtfuldere bejleres vilje indledt forhold til en anden mand. Hertil kommer en mindre gruppe ægtepar, der flygter grundet risikoen for at den kvindelige ansøger eller et af parrets børn skal indgå i et tvungent arrangeret ægteskab.

Tvangsægteskaberne kan være sanktioneret af det lokale ældreråd eller magtfulde familiemedlemmer som led i bilæggelse af en lokal klanfejde eller gældsspørgsmål eller som led i en arvestrid, hvor enken tvinges til at gifte sig med sin afdøde ægtefælles bror. Kvinderne frygter ved en tilbagevenden at skulle leve i et tvungent og voldeligt ægteskab, alvorlige overgreb for at have modsat sig ægteskabet samt – i de tilfælde, hvor de har indledt forhold med en anden og evt. fået eller venter et barn – æresdrab eller alvorlige æresrelaterede straffe fra ægtefælle eller familiemedlemmer. I disse sager frygter ansøgerne endvidere situationen for enlige kvinder i Afghanistan såvel som familiens syn på deres situation og ære, da de de facto vil skulle leve og betragtes som fraskilte kvinder, der lever i strid med traditionelle sociale normer.

I størstedelen af sager om tvangsægteskab meddeles afslag (cirka 68%), primært fordi Flygtningenævnet ikke finder forklaringen troværdig. Langt størstedelen af denne gruppe er kvinder, hvis ægtefælle er bosiddende i Danmark. Som en central del af troværdighedsvurderingen i disse afslag indgår tidspunktet for indgivelse af asylansøgningen. Typisk opnår ansøgerne indrejsetilladelse på et besøgsvisum, og hvis en kvinde har opholdt sig hos sin ægtefælle i en periode på ned til 12 dage, inden hun registrerer sig som asylansøger, vægtes det således imod hendes troværdighed ifølge Nævnets praksis. Nævnet antager således i en række sager, at *”ansøgeren har søgt asyl for at være sammen sin herboende ægtefælle”* og ikke af frygt for den oplyste konflikt og deraf afledte forfølgelse.

I forhold til ansøgernes frygt for forholdene for enlige kvinder i Afghanistan, herunder kvinder, der ikke følger traditionelle sociale normer, er det nævnets faste praksis, at *”de vanskelige, men generelle forhold for kvinder i Afghanistan ikke i sig selv kan begrunde asyl”*, og at *”at de generelt dårlige forhold for enlige kvinder i Afghanistan, herunder enlige kvinder med børn, ikke kan ligestilles med forfølgelse af en særlig social gruppe”* eller overgreb omfattet af artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Ifølge Nævnets praksis vurderes de generelle vilkår for enlige kvinder, som beskrevet i afsnit x.x, således ikke som asylrelevante, og i et afslag til en kvinde med en herboende ægtefælle, bemærker nævnet således, at *”vedrørende det af ansøgeren anførte om, at hun ikke kan tage ophold i Afghanistan, idet hun således vil være en enlig kvinde med et mindreårigt barn, bemærker Flygtningenævnet, at disse forhold af socio-økonomisk karakter ikke har asylretslig relevans”*.

Nævnet meddeler **B-status** til et kærestepar, hvor den kvindelige ansøger har modsat sig familiens ønske om at indgå ægteskab med en fætter og imod familiens ønske har indledt et forhold til sin nuværende kæreste med hvem, hun venter et barn. Hendes far har udsat hende for vold og alvorlige trusler og har gennem sine forbindelser fået kæresten tilbageholdt af efterretningstjenesten, der udsatte ham for tortur. Parret udrejste kort tid efter den mandlige ansøgers løsladelse. Et flertal i nævnet meddeler parret B-status, da *”det må frygtes, at reaktionen fra familien fortsat vil være voldsom, hvis ansøgerne må rejse til Afghanistan, hvor familien formentlig vil blive bekendt med, at ansøgerne har haft et seksuelt forhold[...]. Efter baggrundsoplysningerne om Afghanistan vil ansøgerne ikke kunne påregne at få myndighedernes beskyttelse mod sådanne overgreb”*. I en lignende flertalsafgørelse meddeler nævnet **B-status** til en enlig kvinde, der er flygtet fra et tvangsægteskab med en magtfuld mand, hvormed hun har forbrudt sig mod sharia-lovgivningen.

Nævnet meddeler **B-status** til en enlig kvinde, der som led i en mægling om kompensation for et drab begået af hendes familiemedlem, blev tvangsviet med et medlem af den dræbtes familie. Efter et halvt år, hvor hun blev udsat for vold og chikane fra ægtefællen, flygtede hun. I en lignende sag meddeler nævnet **B-status** til en enlig kvinde og hendes datter, da datteren grundet sin faders deltagelse i en slåskamp, hvor en anden mand blev invalideret, skulle tvangs giftes med den invaliderede. Ægteskabet var arrangeret med det lokale ældreråds mellemkomst. Flygtningenævnet meddelte ligeledes **B-status** til en kvinde og hendes mindreårige søn, da kvinden var flygtet fra en konflikt med en magtfuld lokal mand, der forsøgte at tvinge hendes søn til at indgå i et arrangeret ægteskab med hans datter.

Flygtningenævnet meddeler **B-status** til en kvinde, der var på flugt fra et tvungent ægteskab, hvor hun gentagne gange var blevet voldtaget af ægtefællens ældste søn. Derudover venter kvinden et barn med en herboende afghaner. Nævnet afviser dele af beskrivelsen af konflikten med ægtefællen og hans søn som konstrueret til lejligheden, men et flertal af nævnet bemærker, at *”ansøgerens forklaring om, at hun er flygtet fra et tvangsægteskab med en ældre mand har imidlertid været konsistent [...]. Ansøgeren er her i landet blevet kæreste og venter barn med en afghaner, som har fået asyl for nogle år siden, og som er kommet til Danmark uden sin familie. I hvert fald under disse omstændigheder vil ansøgeren, der som antaget af flertallet, er flygtet fra et tvangsægteskab, risikere alvorlige overgreb omfattet af Udlændingelovens §7, stk.2.”*

Endelig meddeler Flygtningenævnet afslag i flere sager omhandlende risiko for tvangsægteskab, hvor ansøgeren isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, men henvises til beskyttelse i ansøgernes første asylland, Italien.

Aktive for kvinderettigheder, herunder undervisning og kvinder med selvstændig levevis

Flygtningenævnet har behandlet en række sager omhandlende kvinder, der grundet deres erhverv, selvstændige levevis eller offentlige fremtræden lever i uoverensstemmelse med traditionelle sociale normer, og derfor er i konflikt med Taleban og/eller familiemedlemmer.

Nævnet meddeler **B-status** til en kvindelig læge, der flygtede fra sin svigerfamilie i Kabul til Loghar i forbindelse med en konflikt om svigerfamiliens accept af ægteskabet samt svigerfamiliens forsøg på at tvinge hende til at få en abort, da hun ventede en pige. I Loghar åbnede ansøgeren sin egen klinik, hvor hun behandlede både mandlige og kvindelige patienter, hvilket bragte hende i konflikt med Taleban, der opfattede hendes virke som i strid med sharia. Taleban truede hende ved flere lejligheder, hendes familie blev udsat for repressalier af Taleban, ligesom hendes tidligere arbejdsplads, et hospital i Kabul, modtog trusler fra Taleban grundet hendes ansættelse dér. Nævnet bemærker imidlertid, at *”den omstændighed, at ansøgeren er forfulgt som følge af at hun som kvindelig læge har behandlet mandlige patienter, kan ikke i sig selv føre til, at betingelserne for opholdstilladelse efter Udlændingelovens §7., stk. 1 er opfyldt”*, hvorfor hun meddeles B-status.

Nævnet meddeler **afslag** til en kvindelig ansøger, der i Afghanistan har arbejdet som journalist med fokus på kvinderettigheder og menneskerettighedssituationen og derigennem er kommet i Talebans søgelys. Hun har bl.a. medvirket i et TV-program vedrørende kvinders rettigheder, hvorefter hun modtog flere trusselsbreve fra Taleban. Hun er gift med en herboende afghaner. Flygtningenævnet lægger ansøgerens forklaring om sit journalistiske arbejde til grund og konkluderer, at hun *”derfor har en vis profilering”*. Men hun modtager afslag med henvisning til troværdighed omkring truslerne fra Taleban, da et flertal af nævnet bemærker, at *”ansøgeren er særdeles veluddannet, journalist og beskæftigede sig netop med Taliban og Talibans politiske rolle i samfundet, herunder konsekvenserne for kvinder, der er profilerede og ikke respekterer de islamiske normer. I hvert fald på den baggrund er det utroværdigt, at ansøgeren ikke beholdt trusselsbrevene, og at hun ikke er i stand til at redegøre nøjagtigt for indholdet i og tidspunkterne for trusselsbrevene.”* Derudover lægger flertallet vægt på, at hun ventede 12 dage med at søge asyl efter sin indrejse, og at hendes fremtidsplaner var et samliv med ægtefællen i Danmark.

Nævnet meddeler **afslag** til en kvinde, der gennem årene har undervist og været leder på flere skoler, som blev støttet af de udenlandske styrker. Hendes søn har asyl i Danmark, som følge af hans arbejde som tolk for de udenlandske styrker. Nævnet lægger hendes uddannelses- og erhvervsmæssige baggrund til grund og finder, at hun både grundet sine egne og sønnens forhold ”*gennem årene må anses for at have været udsat for forskellig chikane [...], men at denne chikane ikke har haft en sådan karakter og intensitet, at den må anses for forfølgelse.*”. Nævnet lægger endvidere vægt på, at hun ikke søgte asyl umiddelbart efter ankomsten.

LGBT

Flygtningenævnets praksisændring for konvertitter (se afsnit 4.3.) i oktober 2012, har betydet en lignende ændring for behandlingen af LGBT-sager, hvorefter flere ansøgere meddeles asyl, da de ikke kan henvises til at skulle skjule deres seksualitet i hjemlandet.

Flygtningenævnet meddeler således i en genoptaget sag **K-status** til en mandlig ansøger, der har skjult for sin familie, at han er homoseksuel, men som i Danmark lever i et fast forhold med en mand. Nævnet bemærker, ”*at det vil være en særlig belastning for ansøgeren, at han ikke kan leve åbent med sin homoseksualitet ved en tilbagevenden til Afghanistan. Årsagen til at han i Danmark har skjult forholdet overfor sin familie og andre afghanere, er hensynet til familien, men i Afghanistan vil hemmeligholdelse af hans seksuelle orientering også være af frygt for de meget alvorlige reaktioner, der ville følge af, at myndighederne blev bekendt hermed.*”

Nævnet meddeler **K-status** til to kvinder, der var kærestepar i Afghanistan, og blev fængslet af politiet, da familien til den ene kvinde opdagede og angav deres forhold. Under fængslingen blev de udsat for gentagne seksuelle overgreb. Efter løsladelsen tvangsgiftede den ene ansøgers familie hende med en ældre mand fra Taleban, som parret under flugten overfaldt, så de nu er anmeldt for drabsforsøg til politiet i Afghanistan. Nævnet forkaster dele af ansøgernes forklaring som utroværdig, men ”*kan i hvert fald lægge til grund, at [de] i hjemlandet har haft et homoseksuelt forhold, at de efter indrejsen har fortsat dette forhold, og at de i hjemlandet har været fængslet en måned på grund af det homoseksuelle forhold.*”

Nævnet meddelte **afslag** til en mand, der igennem længere tid i sin hjemby var forelsket i mullahens 19-årige søn, samtidig med at ansøgeren levede i et ægteskab med en kvinde. Ansøgeren havde indledt et forhold til mullahens søn under en fest, hvor sønnen optrådte som dansedreng, hvorefter han var sammen med ansøger mod betaling. Herefter lærte ansøgeren mullahens søn bedre at kende og fulgte ham blandt

andet til skole gennem en længere periode, hvor han forelskede sig i ham. Forholdet er kommet til mullahens, lokalsamfundets og ansøgers families kendskab, hvorfor ansøgeren nu frygter repressalier som følge af sin seksualitet. Ansøgeren havde også før sit forhold til mullahens søn været sammen med flere unge mænd, der optrådte som dansedrenge. Ansøgeren oplyser overfor nævnet, at han af religiøse årsager har samvittighedskvaler over sit forhold til mullahens søn, og at han ikke opfatter sig selv som homoseksuel. Nævnet bemærker, at *”ansøgeren har fastholdt, at han ikke er homoseksuel, og at han fortryder, at han havde et seksuelt forhold til mullahens søn. Ansøgeren har derfor ikke sandsynliggjort, at han er homoseksuel, og at han som følge heraf vil risikere forfølgelse.”*

Nævnet meddeler **afslag** til en mand, der frygter, at hans svoger vil angive ham til myndighederne, da svogeren har opdaget, at ansøgeren under ophold i Iran havde et enkeltstående forhold til svogerens bror. Ansøgeren opfatter ikke sig selv som homoseksuel og føler skam over forholdet, som han føler han blev presset til af svogerens bror. Men han frygter forfølgelse fra familien, herunder angivelse til myndighederne, da familien uagtet ansøgers egen opfattelse, betragter ham som homoseksuel. Nævnet bemærker, at *”ansøgers frygt for forfølgelse ikke er underbygget af de foreliggende oplysninger”*.

7.2.3 Tvangshvervning til Taleban og andre oprørsgrupper

Flygtningenævnet har behandlet en række ansøgninger om asyl vedrørende tvangsarbejde og tvangshvervning til Taleban fra unge mænd med forskellig etnisk herkomst. Forsøgene på tvangshvervning kan både omfatte hvervning til egentlige kamphandlinger, træningslejre med henblik på selvmordsaktioner samt mere praktisk bistand, eksempelvis reparation af biler eller transport af narkotika eller våben.

Flertallet af ansøgerne modtager **afslag** med henvisning til troværdighed, hvor nævnet ofte henviser til de dele af baggrundsmaterialet, hvor kilder beskriver, at rekruttering fra Talebans side foregår på frivillig basis. Nævnet ses ikke at tage stilling til de dele af baggrundsmaterialet, der beskriver et mere komplekst rekrutteringsbillede, hvor spektret mellem frivillighed og direkte tvang eksempelvis indebærer socialt-økonomisk pres, autoritativ religiøs forkyndelse eller trusler om vold.

Nævnet meddeler **B-status** til en ung hazara, der sammen med 5 andre drenge fra ansøgerens landsby blev bortført af Taleban, som fortalte dem, at de skulle til en træningslejr i Pakistan med henblik på at udføre jihad. Det lykkedes ansøgeren at flygte samme nat, hvorefter Taleban har eftersøgt ansøgeren. I afgørelsen

henviser nævnet til baggrundsoplysningerne om ”*Talibans generelle styrke i Afghanistan [...], og at det ikke kan afvises, at Taliban også vil kunne forfølge ham, hvis han tager ophold andre steder i Afghanistan, herunder Kabul*”.

Nævnet meddeler ligeledes **B-status** til en ung pasthuner, hvis farbror først pressede ansøgers far og storebror til at deltage i jihad for Taleban og efter dissers død pressede ansøger. Med sin mors hjælp flygtede ansøger umiddelbart efter, at farbroderen fremlagde de konkrete planer om ansøgers deltagelse i jihad. Nævnet bemærker, at ”*[d]en omstændighed, at ansøgeren ikke valgte at flygte straks efter, at broderen blev sendt i krig, eller da farbroderen opfordrede ansøgeren til frivilligt at deltage findes, henset til at moderen var enke og alene med ansøgeren samt ansøgerens alder og baggrund ikke at afsvække ansøgerens asylmotiv*”.

1.1.1. ”I klemme” mellem Taleban og myndigheder

I en række sager medfører rekruttering til Taleban – tvungen, presset eller frivillig – at ansøgeren kommer i en slags dobbelt risiko for forfølgelse, hvor myndighederne eftersøger ansøgeren for aktiviteter for Taleban, og Taleban efterstræber ansøgeren for flugtforsøg og/eller videregivelse af oplysninger til myndighederne om Talebans aktiviteter. Også i denne type sager modtager størstedelen afslag med henvisning til troværdighed.

Nævnet meddeler **K-status** til en ung mand, der af sin religiøse familie blev sendt på koranskole i Pakistan i 2 år, hvor han af Taleban modtog undervisning i koranen samt militærtræning med henblik på selvmordsaktioner. Ansøgeren fik besked om, at han skulle være selvmordsbomber og fik 20 dage til at rejse til sin landsby og tage afsked med sin familie. Ved hjemkomsten prædikede ansøger i den lokale moske og opfordrede landsbyens familier til ligeledes at sende deres sønner på koranskole. Da ansøgeren fortalte sin far om Talebans planer om selvmordsaktionen, blev de enige om, at ansøger ikke skulle udføre aktionen, hvorefter ansøgers flugt blev arrangeret. Efterfølgende har myndighederne eftersøgt ansøger, da lokalbefolkningen havde angivet ham til myndighederne og en repræsentant fra koranskolen har afleveret et trusselsbrev til ansøgerens forældre om, at ansøgeren skal vende tilbage til skolen og udføre jihad.

Nævnet meddeler **B-status** til en ung mand fra Kunar-provinsen. Taleban tvang ansøgeren og hans far til at transportere våben for dem i en lastbil under et læs træ, hvor fire talebanere sad ovenpå læsset. De blev standset ved en kontrolpost og under den efterfølgende ildkamp mellem talebanerne og myndighedssoldaterne, flygtede ansøgeren sammen med sin far. Da de forsøgte at vende hjem, var huset omringet af myndighederne, og de tog ophold i en nærliggende landsby. Nogle dage senere blev ansøgerens familie dræbt af Taleban, der mistænker ansøgeren og hans far for at have videregivet oplysninger om våbentransporten til myndighederne.

Nævnet meddeler **B-status** til en ansøger, der er etnisk pashtun og i mange år boede i Pakistan, hvor han modtog længerevarende uddannelse i en koranskole. Da han vendte tilbage til Afghanistan, blev han mullah i den lokale moske, hvor han flere gange blev opsøgt af Taleban, der opfordrede ham til at samarbejde. Ansøgeren blev ligeledes opsøgt af myndighederne, der mistænkte ham for at samarbejde med Taleban. Da ansøgeren nægtede at samarbejde, blev han bortført og tilbageholdt af Taleban. Under tilbageholdelsen blev han truet med halshugning, hvorefter han indvilligede i at samarbejde. Ansøgeren udrejste straks efter løsladelsen.

7.2.4 Opposition til Taleban

Flygtningenævnet har behandlet en stor gruppe sager omhandlende personer, der er kommet i konflikt med Taleban grundet deres arbejde for de afghanske myndigheder eller udenlandske styrker, virksomheder eller NGO'er, herunder etablering og drift af pigeskole og oplysningsprojekter målrettet kvinder. Denne gruppe sager rummer ligeledes flere sager, hvor ansøgeren er kommet i Talebans søgelys grundet en levevis, der betragtes som vestlig, eksempelvis salg af alkohol, musikvideoer eller deltagelse i sportsaktiviteter for kvinder. Størstedelen af sagerne modtager afslag, i langt overvejende grad med henvisning til troværdighed.

Tilknytning til udenlandske styrker, virksomheder eller NGO'er

Nævnet meddeler **B-status** i flere forskellige sager, hvor ansøgeren har arbejdet for afghanske firmaer, der fungerer som underleverandører, vagter eller chauffører for internationale byggeprojekter. Nævnet meddeler ligeledes **B-status** i flere forskellige sager, hvor ansøgeren er direkte ansat af udenlandske arbejdsgivere, f.eks. som tolk eller vejviser for ISAF-styrker. I enkelte sager meddeles ligeledes **B-status** til ansøgere, hvis familiemedlemmer har haft en sådan ansættelse.

Nævnet meddeler **afslag** til en læge, der har arbejdet for Sundhedsministeriet og været lægefaglig ansvarlig for en række projekter støttet af bl.a. UNICEF og Women Health and Development Organization. Ansøgeren arbejdede desuden på en privat klinik, hvor han blev opsøgt af bevæbnede mænd, der tvinger ham til at behandle en såret person. Ansøgeren tilbageholdes og trues efterfølgende af de bevæbnede mænd, som, ansøgeren formoder, er Taleban. Det lykkedes ham at flygte ved at bestikke en vagt. Ansøgeren er efter sin udrejse efterspurgt på sin bopæl. Nævnet meddeler afslag, da ansøgeren ikke med ”den fornødne sikkerhed” har sandsynliggjort at Taleban stod bag tilbageholdelsen. Nævnet bemærker

endvidere, at ”den omstændighed, at ansøgeren er læge og har haft samarbejde med blandt andet udenlandske NGO'er gennem en årrække, kan ikke føre til et andet resultat”.

Kriminalitetsbekæmpelse

Nævnet meddeler **B-status** til en mand fra Ghazni-provinsen, der var ansat af et polsk firma til at videregive oplysninger om opiumsmarkers beliggenhed, hvorefter markernes afgrøde blev destrueret. Ansøgeren blev som følge af sit arbejde truet og tilbageholdt af Taleban. Han blev løsladt mod betaling af løsesum, hvorefter han forlod landet. Nævnet finder ”trods baggrundsoplysningerne ikke tilstrækkeligt grundlag for at afvise ansøgerens oplysninger om, at der i et vist mindre omfang bliver dyrket opium i området”.

Nævnet meddeler ligeledes **B-status** til en mand fra Herat-provinsen, som efter i en årrække at have undervist i bekæmpelse af narkotika, blev leder af en kommission, der havde til formål at bekæmpe narkotikafremstillingen i området. Ansøgeren blev herefter bortført af Taleban, og udrejste kort efter, at det lykkedes ham at flygte.

Tilknytning til de afghanske myndigheder

Nævnet meddeler **B-status** i enkelte sager, hvor ansøgerne har fungeret som meddelere for den afghanske efterretningstjeneste. Taleban har fattet mistanke om, at ansøgerne har angivet deres tilholdssted til myndighederne, og efterstæber nu ansøgerne. Ansøgerne meddeler ligeledes **B-status** til en ansøger, hvis familie er kommet i Talebans søgelys grundet faderens arbejde som skrædder, hvor han har syet uniformer til den afghanske hær.

Nævnet meddeler **B-status** til en mand fra Nangarhar-provinsen, der som den eneste uddannede og engelsktalende i landsbyen medvirkede til oprettelsen af et civilt vagtværn. Vagtværnets opgave var at tilbageholde mistænkelige personer med forbindelse til Taleban og overgive disse til myndighederne eller udenlandske styrker. Ansøgerens bopæl blev opsøgt af Taleban, som dræbte ansøgerens far.

Nævnet meddeler **B-status** til en ansøger, der har arbejdet som personlig vagt for en højesteretsdommer, der skulle dømme i en sag mod to ledende Taleban-kommandanter. Ansøgeren blev tilbageholdt af Taleban, men det lykkedes ham at flygte. Ansøgerens bror blev efterfølgende bortført af Taleban.

Nævnet meddeler **afslag** til en medarbejder hos anklagemyndigheden i Kabul, der grundet sit arbejde var udsat for trusler og chikane, som kulminerede med et forsøg på at kidnappe ansøgerens søn. Nævnet

lægger ikke episoden om kidnapningen til grund, men nævnet vil ”ikke afvise, at ansøgeren kan være blevet generet i forbindelse med udførelse af sit arbejde”.

Nævnet meddeler ligeledes **afslag** til en ung mand fra Herat-provinsen, hvis far arbejdede som afdelingsleder i efterretningstjenesten, bl.a. med afhøring af talebanere med henblik på retsforfølgelse. Ansøgeren og hans lillebror blev dagligt ledsaget af livvagt som følge af faderens arbejde. Ansøgerens lillebror blev en dag forsøgt skudt, hvorefter familien flygtede til Iran. Nævnet lægger ansøgers forklaring til grund, men ”finder det ikke sandsynliggjort, at skuddet var rettet specielt mod broderen som følge af faderens forhold”.

Aktiviteter i strid med Talebans fortolkning af islam og tradition

Nævnet meddeler **B-status** til en mand, som i Herat arbejdede for et amerikansk finansfirma, hvor han formidlede lån til lokale afghanere mod betaling af rente. Ansøger modtog trusler fra Taleban, der betragtede rentevirksomheden som uislamisk. Ansøger flygtede herefter til en anden del af Afghanistan og åbnede en karateklub, hvor han trænede både piger og drenge. En af ansøgerens kvindelige elever satte ild til sig selv, da hendes forlovede hævdede forlovelsen med henvisning til at hun trænede karate. Ansøgeren blev efterfølgende overfaldet og truet af pigens familie.

Nævnet meddeler **B-status** til en mand, hvis far var blevet opsøgt af en Taleban-kommandant, der ønskede, at ansøgeren skulle bo i moskéen og lære om de islamiske regler. Faderen modsatte sig dette, og familien så sig nødsaget til at flygte til Pakistan. Efter nogle år vendte familien tilbage, og ansøgeren begyndte at undervise drenge i engelsk, hvilket medførte anonyme trusselshenvendelser. Taleban efterspurgte ansøgeren hos forældrene og dræbte ansøgers bror.

I en lignende sag meddeler Nævnet **B-status** til en familie, hvor den kvindelige ansøger har undervist på en skole for piger og drenge. To elever fra skolen stak af sammen, og de unges familier holdt den kvindelige ansøger ansvarlig herfor og overfaldt og voldtog hende. Efterfølgende blev familien på bopælen opsøgt af Taleban, der fandt undervisningsmateriale på engelsk og herefter udsatte familien for overgreb og satte ild til undervisningslokalet. Et mindretal i Nævnet finder, ”efter oplysningerne om den kvindelige ansøgers aktiviteter i relation til at drive en skole i hjemområdet, at ansøgernes forhold er af en sådan karakter, at det er omfattet af Udlændingelovens § 7, stk. 1. [K-status]”.

Nævnet meddeler i en genoptagelsessag **B-status** til en mand, der i Ghazni-provinsen oprettede engelskurser og gav interview til en lokalavis, hvor han fortalte om undervisningen og forholdene i vesten. I den oprindelige sag foretog nævnet en ægthedsvurdering af den af ansøgeren fremlagte avisartikel via den danske ambassade, som konkluderede at artiklen ikke var identisk med originaludgaven af avisen, som blev udleveret af en kilde på avisens redaktion. Kilden har imidlertid efterfølgende kontaktet ambassaden og oplyst, at de først afgivne oplysninger ikke var rigtige, og at artiklen faktisk blev trykt i avisen, men at kilden som følge af trusler kort efter udgivelsen trak den oprindelige udgave af avisen tilbage. Kilden fremlagde endvidere en udgave af avisen, der var identisk med den af ansøgeren fremlagte.

Nævnet meddeler **afslag** til en kvinde, hvis ægtefælle og søn i Afghanistan er forsvundet sporløst. Ægtefællen var musiker, og få måneder inden hans forsvinden, angreb Taleban en fest, hvor han optrådte. Nævnet lægger forklaringen til grund, men betragter ansøgerens individuelle situation som *”præget af de vanskelige, men generelle vilkår”*.

Nævnet meddeler **afslag** til en ung mand fra Mazar-e-Sharif, som frygter overgreb fra tre mænd, som hans far står i gæld til grundet hasardspil. Nævnet afviser ansøgerens forklaring som utroværdig. Under opholdet i Danmark har ansøgeren sammen med to andre unge produceret en musikvideo, hvor de ytrer kritik af Taleban. Videoen er tilgængelig på internettet, men *”nævnet finder ikke, at den omstændighed, at der på ansøgerens Facebook-profil ligger en henvisning til et kritisk musikindslag i sig selv medfører, at ansøgeren er i nærliggende risiko for umenneskelig behandling [.]”*.

7.2.5 Privatretlige konflikter

Flygtningenævnet behandler en større gruppe sager vedrørende konflikter mellem private parter, typisk familiestridigheder om arve- og brugsretten til jord eller familie- eller klanfejder vedrørende blodhævn.

Nævnet meddeler **B-status** til en kvinde, der oprindeligt søgte asyl i Danmark sammen med sin ægtefælle og datter, da ukendte gerningsmænd havde bortført og dræbt deres ældste datter, og de frygtede lignende overgreb. Parret modtog afslag og blev udsendt til Afghanistan i 2011. Ved ankomsten til Afghanistan søgte parret politiets beskyttelse, men blev afvist med henvisning til den generelt vanskelige sikkerhedssituation. Kort efter ankomsten til Afghanistan blev parrets bolig stormet af maskerede mænd, der bortførte ægtefællen, hvis fortsatte skæbne er uvis. Ansøgeren søgte derefter på ny asyl i Danmark, hvor et flertal af nævnet ikke kan afvise, at ansøgeren er i risiko for lignende overgreb som dem, der er begået mod hendes datter og ægtefælle, og som de afghanske myndigheder ikke kan beskytte hende imod.

Jordkonflikter

Nævnet har behandlet en meget stor gruppe sager vedrørende forfølgelse som følge af konflikter om retten til jord. Ofte indgår flere asylrelevante forhold i konflikterne, eksempelvis køn og etnisk herkomst, da ansøgere fra etniske minoritetsgrupper samt enker og uledsagede unge ofte beskriver at stå i en særlig vanskelig og ubeskyttet position i forhold til at gøre deres ret til jordbesiddelser gældende i arvekonflikter eller konflikter, hvor jorden under ansøgernes eksil i nabolande er blevet konfiskeret af personer fra dominerende etniske grupper.

Omgørelsesprocenten i disse sager er cirka 9 % og er dermed væsentligt lavere end den gennemsnitlige omgørelsesprocent for Afghanistan på 27%.

Nævnet meddeler **B-status** til en ung hazara-dreng, hvis far og farbror var i en konflikt om retten til familiens jord. Farbroderen havde forbindelser til Taleban, som en aften hentede ansøgers bror og far, men det lykkedes ansøger at gemme sig og udrejse dagen efter. Efterfølgende fandt ansøgers mor ligene af ansøgers far og bror. Nævnet lægger trods visse upræcise forklaringer asylmotivet til grund, da ansøgeren fremstår umoden og ”*har en begrænset begrebsverden som analfabet*”.

Nævnet meddeler **B-status** til en yngre hazara-mand, der som barn flygtede til Iran med sin familie, da Taleban dræbte ansøgerens far. I 2010 blev ansøger deporteret til Afghanistan grundet illegalt ophold i Iran, og forsøgte at gøre krav på sin faders jord fra sin farbror og fætre. I forbindelse med konflikten anklagede farbroderen ansøgeren for at være ansvarlig for en af sine fætres forsvinden, hvorefter ansøgeren flygtede.

Nævnet meddelte **afslag** til en ung mand, der som barn flygtede med sin familie til Iran, efter at ansøgerens far i 1993 blev dræbt som led i en udrensning af shia-muslimer i Paghman-provinsen. De to kommandanter, der var ansvarlige for drabet på faderen og efterfølgende tog familiens jord, er i dag indflydelsesrige personer med nær tilknytning til det nuværende styre. Nævnet lægger ansøgerens forklaring til grund, men et flertal finder, at der bør lægges afgørende vægt på ”*at jordkonflikten var mellem kommandanterne og ansøgerens fader, og at den ligger 19 år tilbage i tid. Flertallet lægger endvidere vægt på, at ansøgeren i den samme periode har opholdt sig i Iran uden at gøre forsøg på at få jorden tilbage og i dag er uden kendskab til de aktuelle ejerforhold*”.

Nævnet lægger ligeledes forklaringer om uafsluttede jordkonflikter til grund i få andre sager, men meddeler **afslag** med henvisning til, at konfliktens centrale punkt ligger langt tilbage i tiden eller at risikoen for forfølgelse som følge af konflikten ikke vurderes tilstrækkelig alvorlig, konkret og/eller individualiseret.

En række sager vedrører risiko for alvorlige overgreb som følge af blodhævn eller deciderede blodfejder, hvor stridigheder mellem familier eller grene af en familie medfører, at ansøgere frygter blodhævn som følge af andre familiemedlemmers aktiviteter. En række af disse sager omhandler falske anklager, hvor ansøgeren fejlagtigt mistænkes for kriminelle forhold, eller hvor en trafik- eller arbejdsulykke af offerets familie opfattes som et kriminelt forhold, som ansøgeren er skyldig i. I flere af disse sager frygter ansøgerene endvidere også de afghanske myndigheder, der eftersøger dem grundet anklage om kriminelle forhold.

Næsten alle disse sager meddeles afslag, primært med henvisning til troværdighed, men en del sager meddeles afslag med henvisning til, at risikoen for blodhævn ikke er tilstrækkelig konkretiseret eller individualiseret. I enkelte sager vurderer nævnet, at ansøgeren bør udelukkes fra beskyttelse grundet de kriminelle forhold. Se nærmere herom i afsnit x.x.

7.2.6 Etnisk oprindelse

I en række sager, hvor den primære konflikt, der har ført til ansøgerens udrejse omhandler noget andet; jordkonflikt, æresrelateret konflikt eller problemer med Taleban, henviser ansøgerne ligeledes til frygten for forfølgelse grundet deres etniske herkomst, primært ansøgere med hazara-baggrund. Enkelte sager omhandler etnisk og religiøst blandede ægteskaber, typisk mellem sunni-muslimske pashtunere og shia-muslimske hazaraere. Disse sager behandles i afsnittet om religion, xx.

Det er nævnets faste praksis, at de generelle eller regionalt specifikke vanskelige forhold for etniske minoritetsgrupper, herunder hazaraere, ikke i sig selv kan medføre beskyttelse. Sager vedrørende konkret og vedvarende men forholdsvis mindre alvorlig etnisk betinget chikane modtager ligeledes afslag. En anden type sager omhandler lokale etniske konflikter, hvor to befolkningsgrupper gennem chikane eller deciderede kamphandlinger er i konflikt. Disse sager omhandler især konflikter mellem hazara- og kuchi-grupper. Alle disse sager meddeles afslag.

7.2.7 Politisk aktivitet, herunder tilknytning til tidligere magthavere

Sager behandlet i dette afsnit omhandler politisk aktivitet i traditionel og forholdsvis snæver forstand; aktiviteter for politiske partier eller politisk oprørsbevægelser. Andre aktiviteter der i en bredere forståelse af begrebet kan betragtes – eller af Taleban betragtes – som politiske aktiviteter, eksempelvis oprettelse af

pigeskoler, fortalervirksomhed for kvinderettigheder eller aktiviteter for internationale NGO'er behandles i ovenstående afsnit. En mindre gruppe sager omhandler ansøgerens egne eller familiemedlemmers politiske aktiviteter. De fleste meddeles afslag, enten med henvisning til troværdighed eller med henvisning til, at ansøgeren selv ikke er tilstrækkelig profileret uanset familiemedlemmets politiske profilering.

Nævnet meddeler **K-status** til en ældre mand, der i Ghazni-provinsen var en magtfuld jordbesidder, som støttede Hezb-e-Wahdat. Ansøgeren havde tidligere været tilbageholdt af Taleban grundet sin søns aktiviteter for Hezb-e-Wahdat. Efter at have propageret mundtligt for præsident Karzai op til præsidentvalget i 2009 blev han på ny tilbageholdt af Taleban i to år og underkastet hårdhændet behandling. Ansøgeren blev løsladt mod bestikkelse.

Nævnet meddeler **afslag** til en kvinde, der op til parlamentsvalget i 2005 boede i Mazar-e-Sharif, hvor hendes ægtefælle stillede op som uafhængig kandidat. Ansøgeren deltog aktivt i sin ægtefælles valgkamp, og på valgdagen påtalte ansøgeren på et valgsted, at nogle kvinder efter hendes opfattelse forsøgte at manipulere med stemmerne. I forbindelse med valget modtog familien trusler, parrets døtre blev chikaneret og der blev udøvet hærværk på deres hus, hvorefter familien udrejste til Iran. Ansøgeren frygter desuden forfølgelse grundet en jordkonflikt med sine brødre. Nævnet meddeler afslag bl.a. med henvisning til, at ansøgeren og hendes ægtefælle ikke siden deres udrejse har været politisk aktive, og ansøgeren i dag er skilt fra ægtefællen.

Aktiv for tidligere magthavere

Nævnet meddeler **B-status** til en familie, hvor den mandlige ansøger var officer under det kommunistiske styre. Ved styrets fald flygtede familien til Pakistan, og den mandlige ansøger er fortsat i konflikt med sine brødre, der er stærkt religiøse og tilknyttet Taleban. Denne konflikt er blevet intensiveret, da en af ansøgenes voksne sønner blev gift med en afghaner bosiddende i Danmark, hvorefter brødrene betragter familien som vantro. En af ansøgenes sønner har tillige en konflikt med en magtfuld kriminel mand. Et flertal af nævnet finder således, at familiens forfølgere i kraft af deres tilknytning til Taleban, har en "*ikke uvæsentlig indflydelse*" i ansøgerens oprindelsesdistrikt og i Kabul.

Nævnet meddeler **afslag** til en familie fra Kabul, som i en årrække har opholdt sig i Iran. Den mandlige ansøger var militærofficer under det kommunistiske styre, og grundet sin militære fortid er han i konflikt med familier, der dengang var tilknyttet Mujahedin, men som i dag er ansat hos myndighederne.

Ansøgeren frygter ligeledes repressalier fra Taleban, da han som officer var ansvarlig for militæraktioner, der befriede ”dansedrenge” tilbageholdt af Taleban. Nævnet lægger ansøgerens forklaring til grund, men finder det ikke sandsynligt, at ansøgeren på nuværende tidspunkt er efterstræbt.

Enkelte sager vedrørende personer, der har været aktive for tidligere magthavere, behandles grundet karakteren af deres aktiviteter i afsnittet om udelukkelse, x.x.

7.2.8 Internal Flight Alternative

Flygtningenævnet har i perioden omgjort 80% af de 37 afslag, hvor Udlændingestyrelsen har henvist ansøgeren til at tage ophold i en anden del af Afghanistan. Det er primært større byer som Kabul og Herat, der antages at kunne udgøre et ”*internal flight alternative*”(IFA). Selve asylmotiverne i disse sager er meget forskellige, eksempelvis konflikter med Taleban, konflikter om ejeforholdet over jordbesiddelser og æresrelaterede konflikter om førægteskabelige forhold. I det følgende gennemgås de forhold i sagerne, der får betydning for nævnets vurdering af, hvorvidt ansøger kan henvises til flugtalternativer i Afghanistan eller meddeles asyl i Danmark.

IFA afvises

En række afgørelser, hvor IFA afvises, omhandler ansøgerens situation i Kabul: At ansøgeren ikke har et familienetværk i Kabul eller kun et begrænset og perifært netværk, at ansøgeren ikke har noget kendskab til Kabul, eller at ansøgerens hjemegn ligger fjernt fra Kabul. Den omvendte situation kan ligeledes udgøre et afgørende hensyn: At ansøgers hjemegn er for tæt på Kabul – eller at ansøger grundet tidligere bopæl i Kabul er kendt der - og derfor ikke kan henvises til at tage ophold der. I enkelte afgørelser henvises til, at myndighederne ikke kan beskytte ansøgerne i Kabul.

En række afgørelser, hvor IFA ligeledes afvises, omhandler konfliktens karakter og/eller intensitet: Typisk intensiteten af ansøgerens konflikt med Taleban eller indflydelsesrige familiemedlemmer, som formodes at kunne og/eller ville finde og forfølge ansøgeren i hele Afghanistan. I flere sager om før- eller udenomsægteskabelige forhold henviser nævnet til konfliktens æresrelaterede karakter som grund til, at ansøgerne ikke kan antages at være i sikkerhed i Kabul, da disse forhold betragtes som en alvorlig forbrydelse i Afghanistan. I en enkelt sag, hvor Taleban mistænker ansøgeren for at have konverteret til kristendommen grundet ansøgerens families aktiviteter, afviser nævnet anvendelsen af IFA med henvisning til de alvorlige risici, mistanken mod ansøger medfører i Afghanistans større byer.

Flere afgørelser, hvor IFA afvises, omhandler personlige forhold, typisk ansøgerens psykiske tilstand eller umodenhed. I en sag finder nævnet ikke, ”at det vil være rimeligt at henvise ansøgeren til at tage ophold andre steder i Afghanistan. Nævnet har herved lagt vægt på ansøgerens alder, uddannelses- og familiemæssige forhold”. Ansøgeren er en 30-årig, uuddannet mand, hvis ægtefælle og børn fortsat opholder sig i Afghanistan. Nævnet afviser således anvendelsen af IFA i flere sager vedrørende unge, enlige, uuddannede mænd af forskellig etnisk herkomst, fordi de ikke har noget etableret netværk eller kendskab til Kabul.

Endelig afviser nævnet anvendelse af IFA i enkelte sager med henvisning til Udlændingestyrelsens sagsbehandling, og bemærker at Udlændingestyrelsen ikke har redegjort nærmere for påstanden og ikke under behandlingen af sagen har søgt afklaret, hvorvidt der konkret er grundlag for at anse påstanden om IFA godtgjort.

IFA anvendes

I afgørelser, hvor nævnet henviser ansøgeren til et internt flugtalernativ, henvises primært til Udlændingestyrelsens Fact Finding rapport fra maj 2012, ud fra hvilken nævnet konkluderer, at ”levestilkårene i Kabul er vanskelige, men at der dog er tilstrækkelig mad og adgang til sundhedsvæsen og undervisning for alle. På denne baggrund findes ansøgerens levestilkår ikke at ville blive af en sådan karakter, at hans basale humanitære rettigheder vil blive krænket, ved at han henvises til at tage ophold i Kabul”. I flere sager henvises endvidere til citater fra samme rapport om, at unge mænd kan finde beskyttelse hos deres egen etniske gruppe i Kabul. Samtlige afgørelser, hvor der henvises til IFA, omhandler enlige mænd.

I flere sager, hvor ansøgeren henvises til at tage ophold i Kabul, henvises til ansøgerens personlige forhold: At ansøgeren fremstår uprofileret og/eller er en ”ung og arbejdsfør” mand. I en sag henviser nævnet en ung mand, der er uuddannet, hazara og shia-muslim til IFA i Kabul, da nævnet vurderer, at det er muligt ”for en person som ansøgeren at finde beskyttelse i Kabul, og at en sådan person vil kunne etablere sig i Kabul med rimelige levestilkår”. En anden afgørelse divergerer ligeledes fra nævnets dominerende praksis, hvorefter IFA i Kabul forudsætter kendskab til og/eller netværk i Kabul. Sagen omhandler en ung, mandlig ansøger, der henvises til at tage ophold i Kabul, selvom han ikke har netværk der.

I flere sager henvises til konfliktens karakter og forfølgerens position i det afghanske samfund. I flere sager omhandlende konflikter med familiemedlemmer om indgåelse af ægteskab og/eller besiddelse af jord, betragtes konflikten således som isoleret til ansøgers hjemegn. I en enkeltsag foregår konflikten under

ansøgers illegale ophold i Iran, og nævnet formoder ikke, at konflikten kan få konsekvenser i Afghanistan uden for ansøgers fødeby.

7.2.9 Udelukkelse fra beskyttelse, herunder Taleban-soldater samt sager om tålt ophold grundet udvisningsdomme.

Nævnet har behandlet 9 sager, hvor Udlændingestyrelsen har nedlagt påstand om udelukkelse. Nævnet omgør 5 af disse afgørelser, 55%, og meddeler ansøgerne asyl. Sagerne omhandler både ikke-politiske kriminelle handlinger og forbrydelser mod menneskeheden, jf. Flygtningekonventionens artikel 1F og udlændingelovens § 10.

Nævnet meddeler **B-status** til en mand, der umiddelbart efter at have fået kendskab til, at hans ægtefælle var blevet voldtaget slog gerningsmanden i hovedet med en metalstang, hvorefter gerningsmanden kom i koma. Ansøgeren ville ramme gerningsmanden på kroppen, men ramte ham ved et uheld i hovedet. Nævnet finder det ”*overvejende betænkeligt*” at fastslå, at ansøgerens handling har haft en sådan grovhed, at det medfører udelukkelse. Nævnet lægger bl.a. vægt på, at ansøgeren ikke havde til fortsæt at ramme gerningsmanden i hovedet, og at familiemæssige hensyn (ansøgeren har børn i Danmark) set i forhold til forbrydelsens karakter efter en proportionalitetsafvejning indebærer, at der foreligger særlige grunde til at ansøgeren meddeles ophold.

Nævnet meddeler ligeledes **B-status** til en ung mand, der modtog betaling af Taleban for at fragte en pakke til skoleinspektøren på ansøgerens skole. Under transporten åbnede ansøgeren pakken og opdagede, at det var en bombe, hvorefter han blev bange og smed pakken fra sig. Ansøgeren er nu efterstræbt af Taleban. Nævnet bemærker, at ansøgeren ikke var bekendt med pakkens indhold.

Nævnet meddeler **K-status** til en læge, der både arbejdede på et offentligt hospital og som frivillig på en amerikansk drevet lægeklinik, hvorfor ansøgeren modtog flere trusler fra Taleban. Ansøgeren blev også indkaldt til afhøring hos efterretningstjenesten, der mistænkte ham for at bistå Taleban, da han på det offentlige hospital havde behandlet en mand, der var blevet såret i forbindelse med placering af en bombe. Ansøgeren fik som ung læge under uddannelse i 1999 besked på at assistere en læge, der amputerede armen på en mand, der af Taleban-styret var dømt for tyveri. Et flertal i nævnet bemærker, at ansøgeren alene medvirkede som assistent, at han var under uddannelse og blev pålagt at medvirke samt at han ikke før eller under operationen havde en sådan viden om baggrunden for og formålet med operationen, at der er grundlag for at udelukke ansøgeren fra asyl.

Nævnet meddeler **B-status** til en mand fra Kunduz, der som følge af sin efterforskning som ansat ved færdselspolitiet frygter repressalier fra familier med tilknytning til Taleban, som var involveret i en trafikulykke. Ansøgeren arbejdede som nyuddannet politibetjent under det kommunistiske styre som fængelsbetjent i et fængsel, hvor der i perioder blev tortureret fanger samt overført fanger til Pol-e-Chakri-fængsel, hvor tortur blev benyttet systematisk. Nævnet bemærker, at ansøgeren ikke selv har været med til at torturere eller overføre fanger, og at han var nyuddannet og ikke bestred nogen høj position i fængslet.

Endelig meddeles **B-status** til en ung mand, der er flygtet fra et tvunget ophold i en Taleban-træningslejr. Ansøgeren er i Danmark blevet idømt 3 måneders fængsel og indrejseforbud i seks år for alvorlig vold. Ansøgeren er psykisk syg og indlagt på psykiatrisk afdeling. Et flertal i nævnet finder, at ansøgerens psykiske lidelse og psykiatriske behandlingsforløb må *"tillægges væsentlig betydning"* og sammenholdt med ansøgerens asylmotiv finder flertallet, at særlige grunde taler for, at ansøgeren uanset dommen meddeles beskyttelse.

Nævnet finder i en sag vedrørende en yngre mand, der er på flugt fra Taleban grundet ansøgerens arbejde for de internationale styrker, at ansøgeren er omfattet af **udelukkelsesgrundene** i udlændingelovens § 10, stk.2, nr.2. En Taleban-soldat har dræbt ansøgerens bror, og da ansøgeren en dag tilfældigt møder drabsmandens bror, skyder og dræber ansøgeren ham. Nævnet finder således, at ansøgeren i hjemlandet har begået en alvorlig forbrydelse, der i Danmark ville medføre udvisning og henviser ham til "tålt ophold", idet det samtidig lægges til grund, at han ikke kan udsendes til Afghanistan, jf. § 33.

Nævnet finder ligeledes, at en ansøger, der i Afghanistan frygter overgreb fra både myndighederne og lokale familier grundet hans fortid i Taleban og andre militante oprørsgrupper, er **udelukket** fra beskyttelse. Siden 1991 har ansøgeren været soldat for henholdsvis Mujahedin, Hezb-e-Islami, Jumbish Mili og Taleban. Ansøgeren var i en længere periode kommandant med ansvar for en større gruppe mænd. Gruppen tvangsrekrutterede lokale unge mænd efter behov, når de skulle i kamp. Familierne kunne betale for at slippe, men ellers blev de unge mænd tvunget med, ofte ved brug af vold. Ansøgerens gruppe angreb på et tidspunkt en landsby i Baghlan-provinsen og skød kvinder og børn. I et stort slag ved Mazar-e-Sharif i 1998 deltog ansøgeren sammen med sin gruppe i et Taleban-ledet angreb, hvor han over flere dage deltog i drabene på flere tusinde hazaraere. Efter baggrundsoplysningerne og ansøgers forklaring om sin position og deltagelse i tvangsrekruttering, drab på civile og massakren i Mazar-e-Sharif finder nævnet alvorlig grund til at antage, at ansøgeren har begået forbrydelser omfattet af Flytningekonventionens

artikel 1Fa, og henviser ham til ”tålt ophold”, idet det samtidig lægges til grund, at han ikke kan udsendes til Afghanistan, jf. § 33.

I en lignende sag finder nævnet, at en mand, der er flygtet fra Taleban, ligeledes er **udelukket** fra beskyttelse, men efter Flygtningekonventionens artikel 1Fb (ikke-politiske forbrydelser). Ansøgeren har under trusler og tvang været aktiv for Taleban i 13 måneder og har deltaget i placering af vejsidebomber, anholdelse af formodede spioner og væbnede angreb, og han har bevogtet fanger, imens de er blevet tortureret. Nævnet bemærker, at *”den omstændighed, at ansøgeren har forklaret, at han blev tvunget til at tilslutte sig Taliban og udføre de pågældende handlinger under anvendelse af slag og trussel om at blive slået ihjel, kan ikke ændre ved vurderingen. Flygtningenævnet lægger herved vægt på karakteren og omfanget og intensiteten af de handlinger, ansøgeren har deltaget i, og længden af den periode det er foregået over”*.

Nævnet **udelukker** ligeledes en ansøger, som er på flugt fra risiko for overgreb grundet en jordkonflikt. Ansøgeren er i Danmark idømt fængsel i 1 år og 9 måneder samt udvisning for bestandig på grund af en voldtægt. Ansøgeren er psykisk sindslidende og har ingen familie i Danmark. Nævnet bemærker, at *”[e]fter en samlet og konkret vurdering af på den ene side forholdets grovhed og længden af den idømte straf og på den anden side oplysningerne om ansøgerens personlige og familiemæssige forhold samt om hans psykiske tilstand finder Flygtningenævnet, at der ikke foreligger sådanne særlige grunde, at ansøgeren trods udvisning alligevel kan meddeles opholdstilladelse*.

8. Udsendelse

Den 30. december 2013 var der følge udtræk fra Politiets sagsstyringssystem (Polsas) 236 afviste afghanske asylansøgere i aktuel udsendelsesposition.³⁷⁵

Udsendelse til Afghanistan gennemføres i henhold til en trepartsaftale fra 2004, som er indgået mellem Danmark, Afghanistan og UNHCR. Det er ikke en forudsætning for hverken identifikation eller efterfølgende udstedelse af rejsedokumentation, at udlændingen aktivt medvirker hertil.

Der modtages løbende bekræftelser fra de afghanske myndigheder om, at de forelagte personer er

---

³⁷⁵ Rigspolitiet, Status pr. 2. september 2012 vedrørende arbejdet med udsendelse af afviste asylansøgere, november 2012

identificeret som afghanske statsborgere. Rigspolitiet oplever dog en stadig stigende sagsbehandlingstid i Afghanistan, hvilket antages, at skyldes at flere sager nu bliver fremlagt fra Danmark samt, at det i visse regioner af Afghanistan af sikkerhedsmæssige grunde ikke er muligt at foretage identitetsfastlæggelse.

I marts 2013 besøgte en afghansk delegation bestående af embedsmænd fra udenrigsministeriet, flygtningeministeriet og indenrigsministeriet Danmark for at identificere en række afviste asylansøgere. Rigspolitiet ved Nationalt Udlændinge Center havde inviteret den afghanske delegation til Danmark, da det gennem længere tid ikke havde været muligt at foretage identitetsfastlæggelse og at få udstedt ID- eller rejsedokumenter på baggrund af de tilgængelige oplysninger om ansøgerne.

Ifølge Nationalt Udlændinge Center er udsendelser til Afghanistan forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder.

Ved tvangsmæssig udsendelse af afghanske statsborgere fra Danmark anvendes aktuelt en rute via Istanbul, hvilket – bl.a. pga. krav til omfanget af dansk politis fysiske ledsagelse – medfører et væsentligt politimæssigt ressourceforbrug. Hertil kommer, at de konkrete udsendelser skal varsles 30 dage forinden udsendelsen i forhold til såvel de afghanske som de tyrkiske myndigheder, der skal godkende transitopholdet.

Rigspolitiet foretager dog fortsat udsendelser til Afghanistan, herunder tvangsmæssige udsendelser.

8. Kilder

Al Jazeera

Karzai softens stand on US security deal, 27. november 2013

<http://www.aljazeera.com/news/asia/2013/11/karzai-softens-stand-us-security-deal-2013112712536995609.html>

Amnesty International

Amnesty International opinion on the EASO COI Report "Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment", juli 2012,

http://www.amnesty.eu/content/assets/EASO_COI_Report_.pdf

Amnesty International News, Protection of civilians must improve as security transition looms, 9. oktober 2013

<http://www.amnesty.org/en/news/afghanistan-protection-civilians-must-improve-security-transition-looms-2013-10-09>

Amnesty International News, Prominent policewoman another casualty for women's rights in Afghanistan, 16. september 2013

<http://www.amnesty.org/en/news/prominent-policewoman-another-casualty-womens-rights-Afghanistan>

AREU – Afghanistan Research and Evaluation Unit

AREU and United States Institute for Peace, Land, People, and the State in Afghanistan: 2002 – 2012,

<http://www.areu.org.af/EditionDetails.aspx?EditionId=622&ContentId=7&ParentId=7&Lang=en-US>

BBC

BBC News, Top Afghanistan female police officer dies, 16. september 2013

<http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-24104436>

BBC News Asia, Afghan Taliban behead two boys in Kandahar, 10. juni 2013

<http://www.bbc.co.uk/news/22842512>

Center for Strategic and International Studies (CSIS)

Afghanistan: Measures of "Progress" in Afghanistan in the Spring of 2012, maj 2012

http://csis.org/files/publication/120510_Afghan_Military_Progress.pdf

CIA

CIA World Factbook Afghanistan, anvendt 9. december 2013

<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/af.html>

Congressional Research Service (CRS)

Afghanistan: Post-Taliban Governance, Security, and U.S. Policy, 23. oktober 2013

<https://www.fas.org/sgp/crs/row/RL30588.pdf>

Afghanistan: Politics, Elections and Government Performance, 30. november 2012

<http://fpc.state.gov/documents/organization/201987.pdf>

Constitution of Afghanistan

3 January 2004,

<http://www.refworld.org/docid/404d8a594.html> [anvendt 20. december 2013]

The Daily Beast

Taliban Slams Loya Jirga Bilateral Security Agreement, 26. november 2013

<http://www.thedailybeast.com/articles/2013/11/26/taliban-slams-loya-jirga-bilateral-security-agreement.html>

European Asylum Support Office (EASO)

Country of Origin Information Report: Afghanistan, Taliban Strategies – Recruitment; juli 2012

http://www.ecoi.net/file_upload/2016_1341994768_bz3012564enc-complet-en.pdf

Country of Origin Information Report: Afghanistan, Insurgent Strategies — Intimidation and Targeted Violence against Afghans, 6. december 2012

http://www.ecoi.net/file_upload/90_1354794367_easo-2012-12-afghanistan-insurgents.pdf

FN - Generalforsamlingen

United Nations General Assembly Security Council, Report of the Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, 6. September 2013,

<http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N13/571/98/PDF/N1357198.pdf?OpenElement>

Report by the UN Secretary-General on political developments and security situation since 13 June 2013, 6. September 2013

<http://unama.unmissions.org/LinkClick.aspx?fileticket=ki90zfhHebw%3D&tabid=12254&language=en-US>

Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict, Report of the Secretary-General to the Security Council (A/67/845-S/2013/245), 15. maj 2013

<http://childrenandarmedconflict.un.org/countries/afghanistan/>

Freedom House

Freedom in the World 2013

<http://www.freedomhouse.org/report/freedom-world/2013/afghanistan-0>

Human Rights Watch

I Had to Run Away, The Imprisonment of Women and Girls for “Moral Crimes” in Afghanistan, marts 2012

http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/afghanistan0312webwcover_0.pdf

Afghanistan: Law Curbing Women’s Rights Takes Effect, 14. august 2009

<http://www.hrw.org/news/2009/08/13/afghanistan-law-curbing-women-s-rights-takes-effect>

World Report 2013 – Afghanistan, 31 January 2013

<http://www.hrw.org/world-report/2013/country-chapters/afghanistan>

Afghanistan: Just Don’t Call It a Militia, Impunity, Militias, and the “Afghan Local Police”, september 2011,

<http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/afghanistan0911webwcover.pdf>

Afghanistan's Bonn Agreement One Year Later: A Catalog of Missed Opportunities, 6. december 2002
<http://www.hrw.org/en/news/2002/12/04/afghanistans-bonn-agreement-one-year-later>

Afghanistan: Escalating Setbacks for Women, 16. juli 2013

<http://www.hrw.org/de/node/117218>

Afghanistan: Reject Proposal to Restore Stoning, 25. november 2013

<http://www.hrw.org/news/2013/11/25/afghanistan-reject-proposal-restore-stoning>

Afghanistan: Escalating Setbacks for Women, 16. juli 2013

<http://www.hrw.org/news/2013/07/16/afghanistan-escalating-setbacks-women>

ILGA (The International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association)

A State-sponsored Homophobia: A world survey of laws prohibiting same sex activity between consenting adults, maj 2012,

http://old.ilga.org/Statehomophobia/ILGA_State_Sponsored_Homophobia_2012.pdf

Information

Afghanistan styrer mod den økonomiske afgrund, 6. juli 2012

<http://www.information.dk/305421>

Institute for War & Peace Reporting

Afghan Forces Criticised After Kabul Battles, 17 April 2012

http://www.ecoi.net/local_link/214277/320542_en.html

Afghan Clerics Denounce Media, 2. december 2013

<http://iwpr.net/report-news/afghan-clerics-denounce-media>

Child Street Workers Vulnerable to Abuse, 15. oktober 2011

<http://iwpr.net/report-news/afghanistan-child-street-workers-vulnerable-abuse>

Internal Displacement Monitoring Centre

Afghanistan: Comprehensive response urgently required as displacement crisis worsens, 25. marts 2013,

[http://www.internal-](http://www.internal-displacement.org/8025708F004CE90B/(httpCountrySummaries)/4FF5EA3123CE448DC1257B39005BE6F0?OpenDocument&count=10000)

[displacement.org/8025708F004CE90B/\(httpCountrySummaries\)/4FF5EA3123CE448DC1257B39005BE6F0?OpenDocument&count=10000](http://www.internal-displacement.org/8025708F004CE90B/(httpCountrySummaries)/4FF5EA3123CE448DC1257B39005BE6F0?OpenDocument&count=10000)

Why Afghanistan must act now to adopt a national policy for its internally displaced, October 21 2013

<http://blog.internal-displacement.org/2013/10/21/why-afghanistan-must-act-now-to-adopt-a-national-policy-for-its-internally-displaced>

International Rescue Committee

Afghanistan: The perilous road ahead, juni 2012,

[http://www.rescue.org/sites/default/files/resource-](http://www.rescue.org/sites/default/files/resource-file/IRC%20Afghanistan%20Perilous%20Road%20Ahead%20June%202012.pdf)

[file/IRC%20Afghanistan%20Perilous%20Road%20Ahead%20June%202012.pdf](http://www.rescue.org/sites/default/files/resource-file/IRC%20Afghanistan%20Perilous%20Road%20Ahead%20June%202012.pdf)

IRIN (Integrated Regional Information Networks),

Afghanistan: The world's most dangerous country for aid workers, 18 April 2013

<http://www.irinnews.org/report/97874/afghanistan-the-world-s-most-dangerous-place-for-aid-workers>

Landinfo

Report Afghanistan: Marriage, 19 maj 2011

http://www.landinfo.no/asset/1852/1/1852_1.pdf

Temanotat, Afghanistan: Situasjonen for kristne og konvertitter, 4. September 2013

http://landinfo.no/asset/2476/1/2476_1.pdf

Respons Afghanistan: Rekruttering til Taliban, 6. februar 2012,

http://www.landinfo.no/asset/1985/1/1985_1.pdf

Temanotat Afghanistan: Blodhevn, tradisjonelle lover (pashtunwali) og tradisjonelle konfliktløsningsmekanismer, 1. november 2011

http://www.landinfo.no/asset/1836/1/1836_1.pdf

Afghanistan: Human Rights and Security Situation, Report by Dr. Antonio Giustozzi, 9. september 2011

http://www.landinfo.no/asset/1745/1/1745_1.pdf

The Long War Journal

Taliban promise suicide assaults, 'insider attacks in this year's spring offensive', 27. april 2013

http://www.longwarjournal.org/archives/2013/04/taliban_promise_suic.php

Minority Rights Group

Profile Hazaras, anvendt 20. december 2013

<http://www.minorityrights.org/?lid=5440&tmpl=printpage>

Profile Kuchi, anvendt 20. december 2013

<http://www.minorityrights.org/?lid=5444>

Profile Pashtuns, anvendt 20. december 2013

<http://www.minorityrights.org/?lid=5433&tmpl=printpage>

State of the World's Minorities and Indigenous Peoples 2013, The Peoples under Threat Index, Reference

OCHA – Office for the Coordination of Humanitarian Affairs

Humanitarian Bulletin Afghanistan, Issue 16 | 01 – 31 May 2013

<http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/May%20MHB%20Afghanistan.pdf>

SIGI - The Social Institutions and Gender Index (OECD),

Gender Equality And Social Institutions In Afghanistan, anvendt 16. december 2013

<http://genderindex.org/country/afghanistan>

Radio Free Europe/Radio Liberty

Karzai: No Restoration Of Stoning, 29. november 2013

<http://www.rferl.org/content/afghanistan-stoning/25183779.html>

Reporters Without Borders, Afghanistan

2013 Press Freedom Indeks, 30. januar 2013

<http://en.rsrf.org/press-freedom-index-2013,1054.html>

Journalists Still Targeted by Violence, Threats and Censorship, 24. april 2013

<http://en.rsrf.org/afghanistan-journalist-still-targeted-by-24-04-2013,44424.html>

Rigspolitiet

Status på arbejdet med udvisning af afviste asylansøgere, november 2012,

<http://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/E9ED5538-8445-45D5-98CF-58D916FAD618/0/Politietstatusseptember2012.pdf>

Ruttig, Thomas

After the 'operational pause': How big is the insurgents' 2013 spring offensive?, 02 June 2013

http://www.ecoi.net/local_link/249175/359582_en.html

Transparency International

Corruption Perceptions Indeks, 2013,

<http://www.transparency.org/cpi2013/results>

Udenrigsministeriet

Danmark i Afghanistan, Retsvæsen og retssikkerhed, anvendt 10. december 2013

<http://dkiafghanistan.um.dk/da/om-afghanistan/fredens-udfordringer/sikkerhed-lov-og-orden/retsvaesen-og-retssikkerhed/>

En ny kontrakt for Afghanistan, offentliggjort 8. juli 2012 på Udenrigsministeriets hjemmeside

<http://um.dk/da/politik-og-diplomati/nyhederogpublikationer/udenrigspolitiske-nyheder/newsdisplaypage/?newsid=33ca8bb1-ef8a-4c89-acff-0586d9ee6564>

Statsopbygningens udfordringer, offentliggjort på Udenrigsministeriets hjemmeside, anvendt 10. december 2013,

<http://dkiafghanistan.um.dk/da/om-afghanistan/fredens-udfordringer/opbygningen-af-en-ny-stat/udfordringer>

Uddannelse af militær og politi, anvendt 10. december 2013

<http://dkiafghanistan.um.dk/da/om-afghanistan/fredens-udfordringer/sikkerhed-lov-og-orden/uddannelse-af-militaer-og-politi/>

Notat - Oplysninger om tvangshvervning til Taleban, 2. marts 2012

Udlændingestyrelsen

Afghanistan - Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process

Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, 25 February to 4 March 2012, marts 2012.

<http://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/3FD55632-770B-48B6-935C-827E83C18AD8/0/FFMrapportenAFGHANISTAN2012Final.pdf>

UK Home Office,

UK Home Office, Country of Origin Information, februar 2013

<http://www.ukba.homeoffice.gov.uk/sitecontent/documents/policyandlaw/coi/afghanistan/report-feb.pdf?view=Binary>

UK Home Office, Operational Guidance Note, juni 2013

<http://www.bia.homeoffice.gov.uk/sitecontent/documents/policyandlaw/countryspecificasylumpolicyogns/afghanistan.pdf?view=Binary>

UNHCR,

Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan, 6. august 2013

<http://www.refworld.org/pdfid/51ffdca34.pdf>

Guidelines on International Protection, "Internal Flight Alternative" within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the status of Refugees, juli 2003

<http://www.unhcr.org/refworld/docid/3f2791a44.html>

Forced recruitment by the Taliban in Afghanistan: UNHCR's perspective, juli 2012

http://www.ecoi.net/file_upload/2016_1341992043_4ffc31a32.pdf

UNHCR Afghanistan Fact Sheet, September 2013

<http://www.unhcr.org/50002021b.html>

UNHCR, Research Paper No. 246, Broken futures: young Afghan asylum seekers in the UK and on return to their country of origin, oktober 2012,

<http://www.unhcr.org/5098d2679.pdf>

UNHCR Conflict – Induced Internally Displaced Persons in Afghanistan, Interpretation of Data as of 31 May 2012,

<http://www.refworld.org/pdfid/5035f0fe2.pdf>

United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA)

Still a Long Way to Go, Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2012,

<http://unama.unmissions.org/LinkClick.aspx?fileticket=Qy9mDiEa5Rw%3D&ta>

A Way to Go: An update on Implementation of the Law on Elimination of Violence against Women in Afghanistan, december 2013,

<http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/UNAMA%20REPORT%20on%20EVAW%20LAW%208%20December%202013.pdf>

Afghanistan – Mid-year Report 2013, Protection of civilians in armed conflict, juli 2013

<http://unama.unmissions.org/LinkClick.aspx?fileticket=EZoxNuqDtps%3D&tabid=12254&language=en-US>

Afghanistan Annual Report on Protection of Civilians in Armed Conflict: 2012, februar 2013

<http://unama.unmissions.org/LinkClick.aspx?fileticket=K0B5RL2XYcU%3D>

Treatment of Conflict-Related Detainees in Afghan Custody: One Year On, January 2013

<HTTP://WWW.UNAMA.UNMISSIONS.ORG/LINKCLICK.ASPX?FILETICKET=VSBL0S5B37O%3D&TABID=12254&LANGUAGE=EN-US>

Featured News: Violence against women on the rise in Afghanistan: Deputy Minister, 7. januar 2013,
<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?ctl=Details&tabid=12254&mid=15756&ItemID=36207>

Featured news: Majority of Afghans intend to take part in upcoming elections, survey reveals, 15. april 2013,
<http://unama.unmissions.org/Default.aspx?tabid=12254&ctl=Details&mid=15756&ItemID=36711&language=en-US>

US Commission on International Religious Freedom (USCIRF)

Annual Report, april 2013

[http://www.uscirf.gov/images/2013%20USCIRF%20Annual%20Report%20\(2\).pdf](http://www.uscirf.gov/images/2013%20USCIRF%20Annual%20Report%20(2).pdf)

US Department of Defense (USDOD)

Report on Progress toward Security and Stability in Afghanistan, november 2013

http://www.defense.gov/pubs/October_1230_Report_Master_Nov7.pdf

US Department of State (USDOS)

Country Report on Human Rights Practices 2012 – Afghanistan, 19. april 2013

<http://www.state.gov/documents/organization/204605.pdf>

International Religious Freedom Report 2012 – Afghanistan 20. maj 2013

<http://www.state.gov/documents/organization/208634.pdf>

Trafficking in Persons Report 2013 - Afghanistan, juli 2013

<http://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/countries/2013/215376.htm>